

การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝัง
และพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย

พฤษภาคม 2554

การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝัง
และพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ปฐมวัย

พฤษภาคม 2554

การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝัง
และพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ปฐมวัย

พฤษภาคม 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาค้นคว้าความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝัง
และพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ปฐมวัย

พฤษภาคม 2554

สุชาติพิทย์ วิเชียรวัฒน์ชัย. (2554). การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ ดร.เยาวพา เดชะคุปต์, รองศาสตราจารย์
นิภา ศรีไพโรจน์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย จำแนกตามระดับการศึกษาและอาชีพของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในเขตกรุงเทพมหานครชั้นใน จำนวน 382 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 50 ข้อ มีความเชื่อมั่น 0.97 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแจกแจงแบบที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะใช้การเปรียบเทียบรายคู่ โดยวิธี LSD

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผู้ปกครองมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความประหยัด ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ อยู่ในระดับมาก
2. พฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ ส่วนด้านความประหยัด และด้านความซื่อสัตย์ อยู่ในระดับปานกลาง
3. ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่รายด้านพบว่าในด้านความขยันและด้านความมีน้ำใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. เด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการไม่แตกต่างกัน

5. ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่รายด้านพบว่าในด้านความขยันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. เด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการไม่แตกต่างกัน

7. ความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยกับพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกด้าน

A STUDY OF PARENTS' NEEDS REGARDING EARLY CHILDHOOD'S
MORAL BEHAVIOR

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Early Childhood Educational
at Srinakharinwirot University

May 2011

Suthathip Wicheanwattanachai. (2011). *A Study of Parents' Needs Regarding Early Childhood's Moral Behavior*. Master thesis, M.Ed. (Early Childhood Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr. Yawvapa Tejagupta, Assoc. Prof. Nipa Sripairot.

The purpose of this research were to study and compare parents' needs and moral behavior of early childhood children classified by education levels and occupations. The sample used in this study consisted of 382 parents of early childhood children who studied in school under Bangkok Metropolitan Administration. The data was selected by Multi-Stage Sampling. The instrument used in the study was 50 items of Parents' Needs Regarding Early Childhood's Moral Behavior Questionnaire developed by the researcher with reliability at 0.97. The data was analyzed using percentage, mean, standard deviation, t-test for dependent samples and one-way ANOVA. When any statistical significant difference was found, the least-significant difference (LSD) was used to pair comparisons.

The results of study revealed as follows :

1. The parents' needs about 8 basic moral behavior of early childhood children both in general and specific areas : diligence, saving, faithfully, discipline, gentleness, cleanliness, unity and kindness were at high level.
2. The 8 basic moral behavior of early childhood children was at high level within 6 areas: diligence, discipline, gentleness, cleanliness, unity, and kindness. Saving and faithfully were at average level.
3. The needs of parents with different education levels were not significantly different in general areas of 8 basic moral behavior. But in specific areas, it was found that the area of diligence and kindness were different with statistically significance at .05 level.
4. Early childhood children who parents with different education levels shown no significantly difference in 8 basic moral behavior.

5. The needs of parents with different occupations were not significantly different in general areas of 8 basic moral behavior. But in specific areas, it was found that the area of diligence was different with statistically significance at .05 level.

6. Early childhood children who parents with different occupations shown no significantly difference in 8 basic moral behavior.

7. Needs of parents and 8 basic moral behavior of early childhood children, both in general and specific areas, were different with the statistically significance at .05 level.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝัง

และพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย

ของ

สุภาทิพย์ วิเชียรวัฒนชัย

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือน เมษายน พ.ศ. 2554

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.เยาวพา เดชะคุปต์)

(รองศาสตราจารย์ ดร.กุลยา ตันติผลาชีวะ)

..... กรรมการ

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ นิภา ศรีไพโรจน์)

(รองศาสตราจารย์ ดร.เยาวพา เดชะคุปต์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ นิภา ศรีไพโรจน์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ สิริมา ภิญโญนนตพงษ์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาบัตรฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีด้วยความกรุณาอย่างสูงจากรองศาสตราจารย์ ดร.เยาวพา เดชะคุปต์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญาบัตร และรองศาสตราจารย์ นิภา ศรีไพโรจน์ กรรมการควบคุมปริญญาบัตร ท่านทั้งสองได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษา แนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆในการจัดทำงานวิจัยชิ้นนี้ทุกขั้นตอน ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.กุลยา ตันติผลลาชีวะ ประธานการสอบ ปริญญาบัตร และรองศาสตราจารย์ ดร.สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์ กรรมการสอบปริญญาบัตร ที่กรุณาให้คำแนะนำเพิ่มเติมทำให้ปริญญาบัตรฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิลาสลักษณ์ ชวัลลดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพรธน วีรพงศ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญญาพร ภูนากุล ที่กรุณาตรวจแก้ไขและให้คำแนะนำ ที่เป็นประโยชน์ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหารโรงเรียน คุณครูและผู้ปกครองของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวกต่างๆ และกรุณาตอบแบบสอบถาม รวมทั้งรวบรวม แบบสอบถามจนครบสมบูรณ์อย่างดียิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ปทุมธานีทุกท่านที่ได้อบรม สั่งสอน ถ่ายทอดความรู้และให้ประสบการณ์ที่ดีและมีคุณค่ายิ่ง จนประสบความสำเร็จทางการศึกษา ขอขอบคุณ เพื่อนนิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ปทุมธานีที่มีส่วนช่วยเหลือ สนับสนุน ให้กำลังใจในการทำปริญญาบัตรฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญาบัตรฉบับนี้ ขอโน้มบุญคุณพระคุณบิดา มารดา ครอบครัว และผู้มีพระคุณที่ได้อบรมเลี้ยงดูให้โอกาส สนับสนุน และส่งเสริมการศึกษา รวมทั้งพระคุณของครู อาจารย์ทุกท่านในอดีตและปัจจุบันที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้แก่ผู้วิจัย ทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จ ลุล่วงด้วยดี

สุภาทิพย์ วิเชียรวัฒนชัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
สมมติฐานในการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของผู้ปกครอง.....	9
ความหมายของผู้ปกครอง.....	9
หน้าที่ของผู้ปกครองด้านการศึกษา.....	9
การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับการศึกษาปฐมวัย.....	11
การให้ความรู้ผู้ปกครอง.....	16
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการ.....	17
การจำแนกความต้องการ.....	20
ความต้องการของผู้ปกครอง.....	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของผู้ปกครองในด้านการศึกษาปฐมวัย.....	22
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมจริยธรรม.....	24
ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย.....	24
ความหมายของคุณธรรมจริยธรรม.....	32
องค์ประกอบของคุณธรรมจริยธรรม.....	33
ความสำคัญของคุณธรรมจริยธรรม.....	34
คุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย.....	37
การปลูกฝังและเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมในเด็กปฐมวัย.....	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมจริยธรรมในเด็กปฐมวัย.....	44
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	47
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย.....	47
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	48
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	69
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	69
สมมติฐานในการวิจัย.....	69
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	70
วิธีการดำเนินการวิจัย.....	70
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
สรุปผลการวิจัย.....	71
การอภิปรายผล.....	75
ข้อเสนอแนะ.....	79
บรรณานุกรม.....	81
ภาคผนวก.....	90
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	101

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การสร้างควมามีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับโรงเรียน.....	13
2 ระดับการใช้เหตุผลตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก.....	26
3 จำนวนผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง.....	48
4 สถานภาพของผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา และอาชีพของผู้ปกครอง.....	56
5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการของผู้ปกครอง เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน ของเด็กปฐมวัย โดยรวมและรายด้าน.....	57
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการของผู้ปกครอง เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน ของเด็กปฐมวัย ด้านความซื่อสัตย์.....	58
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการของผู้ปกครอง เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน ของเด็กปฐมวัย ด้านความประหยัด.....	59
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการของผู้ปกครอง เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน ของเด็กปฐมวัย ด้านความซื่อสัตย์.....	60
9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการของผู้ปกครอง เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน ของเด็กปฐมวัย ด้านความมีวินัย.....	61
10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการของผู้ปกครอง เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน ของเด็กปฐมวัย ด้านความสุภาพ.....	62
11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการของผู้ปกครอง เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน ของเด็กปฐมวัย ด้านความสะอาด.....	63

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการของผู้ปกครอง เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน ของเด็กปฐมวัย ด้านความสามัคคี.....	64
13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการของผู้ปกครอง เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน ของเด็กปฐมวัย ด้านความมีน้ำใจ.....	65
14 เปรียบเทียบพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยในผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน.....	66
15 เปรียบเทียบพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยในผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน.....	67
16 เปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปรากฏของเด็กปฐมวัยกับความต้องการของผู้ปกครอง เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย ...	68

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
2 แผนภาพแสดงลักษณะความต้องการขั้นต่างๆของมาสเตอร์.....	18
3 ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมแสดงจิตลักษณะพื้นฐานและองค์ประกอบทางจิตใจของ พฤติกรรมทางจริยธรรม.....	31

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เด็กปฐมวัยเป็นวัยเริ่มต้นของชีวิตที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาความเป็นมนุษย์ การสร้างรากฐานที่ดีทั้งทางร่างกายและจิตใจให้กับเด็กในวันนี้จึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะช่วงอายุแรกเกิดถึง 6 ปีเป็นระยะที่มีความสำคัญช่วงหนึ่งในการวางรากฐานคุณภาพชีวิตของเด็ก (จิตตินันท์ เดชะคุปต์. 2537 : 157) การที่เด็กได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา จริยธรรม บุคลิกภาพและสังคม ในทิศทางที่ถูกต้องจะเป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาขั้นต่อไปได้อย่างมั่นคง อีกทั้งเด็กในวัยนี้ยังต่อการปลูกฝังพฤติกรรมและการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าเด็กปฐมวัยเป็นวัยทองของชีวิต จึงควรมีการเตรียมพร้อมเพื่อให้เด็กเติบโตเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคต (ราศี ทองสวัสดิ์. 2539 : 5)

ปัจจุบันเป็นยุคแห่งโลกาภิวัตน์ที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งผลให้สภาพบ้านเมืองของประเทศไทยมุ่งที่จะพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและความเจริญทางด้านวัตถุอย่างเห็นได้ชัด ในขณะที่มีความเจริญทางด้านอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว นั้น จะมีความเสื่อมทางศีลธรรมและจริยธรรมเพิ่มขึ้น (สุรางค์ ไคว์ตระกูล. 2552 : 395) คนในสังคมที่ดำรงชีวิตท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของกระแสสังคมโลก มีความเห็นแก่ตัว ละเลยการมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่มีความละเอียดรอบคอบ ขาดความซื่อสัตย์สุจริต เกิดการแข่งขันและเร่งพัฒนาแต่ทางด้านวัตถุนิยม โดยขาดความสมดุลกับการพัฒนาทางด้านจิตใจ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนในประเทศ และเป็นที่มาของปัญหาสังคมที่ดูเหมือนจะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ (ทีศนา แคมมณี; และคณะ. 2536 : 1) ปัญหาต่างๆ ได้แก่ ปัญหาการละเมิดสิทธิสตรีและเด็ก ความรุนแรงและอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด ความฟุ่มเฟือย และค่านิยมการบริโภค (ฉัตรดาววัลย์ ยรรยงสง่า. 2548 : 3) ซึ่งปัญหาดังกล่าวล้วนเป็นปัญหาที่เป็นผลพวงของการพัฒนาทางวัตถุอย่างขาดความสมดุลกับการพัฒนาทางด้านจิตใจทั้งสิ้น ทำให้โอกาสที่เด็กจะได้รับการอบรมบ่มเพาะให้มีคุณภาพ มีคุณธรรมจริยธรรมค่อนข้างน้อย ดังนั้นการทำให้สังคมสงบสุขได้นั้น ทุกคนในสังคมจึงควรช่วยกันแสวงหาแนวทางแก้ปัญหาและช่วยกันแก้ปัญหาอย่างจริงจัง เพื่อความสงบสุขของชีวิตและการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมต้องเริ่มปูพื้นฐานตั้งแต่เยาว์วัย เพราะวัยเด็กเป็นวัยแห่งการเตรียมตัวเพื่อเป็นสมาชิกในสังคมใหญ่ และเป้าหมายของการศึกษาปฐมวัยที่สมบูรณ์นั้น มิใช่เพียงแต่เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการเรียนต่อในชั้นประถมศึกษา ที่สำคัญควรเป็นการเตรียมเพื่อ

ความสำเร็จของชีวิตอนาคตของเด็กด้วย โดยมุ่งให้เด็กเป็นคนดี คนเก่ง และสามารถอยู่เป็นปกติสุขในสังคม ดังนั้นในช่วงแรกของชีวิตเด็กควรจะได้รับปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมมากกว่าช่วงอื่น ดังที่ ลอเรนส์ โคลเบอร์ค (สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. 2550 : 1; อ้างอิงจาก Lawrence Kohlberg) กล่าวว่า เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่เริ่มพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม โดยเด็กปฐมวัยซึ่งมีอายุในช่วง 2-7 ปีจะอยู่ในขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ ถ้าพ่อแม่และครูสั่งสอนว่าสิ่งใดถูกต้องควรทำ สิ่งใดไม่ถูกต้องไม่ควรทำ เด็กจะเลียนแบบในสิ่งที่ดีที่พ่อแม่และครูปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างถูกต้องเหมาะสม

รัฐบาลตระหนักถึงเรื่องการพัฒนาจริยธรรม และส่งเสริมจริยศึกษาให้เด็กระดับปฐมวัยตั้งแต่ออดีตจนถึงปัจจุบัน โดยกำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ที่มุ่งเน้นการพัฒนาชีวิตให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์พร้อมทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมที่เข้มแข็งและมีคุณภาพใน 3 ด้าน ได้แก่ สังคมคุณภาพ สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ สังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน (สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2549 : 21) และกระทรวงศึกษาธิการยังประกาศนโยบายเร่งรัดการปฏิรูปการศึกษา โดยยึดคุณธรรมนำความรู้ กำหนดคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการที่ควรเร่งปลูกฝังสำหรับเด็ก ครู โรงเรียน และชุมชน ได้แก่ ความขยัน ความประหยัด ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ความสุภาพ ความสะอาด ความสามัคคี และความมีน้ำใจ เพื่อสร้างวัฒนธรรมหลักสำนึกในคุณค่าของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความสมานฉันท์ สันติวิธี วิถีประชาธิปไตย พัฒนาคนโดยใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความร่วมมือของสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันศาสนาและสถาบันการศึกษา เพื่อพัฒนาให้คนเป็นคนดี มีความรู้และอยู่ดีมีสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2550)

หน้าที่ของสถานศึกษาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 คือ การพัฒนาระบบการเรียนการสอนที่เน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง ค้นหาศักยภาพเด็กและพัฒนาให้สอดคล้องกับความสามารถและความถนัดควบคู่กับการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม (สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2549 : 21) ดังที่จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) นักปราชญ์และนักการศึกษา กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการศึกษาคือ การให้ผู้เรียนพัฒนาด้านสติปัญญาแลคุณธรรมจริยธรรม และยืนยันด้วยว่า “ระบบการศึกษาในสถาบันการศึกษาใดๆที่ไม่รวมเอาการสอนจริยธรรมเข้าไว้กับการให้การศึกษา ก็ต้องนับว่าสถาบันการศึกษานั้นละเลยและละทิ้งหน้าที่ที่สำคัญยิ่งของสถาบันนั้น (รัฐศาสตรบัณฑิต. 2549 : 1; อ้างอิงจาก Dewey.1969) การจัดการศึกษาระดับปฐมวัย นอกจากจะเป็นไปเพื่อการพัฒนาเด็กแต่ละช่วงวัยแล้ว ยังต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้ปกครองด้วย และตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) (สำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 2) มาตรา 11 และ 12 ให้ความสำคัญกับผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กโดยให้สิทธิหน้าที่แก่ครอบครัวและผู้ปกครองในการจัดการศึกษาโดยคำนึงถึงความต้องการของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544 : 32) ผู้ปกครองกับโรงเรียนจะต้องมีความสัมพันธ์กัน เพราะโรงเรียนไม่สามารถจัดการเรียนการสอนตามลำพังโดยแยกออกจากครอบครัวได้ เด็กควรจะได้เรียนรู้ทั้งที่บ้านและโรงเรียน ดังนั้นการที่โรงเรียนให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาจะมีประโยชน์กับเด็กมาก (กุลยา ตันติผลลาชีวะ. 2551 : 34) การมีส่วนร่วมจากผู้ปกครองเป็นพลังที่สำคัญยิ่ง เพราะโดยธรรมชาติแล้วผู้ปกครองทุกคนย่อมห่วงใยและต้องการให้บุตรหลานของตนเติบโตขึ้นอย่างสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ (พัชรี สอนแก้ว. 2536 : 9 – 14)

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าบ้านและโรงเรียนมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการให้การศึกษาแก่เด็ก โดยเฉพาะในด้านคุณธรรมจริยธรรม ถ้าขาดความร่วมมือและการช่วยเหลือจากทางบ้านในการพัฒนาเด็ก โรงเรียนจะไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ปกครองและครูจะต้องทำหน้าที่ร่วมกันเพื่อจัดการศึกษาที่เหมาะสมให้กับเด็ก สรุปได้ว่าความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยตั้งแต่เริ่มแรกจะมีอิทธิพลต่อชีวิตเด็กในอนาคต (วรรณุช เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา. 2547; อ้างอิงจาก Sarah ; et al. 1971 : 373) ดังนั้นโรงเรียนจึงควรจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองในการปลูกฝังคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ เพื่อให้เด็กเกิดการพัฒนาอย่างสูงสุด เติบโตเป็นคนดี มีความรู้และอยู่ดีมีความสุข

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย ได้แก่ ความขยัน ความประหยัด ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ความสุภาพ ความสะอาด ความสามัคคีและความมีน้ำใจ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นข้อมูลพื้นฐานให้กับครูและหน่วยงานการศึกษาที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับพัฒนาการและเหมาะสมในการปลูกฝังคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการให้กับเด็กปฐมวัยที่สอดคล้องโดยตรงกับความต้องการของผู้ปกครองและสังคม เพื่อเด็กจะได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ และอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย จำแนกตามระดับการศึกษา และอาชีพของผู้ปกครอง

3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย
4. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย จำแนกตามระดับการศึกษา และอาชีพของผู้ปกครอง
5. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย กับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝัง และพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย ได้แก่ ความขยัน ความประหยัด ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ความสุภาพ ความสะอาด ความสามัคคี และความมีน้ำใจ เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นให้กับผู้บริหารการศึกษา ครูผู้สอน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ได้ใช้พิจารณาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมที่ปลูกฝังคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการได้อย่างสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง รวมไปถึงการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย ด้วยการส่งเสริมความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีให้แก่ผู้ปกครองในการเลี้ยงดูเด็กให้มีคุณภาพทางการศึกษาควบคู่ไปกับการปลูกฝังคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้กับเด็ก ด้วยความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการเลี้ยงดูเด็กให้ถูกต้อง เป็นคนดีมีความรู้คู่คุณธรรม เต็มที่เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาลสังกัด กรุงเทพมหานคร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 และ 2 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในเขตกรุงเทพมหานครชั้นในปีการศึกษา 2553 จำนวน 2,322 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 และ 2 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในเขตกรุงเทพมหานครชั้นใน ปีการศึกษา 2553 จำนวน 382 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. สถานภาพของผู้ปกครองเด็กปฐมวัย จำแนกได้ดังนี้

1.1 ระดับการศึกษา

1.1.1 ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี หรืออนุปริญญา

1.1.2 ระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่า

1.2 อาชีพ

1.2.1 รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

1.2.2 ค้าขาย

1.2.3 รับจ้างและอื่นๆ

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย ได้แก่ ความขยัน ความประหยัด ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ความสุภาพ ความสะอาด ความสามัคคี และความมีน้ำใจ

2. พฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **เด็กปฐมวัย** หมายถึง เด็กนักเรียนชายหญิงอายุ 4 -6 ปีที่กำลังศึกษาอยู่โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตกรุงเทพมหานครชั้นใน ปีการศึกษา 2553

2. **ผู้ปกครอง** หมายถึง บิดาหรือมารดา หรือผู้ที่ให้การอบรมเลี้ยงดูและรับผิดชอบเด็กปฐมวัยที่มีอายุ 4 – 6 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตกรุงเทพมหานครชั้นใน

3. **ความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย** หมายถึง ความประสงค์ของผู้ปกครองที่คิดว่าสิ่งที่ผู้ปกครองต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่จำเป็นในการปลูกฝังคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการและต้องการให้เกิดในตัวเด็กปฐมวัย ซึ่งในการวิจัยนี้แบ่งการศึกษาด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ดังนี้

3.1 พฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยในสภาพที่ปรากฏจริง

3.2 คุณธรรมพื้นฐานของเด็กปฐมวัย หมายถึง คุณธรรมที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เป็นคุณธรรมที่ควรเร่งรัดให้เห็นผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างชัดเจนใน 8 ประการ เพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดี มีความรู้และอยู่ดีมีสุข ประกอบด้วยคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ได้แก่

3.2.1 ความขยัน หมายถึง พฤติกรรมของเด็กปฐมวัยที่แสดงออกในด้านการทำงาน การเรียน การทำกิจกรรม มีความกระตือรือร้นทำงานให้เสร็จโดยรวดเร็ว

3.2.2 ความประหยัด หมายถึง พฤติกรรมของเด็กปฐมวัยที่แสดงออกในด้านการประหยัดเงิน การรู้จักเก็บออม ถนอมใช้ทรัพย์สิน สิ่งของแต่พอควรพอประมาณให้เกิดประโยชน์ คุ่มค่า ไม่ฟุ่มเฟือย ฟุ้งเฟ้อ

3.2.3 ความซื่อสัตย์ หมายถึง พฤติกรรมของเด็กปฐมวัยที่แสดงออกในด้านการพูดความจริง ไม่พูดปด ตรงต่อเวลา ไม่ลักขโมย และจริงใจต่อผู้อื่น

3.2.4 ความมีวินัย หมายถึง พฤติกรรมของเด็กปฐมวัยที่แสดงออกในด้านการควบคุมตนเอง การทำงานที่ได้รับมอบหมาย ตรงต่อเวลา ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน ยึดมั่นในระเบียบแบบแผน ข้อบังคับ และข้อปฏิบัติ ซึ่งมีทั้งวินัยในตนเองและวินัยต่อสังคม

3.2.5 ความสุภาพ หมายถึง พฤติกรรมของเด็กปฐมวัยที่แสดงออกในด้านความเรียบร้อย อ่อนโยน มีกิริยามารยาทที่ดีงาม มีสัมมาคารวะ

3.2.6 ความสะอาด หมายถึง พฤติกรรมของเด็กปฐมวัยที่แสดงออกในด้านการรักษาความสะอาดทางด้านร่างกายให้ถูกสุขลักษณะ มีจิตใจที่แจ่มใสอยู่เสมอ

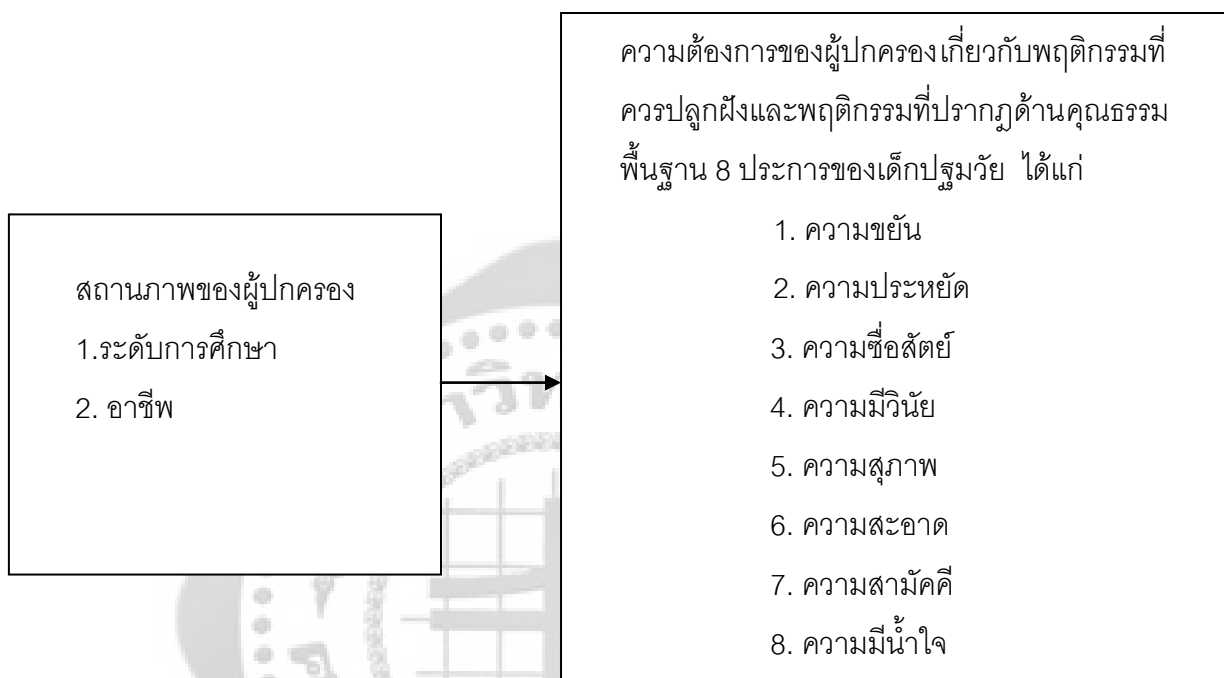
3.2.7 ความสามัคคี หมายถึง พฤติกรรมของเด็กปฐมวัยที่แสดงออกในด้านความพร้อมเพรียง เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมมือกันทำงานให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

3.2.8 ความมีน้ำใจ หมายถึง พฤติกรรมของเด็กปฐมวัยที่แสดงออกในด้านความจริงใจที่ไม่เห็นแก่เพียงตัวเองหรือเรื่องของตัวเอง แต่เห็นอกเห็นใจ เห็นคุณค่าในเพื่อนมนุษย์ มีความเอื้ออาทรเอาใจใส่ ให้ความสนใจในความต้องการ ความจำเป็น ความทุกข์สุขของผู้อื่น และพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกัน

การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ของเด็กปฐมวัย วัดได้จากแบบสอบถามความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย ตามกรอบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด (กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2550)

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยแตกต่างกัน
2. ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยแตกต่างกัน
3. เด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการแตกต่างกัน
4. เด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีพฤติกรรมด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการแตกต่างกัน
5. ความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยกับพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ของเด็กปฐมวัยแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของผู้ปกครองด้านการศึกษา
 - 1.1 ความหมายของผู้ปกครอง
 - 1.2 หน้าที่ของผู้ปกครองด้านการศึกษา
 - 1.3 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับการศึกษาปฐมวัย
 - 1.4 การให้ความรู้ผู้ปกครอง
 - 1.5 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความต้องการ
 - 1.6 การจำแนกความต้องการ
 - 1.7 ความต้องการของผู้ปกครอง
 - 1.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของผู้ปกครองด้านการศึกษา
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมจริยธรรม
 - 2.1 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย
 - 2.2 ความหมายของคุณธรรมจริยธรรม
 - 2.3 องค์ประกอบของคุณธรรมจริยธรรม
 - 2.4 ความสำคัญของคุณธรรมจริยธรรม
 - 2.5 คุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย
 - 2.6 การปลูกฝังและเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมในเด็กปฐมวัย
 - 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมจริยธรรมในเด็กปฐมวัย

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของผู้ปกครอง

ในส่วนนี้จะกล่าวถึงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของผู้ปกครอง ดังหัวข้อต่อไปนี้

1.1 ความหมายของผู้ปกครอง

มีผู้ให้ความหมายของผู้ปกครองเอาไว้ ดังนี้

ราชบัณฑิตสถาน (2525) กล่าวถึง ความหมายของผู้ปกครองว่า หมายถึง พ่อแม่หรือบุคคลอื่น อาจเป็นญาติมิตรหรือผู้อื่นซึ่งพ่อแม่ไว้วางใจ ที่มีหน้าที่อบรมเลี้ยงดูตลอดจนให้การศึกษาแก่เด็ก

พัชรี สอนแก้ว (2536 : 46 -47) กล่าวว่า ผู้ปกครอง หมายถึง พ่อแม่ ญาติ หรือบุคคลที่พ่อแม่ไว้วางใจทำหน้าที่เป็นผู้ปกครองเด็ก ให้ความรัก ความอบอุ่น ความเมตตาแก่เด็ก

วารภรณ์ รักรวิชัย (2540 : 15 - 16) กล่าวว่า ผู้ปกครองเป็นบุคคลที่ทำหน้าที่รับผิดชอบเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนให้เด็กเป็นคนดี ด้วยความรัก ความเอาใจใส่ รวมไปถึงการจัดประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมที่ช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทุกๆด้าน เพื่อเด็กจะได้เติบโตและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

วรรณุช เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา (2547 : 10) กล่าวว่า ผู้ปกครอง หมายถึง พ่อแม่ หรือบุคคลที่รับเด็กไว้ในความดูแล โดยทำหน้าที่อุปการะเลี้ยงดู รวมถึงผู้รู้จักและไม่รู้จัก โดยทำหน้าที่อุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอนด้วยความรัก ตลอดจนให้การศึกษาแก่เด็ก

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2551 : 11) กล่าวว่า ผู้ปกครอง หมายถึง พ่อแม่ พี่ ป้า น้า อา คนรู้จัก หรือคนที่ไม่รู้จักก็ได้ ซึ่งทำหน้าที่ดูแลชีวิตพื้นฐาน แนะนำแนวทาง สนับสนุน ช่วยเหลือ และแนะแนวแก่เด็ก ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้ปกครอง

จากความหมายของผู้ปกครองที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้ปกครอง หมายถึง พ่อแม่ ญาติพี่น้อง หรือบุคคลอื่นที่มีหน้าที่ดูแลเอาใจใส่ อบรมสั่งสอน ให้ความรัก รวมไปถึงการให้การศึกษาแก่เด็ก เพื่อให้เด็กเติบโตในสังคมได้อย่างมีความสุข

1.2 หน้าที่ของผู้ปกครองด้านการศึกษา

การศึกษาระดับปฐมวัยเป็นการศึกษาที่จัดให้แกเด็ก ที่ผู้สอนและพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ต้องสื่อสารกันตลอดเวลาเพื่อความเข้าใจตรงกันและพร้อมร่วมมือกันในการจัดการศึกษาให้กับเด็ก ซึ่งมีผู้กล่าวถึงหน้าที่ของผู้ปกครองด้านการศึกษาไว้ ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2548 :115) กล่าวถึง บทบาทของพ่อแม่หรือผู้ปกครองด้าน การศึกษา ดังนี้

1. มีส่วนร่วมในการกำหนดแผนพัฒนาสถานศึกษาและให้ความเห็นชอบ กำหนดแผนการเรียนรู้ของเด็กร่วมกับผู้สอนและเด็ก
2. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษาและกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อ พัฒนาเด็กตามศักยภาพ
3. เป็นเครือข่ายการเรียนรู้ จัดบรรยากาศภายในบ้านให้เอื้อต่อการเรียนรู้
4. สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาตามความเหมาะสมและจำเป็น
5. อบรมเลี้ยงดู เอาใจใส่ให้ความรัก ความอบอุ่น ส่งเสริมการเรียนรู้และ พัฒนาการด้านต่างๆของเด็ก
6. ป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ตลอดจนส่งเสริม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยประสานความร่วมมือกับผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้อง
7. เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในด้านการปฏิบัติตนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และมีคุณธรรม นำไปสู่การพัฒนาให้เป็นสถานแห่งการเรียนรู้
8. มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของเด็กและในการประเมิน การจัดการศึกษาของสถานศึกษา

อรุณี หวดาล (2536 : 55-68) กล่าวว่าผู้ปกครองมีบทบาทหน้าที่ทางการศึกษาดังนี้

1. การเข้าร่วมกิจกรรมของสถานศึกษา เช่น การประชุมนิเทศผู้ปกครอง การให้ ความรู้ผู้ปกครอง ฯลฯ
2. การเสริมประสบการณ์ให้กับเด็กที่บ้าน เช่น
 - 2.1 การส่งเสริมให้เด็กรักการอ่านด้วยการเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก เล่า เรื่องราวเกี่ยวกับหนังสือให้เด็กฟัง จัดหาหนังสือที่เหมาะสมกับวัยให้แก่เด็ก ฯลฯ
 - 2.2 การส่งเสริมความรู้เด็กให้สอดคล้องกับสิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จาก สถานศึกษา เช่นการพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับสิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากสถานศึกษา กระตุ้นให้เด็กทำกิจกรรมที่ ครูได้มอบหมายและช่วยเหลือเมื่อเด็กต้องการ และจัดกิจกรรมเสริมความรู้ให้กับเด็ก
3. การเสริมประสบการณ์ให้กับเด็กในสถานศึกษา เช่น การอาสาสมัครเป็น ผู้ช่วยครู การเป็นวิทยากรพิเศษ
4. การส่งเสริมพัฒนาการและเตรียมความพร้อมให้แก่เด็ก เช่น จัดหาเครื่อง เล่นที่เหมาะสมกับวัย ให้โอกาสเด็กได้ช่วยเหลือตนเองด้านต่างๆ เช่น การทานอาหาร การแต่งตัว การ ให้โอกาสได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

5. เป็นผู้ช่วยเหลือสนับสนุนและเป็นพี่ปรึกษาให้แก่สถานศึกษา

เยาวพา เดชะคุปต์ (2542 : 12) กล่าวว่า ในการอบรมเลี้ยงดูพัฒนาเด็ก มารดามีความสำคัญมาก ในการเลือกใช้วิธีการในการอบรมสั่งสอน แนะนำและปฏิบัติต่อเด็ก เพื่อที่จะส่งเสริมและสนองความต้องการในด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ คุณธรรม ด้านสังคมและบุคลิกภาพและด้านสติปัญญา ลักษณะวิธีการต่างๆที่มารดาใช้ในการเลี้ยงเด็กนั้นจะต้องคำนึงถึงพัฒนาการและความต้องการ เมื่อมารดามีความเข้าใจจะช่วยให้สามารถจัดประการณ์สิ่งแวดล้อมและส่งเสริมพัฒนาการเด็กได้ดี

กุลยา ตันติผลลาชีวะ (2545 : 47) กล่าวว่า ครอบครัวมีหน้าที่ในการสนับสนุน และช่วยให้เด็กบรรลุจุดประสงค์ตามเป้าหมายการศึกษา เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่พฤติกรรมที่ดีและพัฒนาการเต็มศักยภาพ ภารกิจที่ผู้ปกครองต้องทำร่วมกับครู คือ

1. พัฒนาและร่วมมือกันปฏิบัติ เพื่อการส่งเสริมทักษะการช่วยเหลือตนเองให้แก่เด็ก
2. ร่วมกันคิดและพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมให้กับเด็ก
3. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและปัญหาที่ต้องการแก้ไข

การส่งเสริมพัฒนาการเด็กต้องพัฒนาจากการประสานความร่วมมือระหว่างครูและผู้ปกครอง การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครู และผู้ปกครอง ช่วยให้ครูทราบความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียน รู้ความยุ่งยากของผู้ปกครองและมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรักและการเรียนรู้ร่วมกันกับเด็ก

จากแนวคิดข้างต้นจะเห็นได้ว่าผู้ปกครองนอกจากมีหน้าที่ในการอบรมเลี้ยงดูบุตรให้เป็นคนดีแล้ว ผู้ปกครองยังมีส่วนสำคัญในการให้การศึกษา ให้ความรู้ ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาให้กับเด็ก ตลอดจนการทำหน้าที่เป็นแบบอย่างที่ดี ฝึกให้เด็กรู้จักมีความคิดและการกระทำที่เหมาะสม เพื่อเป็นรากฐานในการเตรียมพร้อมไปสู่ความสำเร็จของชีวิตในอนาคตของเด็กด้วย

1.3 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับการศึกษาปฐมวัย

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับการศึกษาปฐมวัยเป็นสิ่งที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย ในส่วนนี้จะกล่าวถึงหัวข้อต่อไปนี้

1.3.1 ความสำคัญของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับการศึกษาปฐมวัย

มีผู้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับการศึกษาปฐมวัยไว้ดังนี้

พัชรี สนวนแก้ว (2536 : 106) กล่าวว่า การพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีความเจริญ

ก้าวหน้าในทุกด้านและมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขนั้น มิใช่ภาระของผู้ปกครองหรือครูเพียงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเท่านั้น หากแต่เป็นภาระที่สำคัญที่ทั้งผู้ปกครองและครูจำเป็นต้องรับผิดชอบร่วมกัน โดยมี

เป้าหมายสูงสุด คือ “เด็ก” เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กให้เป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์ได้นั้น ต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ปกครอง

สุมาลี คุ่มชัยสกุล (2543 : 25-26) กล่าวถึง ความหมายของการมีส่วนร่วมของบุคคลในแต่ละฝ่ายในการจัดการศึกษาปฐมวัย ดังนี้

1. ในแง่ของผู้ปกครอง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง หมายถึง การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ไม่ว่าจะเป็นทางใดก็ตาม ด้วยการสื่อสาร 2 ทางที่เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีความพร้อมและมีศักยภาพ เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่โรงเรียน พร้อมเปิดรับด้วยความจริงใจและให้เกียรติต่อกัน การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองควรเปิดโอกาสให้มีบทบาทและความรับผิดชอบในกระบวนการของกิจกรรมใด ๆ นั้น ตลอดจนกระบวนการนับตั้งแต่จุดเริ่มต้นจนกระทั่งถึงจุดสิ้นสุดจนถึงขั้นตอนการประเมินและตรวจสอบ

2. ในส่วนของครู การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง หมายถึง ความร่วมมือในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในระดับการเรียนการสอน

3. ในด้านผู้บริหารถือว่า ผู้ปกครองเป็นเสมือนบุคลากรของโรงเรียน จึงเป็นผู้รับนโยบายและแนวปฏิบัติจากทางโรงเรียน การประสานงานจึงเป็นไปในลักษณะเดียวกันกับระบบราชการ ส่วนภาคเอกชนนั้น จะให้ความหมายต่อการดำเนินการใด ๆ ก็ตามที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองว่า เป็นงานบริการอย่างหนึ่งที่เป็นบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของโรงเรียนโดยตรง ผู้ปกครองจึงเป็นผู้รับบริการเช่นเดียวกับนักเรียน ดังนั้นในการดำเนินกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ทางโรงเรียนจะเป็นผู้รับผิดชอบและดำเนินงาน

กุลยา ตันติผลลาชีวะ (2544 : 30) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับโรงเรียนว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับโรงเรียนเป็นการสร้างคุณค่าการศึกษาให้กับเด็ก และเป็น การสร้างคุณค่าให้กับสังคม เพราะหมายถึงการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ครูและโรงเรียน ในการสร้างสรรค์พัฒนาเด็กให้เจริญเติบโตและพัฒนาได้เต็มศักยภาพ

นันทิยา น้อยจันทร์ (2548 : 296) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมทางการศึกษาของผู้ปกครอง ทำให้ผู้ปกครองสามารถเชื่อมสานความเป็นอยู่ การดูแล และการให้ความรู้แก่เด็กอย่างต่อเนื่อง จากบ้านสู่โรงเรียนและจากโรงเรียนสู่บ้าน การร่วมมือจากผู้ปกครองอย่างจริงจังจะเกิดผลลัพธ์ในทางบวกแก่เด็ก

จากแนวคิดข้างต้น จะเห็นได้ว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับการศึกษาปฐมวัยเป็นสิ่งจำเป็นในการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก เพราะความร่วมมือจากทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนจะเป็นพลังที่สำคัญในการพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างสอดคล้องกับพัฒนาการเด็กได้อย่างเต็มศักยภาพ

1.3.2 ลักษณะของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับโรงเรียน

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2544 : 30-37) กล่าวว่า การสร้างการมีส่วนร่วมกับผู้ปกครองจำแนกเป็น 4 ลักษณะ คือ

1. ผู้ปกครองเป็นเพียงผู้รับข่าวสาร
2. ผู้ปกครองเป็นผู้เรียน
3. ผู้ปกครองเป็นครู
4. ผู้ปกครองเป็นผู้ร่วมวินิจฉัยสั่งการ

ดังตัวอย่างที่แสดงในตาราง 1

ตาราง 1 การสร้างความมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับโรงเรียน

ผู้ปกครองเป็นผู้รับข่าวสาร	ผู้ปกครองเป็นผู้เรียน	ผู้ปกครองเป็นครู	ผู้ปกครองเป็นผู้วินิจฉัยสั่งการ
ในฐานะผู้รับ	การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง		ในฐานะผู้ปฏิบัติ
การประชุมปรึกษาครูและผู้ปกครอง	การฝึกทักษะเป็นผู้ปกครอง	อาสาสมัครงานบ้านงานธุรการ	สมาคมผู้ปกครองที่รักษาสถาบันนักเรียน
การประชุมปรึกษากลุ่มผู้ปกครอง	เรียนทักษะการสอนเรียนภาษา	การพัฒนาสื่ออุปกรณ์เป็นครูผู้ช่วย	ที่ปรึกษาสภาเป็นสมาชิกทีม
รับจดหมาย	เรียนหลักสูตรพิเศษสำหรับผู้ปกครอง	ร่วมประเมินผล	การจัดการ
จดหมายข่าว		เป็นวิทยากร	
สื่อเสียงตามสาย			
ต้อนรับครูมาเยี่ยมบ้าน			
ไปเยี่ยมโรงเรียน			
กิจกรรมพิเศษที่โรงเรียน			

ที่มา : กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2544, ตุลาคม). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับโรงเรียน. วารสารการศึกษาศาสตร์. 5 (4) : 30-37.

1.3.3 ประโยชน์ที่ได้จากการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

มีผู้กล่าวถึงประโยชน์จากการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเอาไว้ดังนี้
 อรุณี หวดาล (2536 : 9-12) กล่าวถึง ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นเมื่อผู้ปกครองและ
 โรงเรียนร่วมมือกัน ดังนี้

1. ตัวเด็ก

- 1.1 มีความรู้สึกปลอดภัย ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองมีความสนิทสนมกับ
 บุคลากรในโรงเรียนจนเด็กรู้สึกเหมือนอยู่กับผู้ใหญ่ที่ตนเองมีความคุ้นเคยด้วย
- 1.2 มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์และมีความสนใจในกิจกรรมต่างๆ
- 1.3 มีความสามารถทางสติปัญญา และมีความพร้อมมากขึ้น
- 1.4 มีโอกาสได้พัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณี
 ต่างๆจากการได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้ปกครองที่มีภูมิหลังต่างกัน
- 1.5 มีเจตคติที่ดีต่อผู้ปกครอง ครู และโรงเรียน

2. ผู้ปกครอง

- 2.1 สามารถแสดงความคิดเห็น หรือให้ข้อเสนอแนะเพื่อให้เกิดประโยชน์
 แก่เด็ก
- 2.2 มีความกระตือรือร้นในการให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือกิจกรรม
 ต่างๆของชุมชนมากขึ้น
- 2.3 มีเจตคติที่ดีต่อตนเอง มีความเชื่อมั่น และเห็นความสำคัญของตนเอง
 ที่มีต่อบุตรหลาน
- 2.4 มีเจตคติที่ดีต่อโรงเรียน เพราะได้เห็นปัญหาและอุปสรรคต่างๆที่
 โรงเรียนประสบอยู่ จึงมีแนวโน้มในการวิพากษ์วิจารณ์สถานศึกษาน้อยลง
- 2.5 มีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักพัฒนาการเด็ก หลักการอบรมเลี้ยงดูเด็ก
 และหลักการศึกษายุคสมัย ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการอบรมเลี้ยงดูและเสริมประสบการณ์การ
 เรียนรู้ให้แก่เด็กที่บ้าน
- 2.6 มีความสามารถในการเสริมความรู้และประสบการณ์ให้เด็กที่บ้านมาก
 ขึ้นรวมทั้งรู้จักการใช้การเสริมแรงทางบวกมากขึ้น
- 2.7 ได้เรียนรู้งานต่างๆในโรงเรียน ซึ่งจะช่วยเสริมประสบการณ์ให้กับชีวิต
 ตนเอง
- 2.8 ได้รับการยอมรับ ยกย่องจากครูและผู้บริหารในโรงเรียน

3. โรงเรียน

3.1 สามารถรู้ถึงความต้องการ ความสนใจของผู้ปกครอง ทำให้จัดกิจกรรมต่างๆได้ตรงตามความต้องการ ความสนใจของผู้ปกครอง

3.2 โรงเรียนจัดการศึกษาได้สอดคล้องกับหลักปรัชญาการศึกษาที่เน้นเรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

3.3 ประหยัดค่าใช้จ่ายในการจ้างบุคลากรเพิ่ม รวมทั้งทำให้อัตราส่วนระหว่างผู้ใหญ่ต่อเด็กมีสัดส่วนที่เหมาะสมมากขึ้น

3.4 เป็นการประชาสัมพันธ์โรงเรียนให้กับผู้ปกครองคนอื่นๆและชุมชนได้ รู้จักและเข้าใจโรงเรียนมากขึ้น

3.5 ช่วยให้ผู้ครูมีแนวโน้มที่จะจัดกิจกรรมในลักษณะของการคำนึงถึงตัวเด็กมากกว่าคำนึงถึงด้านวิชาการที่จะให้กับเด็ก

3.6 การได้รับข้อมูลย้อนกลับจากผู้ปกครอง ทำให้ครูมีความเชื่อมั่นและเกิดความภาคภูมิใจในตนเองมากยิ่งขึ้น

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2544 : 32-33) กล่าวถึง ประโยชน์ที่ได้จากการเข้ามามี ส่วนร่วมของผู้ปกครองกับโรงเรียน เกิดประโยชน์กับบุคคลต่างๆ ดังนี้

1. สมาชิกครอบครัว

1.1 มีโอกาสได้เรียนรู้วิธีการใหม่ๆโดยตรงเกี่ยวกับการแนะแนว การเจริญเติบโต และพัฒนาการ

1.2 มีความรู้ความเข้าใจโดยตรงเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ หลักสูตรที่สามารถนำมาประยุกต์ที่บ้านได้

1.3 ได้รับสมรรถนะความรู้สึกลงในการมีสมรรถนะในการมีส่วนร่วม กับโปรแกรมการเรียน

2. ตัวเด็ก

2.1 ได้เห็นบทบาทของสมาชิกของครอบครัวที่แตกต่างไปจากที่บ้าน

2.2 มีความคุ้นเคยกับผู้ใหญ่ที่มีทักษะความรู้สึกลง และวิธีสร้าง

ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่เห็นออกจากครอบครัวและครู

2.3 มีความเข้าใจเป็นเอกเทศมากขึ้น

2.4 ได้รับประสบการณ์ที่หลากหลายมากกว่าในหลักสูตร

3. ครูผู้สอน

- 3.1 มีโอกาสขยายโปรแกรมเพราะมีอัตราการเห็นด้วยสูง
- 3.2 สามารถเรียนรู้จากข้อความรู้ของผู้ปกครองที่นำมาแลกเปลี่ยน
- 3.3 มีโอกาสได้เห็นความสัมพันธ์ของเด็กจากสมาชิกครอบครัว
- 3.4 มีโอกาสสร้างและพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมี

ความหมาย

3.5 มีโอกาสแสดงปฏิสัมพันธ์กับเด็กรายบุคคล

สรุปได้ว่าผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีหน้าที่ร่วมกับโรงเรียนในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กให้ครบทุกด้าน ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งทั้งต่อเด็ก ครู และผู้ปกครอง

1.4 การให้ความรู้ผู้ปกครอง

มีผู้กล่าวถึงการให้ความรู้ผู้ปกครองไว้ ดังนี้

1.4.1 ความหมายของการให้ความรู้ผู้ปกครอง

มีผู้ให้ความหมายของการให้ความรู้ผู้ปกครอง หรือการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองไว้หลายท่าน ดังนี้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2536 : 57) ได้ให้ความหมายของการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองว่า หมายถึง การจัดการศึกษาที่จะช่วยให้ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตัวเด็ก วิธีการอบรมเลี้ยงดู แนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆของเด็ก ตลอดจนการดำเนินชีวิตครอบครัวในวิถีทางที่ถูกต้องและเหมาะสม

กุลยา ตันติผลลาชีวะ (2551 : 9) กล่าวว่า การศึกษาสำหรับผู้ปกครอง หมายถึง การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเพื่อเสริมสร้างศักยภาพการเลี้ยงดูเด็กให้ถูกต้องและมีพัฒนาการที่ดี วิธีการให้การศึกษแก่ผู้ปกครองนี้มีหลากหลายวิธี ทั้งทางตรง ทางอ้อม การจัดการศึกษาอาจกำหนดเป็นรายบุคคล หรือรายกลุ่มขึ้นอยู่กับผู้ปกครองกลุ่มเป้าหมาย

สรุปได้ว่า การให้ความรู้ผู้ปกครองเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงดูเด็กให้ถูกต้องตามพัฒนาการตามวัยที่เหมาะสม อีกทั้งเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับผู้ปกครอง และสร้างเจตคติที่ถูกต้องในการเลี้ยงดูเด็กด้วย

1.4.2 ความสำคัญของการให้ความรู้ผู้ปกครอง

ฉันทนา ภาคบงกช (2531 : 4-5) กล่าวถึง ความสำคัญของการให้ความรู้ผู้ปกครองว่า ผู้ปกครองเป็นคนสำคัญในการอบรมเลี้ยงดูเด็กเพราะเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุด สามารถที่จะตอบสนองความต้องการพื้นฐานของเด็ก ได้แก่ ความต้องการในการดำรงชีวิตอยู่ ความ

ต้องการด้านความรักและความอบอุ่น นอกจากนั้นเด็กยังได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว เด็กจะมีพัฒนาการทางบุคลิกภาพอย่างไร ย่อมขึ้นอยู่กับกรอบเลี้ยงดูที่บ้านเป็นสำคัญ เมื่อคุณภาพของเด็กมีผลมาจากการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองเป็นอย่างมากเช่นนี้ การให้ความรู้ผู้ปกครองจะช่วยพัฒนาเด็กและลดปัญหาต่างๆที่เกี่ยวกับตัวเด็ก ซึ่งมีสาเหตุสำคัญมาจากการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็ก ตลอดจนการส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก

สรุปได้ว่าการให้ความรู้ผู้ปกครองมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อพัฒนาการของเด็กปฐมวัย เด็กจะเลียนแบบพฤติกรรมของผู้ปกครองที่ตนใกล้ชิด ถ้าผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจในพัฒนาการของเด็กอย่างถูกต้อง ย่อมเป็นการเสริมสร้างศักยภาพของเด็ก และส่งเสริมพัฒนาการของเด็กให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ

1.4.3 แนวทางให้ความรู้ผู้ปกครอง

ในการให้ความรู้ผู้ปกครองนั้นมีผู้เสนอแนวทางในการดำเนินการไว้ดังนี้

ฉันทนา ภาคบังกช (2531 : 6-8) เสนอแนวทางในการให้ความรู้ผู้ปกครอง ดังนี้

1. สำรวจความสนใจตามความต้องการ รวมทั้งปัญหาต่างๆในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก โดยการสัมภาษณ์หรือใช้แบบสอบถาม
2. จัดบริการต่างๆเพื่อเผยแพร่ความรู้แก่ผู้ปกครอง ได้แก่
 - 2.1 จัดรายการส่งเสริมความรู้ผู้ปกครองตามความสนใจของกลุ่มเป้าหมายโดยการเชิญวิทยากรมาบรรยาย อภิปราย สาธิต หรือจัดป้ายนิเทศ นิทรรศการ ฯลฯ
 - 2.2 จัดห้องสมุดและศูนย์ของเล่นสำหรับเด็ก เพื่อบริการให้ยืมหนังสือหรือของเล่นไปใช้กับลูกที่บ้าน
 - 2.3 จัดศูนย์แนะแนวผู้ปกครองเพื่อให้คำแนะนำต่างๆ
 - 2.4 จัดตั้งชมรมหรือสมาคมผู้ปกครอง ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแก่เด็ก ร่วมหาทุนและเผยแพร่ความรู้

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2551 : 48) กล่าวว่า การจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การศึกษาทางอ้อม เป็นการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองทางสื่อมวลชน มีเผยแพร่ทั้งที่เป็นสิ่งพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ ปัจจุบันมีเผยแพร่ผ่านทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ด้วย
2. การศึกษาทางตรง เป็นการจัดการศึกษาอย่างเป็นทางการที่หน่วยงานหรือองค์กรจัดขึ้นในรูปแบบของการฝึกอบรม การประชุม การสัมมนา หรือการให้การปรึกษา

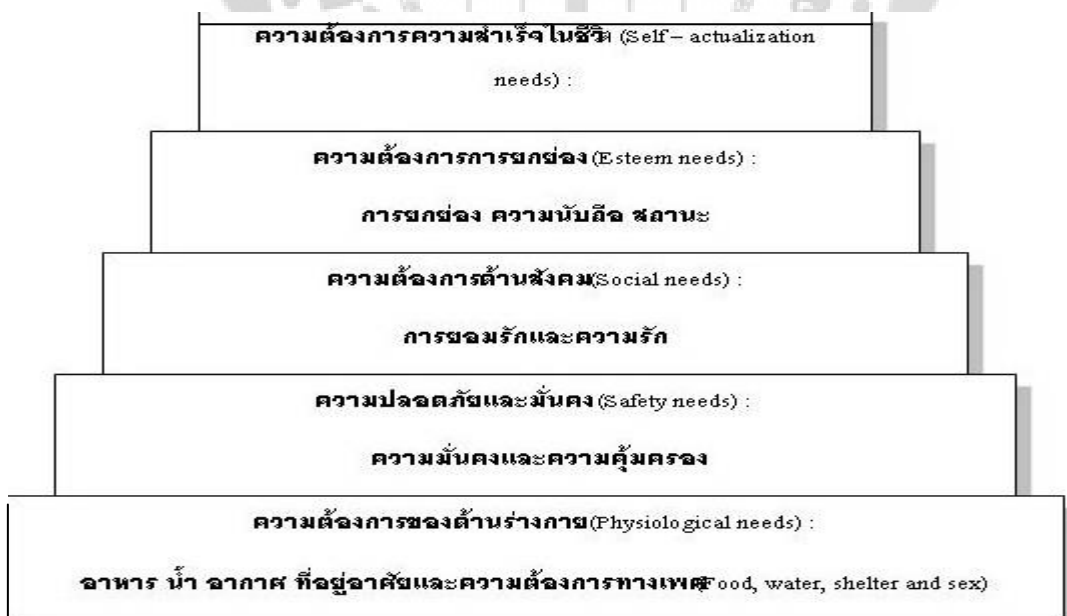
สรุปได้ว่า วิธีการให้ความรู้ผู้ปกครองนั้นมีรูปแบบที่หลากหลาย ดังนั้นควร กำหนดวิธีการให้สอดคล้องและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ เพื่อผู้ปกครองจะได้รับความรู้เกี่ยวกับเด็กปฐมวัยอย่างถูกต้องและก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อโรงเรียน ผู้ปกครอง และตัวเด็กมากที่สุด

1.5 ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ

ความต้องการเป็นพื้นฐานทางจิตใจของมนุษย์ บุคคลจะแสดงพฤติกรรมของตนเองเพื่อสนองตอบต่อความต้องการของตนเอง ความต้องการเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้มนุษย์ถูกกระตุ้นให้เกิดความปรารถนาที่จะตอบสนองต่อความต้องการของตนเอง การเรียนรู้ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้เราเข้าใจเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ ซึ่งทฤษฎีดังกล่าวมีดังต่อไปนี้

1.5.1 ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow)

มาสโลว์ (สิริมา ภิญโญนนตพงษ์. 2545 : 25 ; อ้างอิงจาก Maslow) ทฤษฎีนี้มีความเชื่อเกี่ยวกับความต้องการว่า มนุษย์ทุกคนจะมีความต้องการที่จะแสวงหาสิ่งใหม่ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ความต้องการของบุคคลก็มีหลายอย่าง ตั้งแต่ความต้องการขั้นต่ำถึงความต้องการขั้นสูง ซึ่งบุคคลจะต้องมีการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานก่อน จึงจะสามารถสนองความต้องการขั้นสูงอื่นๆต่อไปได้ สามารถนำหลักความต้องการของมาสโลว์มาจัดเรียงลำดับขั้นต่ำสุดไปสู่สูงสุดเป็น 5 ขั้นด้วยกัน ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 แผนภาพแสดงลักษณะความต้องการขั้นต่างๆของมาสโลว์

ที่มา : สิริมา ภิญโญนนตพงษ์. (2545). การวัดและประเมินแนวใหม่ : เด็กปฐมวัย. 25.

แผนภาพนี้ สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์ (2545 : 25) อธิบายแนวคิดของมาสโลว์ ว่าเมื่อความต้องการในชั้นหนึ่งได้รับการตอบสนอง มนุษย์จะมีความต้องการในชั้นต่อไป ความต้องการของมนุษย์จะได้รับการตอบสนองเพียงบางส่วน โดยมีบางส่วนจะไม่ได้ได้รับการตอบสนอง และการได้รับการตอบสนองจะลดหลั่นกันไปตามลำดับชั้น มาสโลว์สรุปถึงความต้องการ 5 ชั้น ไว้ดังนี้

1. ความต้องการด้านร่างกาย (Physicological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอดของชีวิต
2. ความต้องการด้านความปลอดภัยและความมั่นคง (Safety and Aecurity Needs) เป็นความต้องการเพื่อให้ตัวเองปลอดภัย
3. ความต้องการด้านความรัก และการเป็นเจ้าของ (Love-Belonging Needs) เป็นความต้องการที่จะได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น และมีความรู้สึกที่ตนเองนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มทางสังคม มีความต้องการเพื่อน
4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องในสังคม (Esteem of Status Needs) เป็นความต้องการมีเกียรติยศ มีฐานะดีในสังคม ได้รับการยกย่องนับถือจากบุคคลทั่วไป
5. ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จดังที่คาดหวังไว้ (Self Actualization or Self Realization Needs) ความต้องการนี้เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ เป็นความต้องการให้บรรลุผลสำเร็จในสิ่งที่ฝันไว้

จากทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์สรุปได้ว่าความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์มีอยู่ 5 ชั้น เมื่อความต้องการชั้นแรกได้รับการตอบสนอง จึงจะสามารถสนองความต้องการชั้นสูงอื่นๆต่อไปได้

1.5.2 ทฤษฎีความต้องการของแอลเดอร์เฟอร์ (Alderfer's Motivated Need Hierarchy Theory)

แอลเดอร์เฟอร์ (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2541 : 52; อ้างอิงจาก Alderfer.1972) คิดทฤษฎีความต้องการที่เรียกว่า ทฤษฎีอีอาร์จี (ERG : Existence – Relatedness – Growth Theory) โดยแบ่งความต้องการของบุคคลเป็น 3 ระดับ คือ

1. ความต้องการเพื่อความอยู่รอดของชีวิต (Existence Needs) เป็นความรู้สึกที่ดีทางร่างกาย เป็นความต้องการที่ตอบสนองเพื่อให้มีชีวิตอยู่ต่อไป ใกล้เคียงกับความต้องการด้านร่างกาย และความต้องการเกี่ยวกับความปลอดภัยของมาสโลว์
2. ความต้องการด้านความสัมพันธ์ (Relatedness Needs) เป็นความต้องการของบุคคลที่มีมิตรสัมพันธ์กับคนอื่น เกี่ยวข้องกับความต้องการการเป็นเจ้าของของมาสโลว์

3. ความต้องการความก้าวหน้า (Growth Needs) เป็นความต้องการสูงสุด เป็นความต้องการร่วมกันที่จะได้รับความนิยามยกย่อง และความต้องการที่จะรู้ถึงความสามารถที่แท้จริงซึ่งเป็นความต้องการขั้นสูงของมาสโลว์

จากทฤษฎีความต้องการของแอลเดอร์เฟอร์ สรุปได้ว่าความต้องการของมนุษย์มีอยู่ 3 ชั้น ซึ่งแต่ละชั้นก็มีความสอดคล้องกับชั้นต่างๆตามทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์

1.5.3 ทฤษฎีความต้องการของแมคคลีแลนด์

ทฤษฎีความต้องการของแมคคลีแลนด์ (อิติมา เรื่องสกุล. 2550 : 8; อ้างอิงจาก Mc Clelland.1993) เป็นเรื่องส่วนประกอบของสิ่งแวดล้อมรวมกันกับความต้องการของแต่ละบุคคลอย่างไร จึงทำให้กลายเป็นแรงขับพื้นฐานของมนุษย์ 3 ประการ คือ

1. ความต้องการเพื่อความประสบความสำเร็จ ผู้ที่มีความต้องการในด้านนี้สูงจะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีพลังงานสูงพอ พอใจที่จะทำงานหนักและเห็นคุณค่าของ

2. ความสำเร็จจากการที่ได้ทำงานที่ทำทลายความสามารถ

ความต้องการมีพลังความสามารถ เป็นความต้องการที่จะมีอำนาจหรือการมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ผู้ที่มีความต้องการด้านนี้สูงจะเป็นคนที่ชอบการแข่งขัน การเผชิญหน้า ถ้าเป็นการใช้ความสามารถในทางบวก จะทำให้บุคคลนั้นเกิดความพยายามที่จะปฏิบัติงานจนเป็นผลสำเร็จ แต่ถ้าใช้ความพยายามด้านลบก็จะหาวิธีปฏิบัติที่เกิดประโยชน์ต่อตนเอง แต่เป็นผลเสียหายต่อองค์กร

3. ความต้องการที่จะผูกพันกับผู้อื่น ผู้ที่มีความต้องการในด้านนี้สูงจะเป็นผู้ที่พยายามสร้างและรักษาความสัมพันธ์ไว้อย่างให้ผู้อื่นชอบ ชอบงานสร้างสรรค์ และกิจกรรมทางสังคม

ทฤษฎีความต้องการของแมคคลีแลนด์ เป็นความต้องการของมนุษย์ที่สัมพันธ์กับส่วนประกอบของสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีอยู่ 3 ชั้น ทำให้เกิดเป็นแรงขับพื้นฐานของมนุษย์ในการดำเนินชีวิต

จากการศึกษาทฤษฎีความต้องการ สรุปได้ว่าความต้องการของบุคคลมีความแตกต่างกัน ตั้งแต่ความต้องการขั้นต่ำถึงความต้องการขั้นสูง ซึ่งบุคคลจะต้องมีการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานก่อน จึงจะสามารถสนองความต้องการขั้นสูงอื่นๆต่อไปได้

1.6 การจำแนกความต้องการ

โนลล์ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2538 : 91; อ้างอิงจาก Knowles. n.d.) นักการศึกษาผู้ใหญ่ที่มีชื่อเสียงชาวอเมริกัน เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ แยกออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ความต้องการทางกายภาพ (Physical Needs) เป็นสิ่งที่สามารถสังเกตเห็นได้ง่าย ส่วนมากมนุษย์เรามีความต้องการทางด้านนี้ เพื่อความเป็นอยู่ของร่างกาย ในทางการศึกษาผู้ใหญ่ คือ

ความต้องการการแลเห็น ได้ยินเสียง ความสุขสบาย การพักผ่อน หมายความว่า ถ้าหากตัวหนังสือเล็กเกินไป เสียงเบาเกินไป แก้วที่แข็งเกินไป สิ่งเหล่านี้อาจจะทำให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จได้

2. ความต้องการในการเจริญงอกงาม (Growth Needs) นักจิตวิทยาส่วนมากเห็นตรงกันว่า ความต้องการด้านนี้เป็นสิ่งสำคัญที่จะพาไปสู่ส่วนอื่นๆของความต้องการ ซึ่งก็ตรงกับความต้องการกระทำตนตามความสามารถ (Self - actualization) ตามทฤษฎีของมาสโลว์นั่นเอง ผู้ใหญ่ที่มองไม่เห็นอนาคตของตัวเองนั้นเป็นบุคคลที่น่าสงสาร เพราะว่าการมองไม่เห็นความก้าวหน้าในอนาคตของตัวเองทำให้คุณค่าอื่น ๆ ลดลงอย่างมาก จากการศึกษาพบว่า คนที่เกษียณอายุแล้วสามารถทำงานให้ประโยชน์ได้ จะมีการปรับตัวได้ดีกว่าคนที่ไม่สามารถหางานทำหรือทำตนให้เป็นประโยชน์

3. ความต้องการได้รับความมั่นคงปลอดภัย (The Needs for Security) เป็นที่ยอมรับกันมานานแล้ว สัตว์โลกมีสัญชาตญาณสำหรับการป้องกันตัวเอง ความต้องการด้านความปลอดภัยทางร่างกาย ถ้าหากความต้องการความมั่นคงไม่ได้รับการตอบสนอง จะเกิดอาการทางพฤติกรรมตามมาด้วย คือ เกิดความรู้สึกไม่มั่นคง โดยการถอนตัวออกจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งหลาย

4. ความต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ (The Needs for New Experience) เมื่อคนแสวงหาความมั่นคง เขาต้องการผจญภัยและการเสี่ยง คนเราจึงอาจจะเบื่อหน่ายต่องานประจำที่ซ้ำซาก (Routine) ดังนั้น เมื่อความต้องการด้านนี้เกิดความสับสนขึ้น บุคคลจะเกิดความวุ่นใจจนเกิดอาการทางพฤติกรรมเหนื่อยอ่อนได้

5. ความต้องการทางด้านความรัก (The Needs for Affection) คนทุกคนต้องการได้รับความรัก รวมทั้งการได้รับความสำเร็จ อาจเรียกได้ว่า เป็นความต้องการทางด้านสังคม คือ ต้องการร่วมกันแสดงความคิดเห็น ประสบการณ์ ความร่าเริง ความเศร้าโศก ถ้าหากความต้องการด้านนี้ไม่ได้รับการตอบสนองก็จะเกิดอาการ 2 ด้าน คือ การถอนตัวออกจากกลุ่ม หรือมีลักษณะก้าวร้าว แสดงอาการเป็นศัตรู

6. ความต้องการได้รับการยอมรับ (The Needs for Recognition) มนุษย์ส่วนมากต้องการได้รับความรู้สึกว่ามีคุณค่า ได้รับการยกย่องนับถือจากคนอื่น ๆ ในบางด้านของเขา ความต้องการทางด้านนี้ทำให้เขามีการรวมกลุ่มทางสังคม เป็นชุมชน สถาบันต่างๆ ทำให้เขาสามารถแสดงหาสถานภาพและความสนใจจากสมาชิกในกลุ่มได้ด้วย

สรุปได้ว่าความต้องการของมนุษย์สามารถจำแนกได้ดังนี้ ความต้องการทางกายภาพ ความต้องการในการเจริญงอกงาม ความต้องการได้รับความมั่นคงปลอดภัย ความต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ ความต้องการด้านความรัก และความต้องการได้รับการยอมรับ ซึ่งความต้องการของมนุษย์จะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสถานภาพของแต่ละบุคคล

1.7 ความต้องการของผู้ปกครอง

มีผู้ให้ความหมายของความต้องการของผู้ปกครองไว้ ดังนี้

พรรณณี ช. เชนจิต (2538 : 461) กล่าวว่า ความต้องการเป็นความรู้สึกนึกคิดขั้น พื้นฐาน ทางด้านจิตใจของมนุษย์ซึ่งมีด้วยกันทุกคน บุคคลจะแสดงพฤติกรรมความต้องการเพื่อสนองความต้องการของตนเอง ความต้องการเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้มนุษย์ถูกกระตุ้นให้เกิดความปรารถนาที่จะตอบสนองต่อความต้องการของตนเอง การเรียนรู้ถึงความต้องการของมนุษย์เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้การทำงานดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542 : 144) กล่าวว่า ความต้องการเป็นแรงผลักดันที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล เพราะชีวิตคนเราต้องการดิ้นรนเพื่อหาทางตอบสนองความต้องการต่างๆที่เกิดขึ้น และทิศทางของพฤติกรรมก็จะถูกกำหนดโดยแรงผลักดันของความต้องการที่เกิดขึ้นในขณะนั้น

จากความหมายดังกล่าว ความต้องการของผู้ปกครอง หมายถึง แรงผลักดันที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล โดยพยายามแสวงหาวิธีการปฏิบัติเพื่อให้เกิดความสำเร็จ

1.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของผู้ปกครองด้านการศึกษา

งานวิจัยในประเทศ

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2546) ศึกษาเรื่อง รูปแบบการบ้านที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมกับการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบการบ้านที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมกับการศึกษาและประเมินลักษณะของรูปแบบการบ้าน ผลของการบ้าน และวิธีการสร้างการบ้านสำหรับครูที่มีสาระการบ้าน 5 สาระ ได้แก่ ภาษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษาและลักษณะนิสัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ประกอบด้วยประชากร 3 กลุ่ม คือ เด็กชั้นอนุบาลผู้ปกครองเด็กชั้นอนุบาล และครูผู้สอนระดับอนุบาลศึกษา ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการบ้านที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมกับการบ้านสามารถทำให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมกับการศึกษาสูงขึ้น และพบว่ามีผลต่อการเรียนรู้ของเด็ก ความสัมพันธ์ของเด็กและผู้ปกครอง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้ปกครอง ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการบ้านมีส่วนร่วมนี้ ยังเป็นเครื่องมือทางการศึกษาที่สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับผู้ปกครองและบ้านกับโรงเรียนได้อีกด้วย

สุวรรณา วลัยลักษระลิขิต (2547 : บทคัดย่อ) ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเปรมฤทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองที่มีอายุ วุฒิการศึกษา รายได้ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้ปกครองที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พิชญาดา คำแก้ว (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองต้องการให้เด็กปฐมวัยได้เรียนคณิตศาสตร์อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องการนับ และอ่านเลข เมื่อเปรียบเทียบตามปัจจัยพื้นฐาน พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาและฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับการเรียนคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ.01 ตามลำดับ และผู้ปกครองร้อยละ 89.27 ต้องการให้ลูกเก่งคณิตศาสตร์ตั้งแต่ปฐมวัย

รัตนา กิจเกื้อกูล (2550 : บทคัดย่อ) ศึกษาความต้องการของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยด้านร่างกาย ด้านสังคม และสติปัญญาอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอารมณ์อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้ปกครองที่มีสถานภาพแตกต่างกันด้านความสัมพันธ์กับเด็ก มีความต้องการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กไม่แตกต่างกัน ยกเว้นผู้ปกครองที่มีสถานภาพแตกต่างกันด้านจำนวนบุตร ลำดับการเกิดของบุตร และชั้นเรียนของบุตร มีความต้องการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ปกครองที่มีความสัมพันธ์กับเด็กต่างกัน มีความต้องการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยด้านอารมณ์และด้านสังคมต่างกัน ผู้ปกครองที่มีจำนวนบุตรต่างกัน มีบุตรเกิดลำดับต่างกัน และมีบุตรเรียนชั้นต่างกัน มีความต้องการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยด้านร่างกายและสังคมแตกต่างกัน

จำเพย แดงประไพ (2550 : บทคัดย่อ) ศึกษาความต้องการของผู้ปกครองต่อบริการในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบล อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าผู้ปกครองมีความต้องการต่อบริการในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะ 3 อันดับแรก คือ การบริการด้านโภชนาการ ด้านบุคลากร และด้านสุขภาพ เมื่อจำแนกความต้องการของผู้ปกครองต่อบริการในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตามสถานภาพของผู้ปกครองโดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นจำแนกตามอายุและรายได้ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

จากผลงานวิจัยโดยแคลดีนิน, ตามบัว, ไฮเวิร์ต และ ลากซ์ (Clandinin, Dhamborvom, Howard และ Laroque) (นภเนตร ธรรมบวร. 2549 : 136) พบว่า ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญมากต่อการเรียนการสอนและการประเมินผลของเด็ก ถ้าผู้ปกครองเข้าใจรูปแบบและวิธีการประเมินผลที่โรงเรียนใช้ ผู้ปกครองจะมีความสำคัญอย่างมากในการส่งเสริมความเข้าใจ และเผยแพร่ความรู้สึกผู้ปกครองท่านอื่นๆให้ทราบต่อไป

แฟนตินี และเวียนสไตน์ (วารสาร วิชาธรรม. 2533 : 28; อ้างอิงจาก Fantini ; & Weinstein. 1972) ศึกษาสภาพของครอบครัวชาวอเมริกัน พบว่า ครอบครัวที่มีความมั่นคงและรายได้สูง มีความมุ่งหวังให้บุตรได้รับการศึกษาสูงมากกว่าครอบครัวที่ไม่มั่นคงและมีรายได้ต่ำ ทั้งนี้เพราะครอบครัวที่ไม่มั่นคง พ่อแม่จะมีความกังวลใจในด้านเศรษฐกิจมากกว่าที่จะสนใจการศึกษาของบุตร

ฟิลลิปและคนอื่นๆ (พรทิพย์ สวัสดิ. 2537 : 24; อ้างอิงจาก Philip and others. 1980) ศึกษาคุณภาพของศูนย์เด็กก่อนวัยเรียนในเบอร์มิวดา (Bermuda) ศึกษาสภาพแวดล้อม 6 ประเภท ได้แก่ การดูแลประจำวัน การจัดตกแต่งพื้นที่ และการจัดเตรียมอุปกรณ์สำหรับเด็ก ประสบการณ์การใช้เหตุผลทางภาษา กิจกรรมการใช้กล้ามเนื้อเล็กและกล้ามเนื้อใหญ่ กิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และพัฒนาการทางด้านสังคม พบว่า พัฒนาการของเด็กโดยเฉพาะพัฒนาการทางด้านสังคมและภาษาของเด็ก มีความสัมพันธ์กับคุณภาพของสภาพแวดล้อมภายในศูนย์เด็กก่อนวัยเรียนในเบอร์มิวดาทั้ง 6 ประเภท

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่าการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในการจัดการเรียนการสอน จะมุ่งเน้นเตรียมความพร้อมด้านพัฒนาการทั้ง 4 คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา มีคุณธรรมจริยธรรมเพื่อเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่อไป ซึ่งการที่ผู้ปกครองตัดสินใจส่งเด็กเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาลจะมีองค์ประกอบที่ผู้ปกครองควรพิจารณาเมื่อผู้ปกครองมีความพึงพอใจในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มีกระบวนการจัดการเรียนที่ดี มีบุคลากรที่มีคุณภาพส่งเสริมพัฒนาการเด็กอย่างเต็มศักยภาพในทุกๆด้าน นอกจากนั้นความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมเป็นความต้องการที่จะส่งเสริมเด็กให้เติบโตเป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข มีความรู้คู่คุณธรรม สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมจริยธรรม

ในส่วนนี้จะกล่าวถึงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมจริยธรรม ดังนี้

2.1 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย

นักจิตวิทยามีความสนใจในพัฒนาการทางจริยธรรมจึงทำให้เกิดทฤษฎีทางด้านจริยธรรมขึ้นมากมาย ซึ่งในที่นี้จะนำเสนอแนวความคิดใหญ่ๆ 5 ทฤษฎี คือ

2.1.1 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจต์

เพียเจต์เป็นผู้ริเริ่มทางความคิดว่าพัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความฉลาดในการที่จะรับรู้กฎเกณฑ์และลักษณะต่างๆทางสังคม พัฒนาการทาง

จริยธรรมของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลนั้น เพียเจต์ได้แบ่งพัฒนาการทางจริยธรรมออกเป็น 3 ขั้น (ดวงเดือน พันธุมนาวินและเพ็ญแข ประจวบจักษ์ 2520 : 39 -40; อ้างอิงจาก Piaget. 1932) คือ

1. ขั้นก่อนจริยธรรม (Premoral stage) จะเริ่มตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุ 2 ปี เป็นขั้นที่เด็กยังไม่มีความสามารถในการรับรู้สิ่งแวดลอมได้อย่างละเอียด มีแต่ความต้องการทางร่างกาย ซึ่งต้องการที่จะได้รับการบำบัด โดยไม่คำนึงถึงกาลเทศะใดๆทั้งสิ้น เด็กเหล่านี้จะมีพัฒนาการทางสติปัญญาในขั้นรับรู้จากประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหว

2. ขั้นฝีกคำสั่ง (Heteronomous stage) อยู่ในช่วงระหว่าง 2-8 ปี ในขั้นนี้เด็กจะสามารถรับรู้สภาพแวดลอมและบทบาทของตนเองต่อบุคคลอื่น รู้จักเกรงกลัวผู้ใหญ่ เห็นว่าคำสั่งหรือกฎเกณฑ์ต่างๆ เป็นสิ่งต้องปฏิบัติตาม ซึ่งเด็กวัยนี้จะพัฒนาการทางสติปัญญาในขั้นหยั่งรู้ และขั้นก่อนคิดด้วยรูปธรรม

3. ขั้นยึดหลักแห่งตน (Autonomous stage) พัฒนาการในขั้นนี้จะมีตั้งแต่เด็กอายุ 8 ปีขึ้นไป เด็กวัยนี้พัฒนาการทางสติปัญญาในขั้นหลังคิดด้วยรูปธรรม และขั้นคิดตามแบบแผนของตรรกวิทยา ซึ่งเด็กสามารถใช้ความคิดอย่างมีเหตุผลประกอบการตัดสินใจ และตั้งกฎเกณฑ์ที่เป็นตัวของตัวเองได้

เพียเจต์อธิบายว่า จริยธรรมแฝงอยู่ในกฎเกณฑ์ทุกชนิด และเขาได้สังเกตเด็กที่อยู่ในช่วงอายุก่อน 8 ปี ว่าเป็นระยะที่ผู้ใหญ่มีอิทธิพลต่อจริยธรรมของเด็ก และยึดถือกฎเกณฑ์ที่ได้จากผู้ใหญ่เป็นกฎเกณฑ์ตายตัว

เพียเจต์วัดพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็ก โดยสร้างเรื่องเป็นการกระทำของเด็ก 2 คน ในลักษณะที่คล้ายกัน แต่มีความสนใจต่างกันและผลที่เกิดขึ้นมาแตกต่างกัน กฎเกณฑ์ที่เพียเจต์นำมาพิจารณามี 6 เกณฑ์ ดังนี้

1. การตัดสินใจจากเจตนาการกระทำ (Intentionality in Judgement) เด็กเล็กจะตัดสินใจจากปริมาณที่เกิดขึ้น แต่เด็กโตตัดสินใจจากเจตนาของการกระทำ

2. การตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นๆ (Relativism in Judgement) เด็กเล็กจะตัดสินใจจากการนำไปเปรียบเทียบกับผู้อื่น หากผู้ใหญ่ว่าสิ่งใดถูกผิดก็ยึดตามนั้น แต่เด็กโตจะตัดสินใจตามสถานการณ์

3. ความผิดไม่เกี่ยวข้องกับการลงโทษ (Independence of Sanction) เด็กเล็กจะตัดสินใจการกระทำอย่างหนึ่งว่าไม่ดี เพราะจะถูกลงโทษ ส่วนเด็กโตจะตัดสินใจว่าการกระทำไม่ดี เพราะสิ่งนั้นขัดกับกฎเกณฑ์และเกิดอันตรายกับบุคคลอื่น

4. ใช้ระบบตาต่อตา (Use of Reciprocity) ในเด็กเล็กมักไม่ค่อยใช้ระบบตาต่อตาในการพิจารณาตัดสินบุคคล แต่เด็กโตใช้บ่อย

5. ในการลงโทษเพื่อล้างบาปและดัดนิสัย (Use of Punishment as Restitution and Reform) ในเด็กเล็กจะสนับสนุนให้มีการลงโทษอย่างหนักเพื่อดัดนิสัยผู้กระทำผิด แต่เด็กโตจะมีนิสัยเช่นนี้น้อยลง

6. การยึดหลักธรรมชาติของโชคร้าย (Naturalist Views of Misfortune) มีความคิดว่าจะถูกพระเจ้าลงโทษ

จากทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจต์ สรุปได้ว่าพัฒนาการทางจริยธรรมขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลนั้น ในเด็กปฐมวัยพัฒนาการทางจริยธรรมจะอยู่ในขั้นหยั่งรู้และขั้นก่อนคิดด้วยรูปธรรม เด็กจะรู้จักเกรงกลัวผู้ใหญ่ และปฏิบัติตามสิ่งที่ผู้ใหญ่ออกคำสั่งให้ปฏิบัติตาม

2.1.2 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก

โคลเบอร์ก เชื่อว่า พัฒนาการทางจริยธรรมมิใช่การรับรู้ความรู้จากการพำร่าสอนของบุคคลอื่นโดยตรง แต่เป็นการผสมผสานระหว่างความรู้เกี่ยวกับบทบาทของตนต่อผู้อื่นและบทบาทของผู้อื่นด้วย เหตุผลเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์กับลักษณะต่างๆทางสังคมของบุคคลอื่น ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมจะสัมพันธ์กับลักษณะต่างๆของบุคคลคือ อายุ ระดับสติปัญญาและลักษณะอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม

ระดับการใช้เหตุผลตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg's theor) แบ่งได้เป็น 3 ระดับ ในแต่ละระดับแบ่งเป็น 2 ชั้น รวมเป็น 6 ชั้น (ดวงเดือน พันธุมนาวิน; และเพ็ญแข ประจวบปัจฉิม. 2523 : 4 ; อ้างอิงจาก Kohlberg. 1964) ตามตาราง 2 ตาราง 2 ระดับการใช้เหตุผลตามทฤษฎีพัฒนาทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก

ชั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	ระดับของจริยธรรม
ชั้นที่ 1 หลักการหลบหลีกการถูกลงโทษ (2 - 7 ปี) ชั้นที่ 2 หลักการแสวงหารางวัล (7 - 10 ปี)	1. ระดับก่อนเกณฑ์ (2 - 10 ปี)
ชั้นที่ 1 หลักการทำตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ (10 - 13 ปี) ชั้นที่ 2 หลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม (13 - 16 ปี)	2. ระดับตามกฎเกณฑ์ (10 - 16 ปี)
ชั้นที่ 1 หลักการทำตามคำมั่นสัญญา (16 ปีขึ้นไป) ชั้นที่ 2 หลักการยึดอุดมคติสากล (ผู้ใหญ่)	3. ระดับเหนือกฎเกณฑ์ (16 ปีขึ้นไป)

โคลเบอร์ก (พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. 2547 : 165-167; อ้างอิงจาก Kohlberg.1964) พัฒนาแนวคิดของทฤษฎีเพียเจต์ จนเป็นทฤษฎีพัฒนาจริยธรรม แบ่งออกเป็น 3 ระดับ โดยแต่ละระดับ แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

2.1.2.1 ระดับก่อนมีจริยธรรมอย่างเป็นเหตุเป็นผล (Preconventive Level) ในระดับนี้ พฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลจะขึ้นอยู่กับเหตุผลที่ผู้มีอำนาจกำหนดให้หรือเพื่อผลประโยชน์ของตนเองเป็นใหญ่ โคลเบอร์กแบ่งขั้นพัฒนาการไว้ ดังนี้

2.1.2.1.1 ระดับจริยธรรมของผู้อื่น (Heteronomous Morality) ได้แก่ การที่เด็กจะตัดสินใจว่า พฤติกรรมใดถูกหรือผิดนั้นขึ้นอยู่กับผู้มีอำนาจเหนือพฤติกรรมของเขาที่กำหนด ได้แก่ บิดา มารดา หรือครูอาจารย์

2.1.2.1.2 ผลประโยชน์ของตนเป็นใหญ่ (Individualism and Instrumental Purpose and Exchange) ในขั้นนี้พฤติกรรมที่ดังมานั้น เหตุผลของเด็กจะขึ้นอยู่กับรางวัล หรือสิ่งของที่เขาจะได้รับ ถ้าเขาได้รับรางวัล เช่น คำชม ชมเชย เงิน ในการกระทำใดๆ ก็แสดงว่า พฤติกรรมนั้นถูกต้องดีงาม

2.1.2.2 ระดับมีจริยธรรมอย่างมีกฎเกณฑ์ (Conventional Level) ระดับนี้บุคคลเริ่มใช้กฎเกณฑ์ต่างๆ ขึ้นมา กำหนดความถูกต้อง ความดี ความควรขึ้นมาโดยเริ่มจากการยอมรับของกลุ่มขึ้น เป็นกฎเกณฑ์ที่กำหนดในสังคม เช่น ระเบียบ ประเพณี จนถึงกฎหมาย เหตุผลทางจริยธรรมในระดับนี้ แบ่งเป็น 2 ขั้น คือ

2.1.2.2.1 การยอมรับของกลุ่ม (Mutual Interpersonal Expectations Relationships and Interpersonal Conformity) พฤติกรรมที่ดีในขั้นพัฒนาการวัยนี้ คือ การยอมรับของกลุ่ม หรือการยอมรับของพรรคพวกเพื่อนพ้อง เช่น กลุ่มเพื่อน (Peer Group) เป็นต้น

2.1.2.2.2 ระเบียบระบบของสังคม (Social System and Conscience) ในขั้นนี้พฤติกรรมที่ดี ที่ดี ที่ควร ขึ้นอยู่กับระเบียบ ประเพณี หรือกฎเกณฑ์ที่สังคมกำหนดไว้ หรือตั้งไว้ เช่น การฆ่าสัตว์เป็นของไม่ดี

2.1.2.3 ระดับมีจริยธรรมอย่างมีวิจารณ์ญาณ (Post Convention Level) ในระดับนี้ พฤติกรรมทางจริยธรรมของโคลเบอร์กนั้น ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของสังคม และกระบวนการสังคมการประพฤติดของบุคคล สิ่งที่ดีงามถูกต้อง คือ สิ่งที่คนในสังคมส่วนมากยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ดี สิ่งงาม สิ่งที่ถูกสิ่งที่ควรและจากการเรียนรู้ในการเป็นสมาชิกของสังคม สามารถทำให้บุคคลพัฒนาสิ่งที่ดี ที่ควรได้ด้วยตนเองในลักษณะที่เป็นสากลนิยม โคลเบอร์กได้แบ่งพัฒนาการจริยธรรมในระดับนี้เป็น 2 ขั้น คือ

2.1.2.3.1 สัญญาสังคม (Social Contract or Unity and Individual Rights) พฤติกรรมที่ถูกที่ควรที่ได้นี้ได้แก่ พฤติกรรมที่เสียส่วนมากในสังคมยอมรับ เช่น การช่วยเหลือคนจนเป็นสิ่งดี เพราะคนส่วนมากยอมรับและเห็นด้วย

2.1.2.3.2 คุณธรรมสากล (Universal Ethical Principle) เหตุผลที่ใช้ในจริยธรรมขั้นนี้ นั่นคือ โคลเบอร์กเชื่อว่า น่าจะเป็นความถูกต้องที่เป็นสากล ได้แก่ ความถูกต้องที่ได้รับการยอมรับจากคนส่วนมากทั่วโลกและทุกสังคม

ในระดับปฐมวัย พัฒนาการทางจริยธรรมตามแนวคิดของโคลเบอร์ก จะอยู่ในขั้นที่ 1 หลักการหลบหลีกหลักการลงโทษ (2 - 7 ปี) คือ มุ่งที่จะหลบหลีกมิให้ตนเองถูกลงโทษทางกาย เพราะกลัวการเจ็บปวดที่จะได้รับ จึงยอมทำตามคำสั่งของผู้ใหญ่ เพราะผู้ใหญ่เป็นผู้ที่มีอำนาจเหนือตน นอกจากนี้การพัฒนากฎจริยธรรมของคนจะมีการเปลี่ยนแปลงตามวัย สืบเนื่องมาจากประสบการณ์ที่ได้รับ โคลเบอร์ก เชื่อว่า พัฒนาการของจริยธรรมเป็นไปตามลำดับขั้น จากขั้นที่หนึ่งผ่านไปตามลำดับ จนถึงขั้นที่หกจะข้ามขั้นไม่ได้ เพราะคนเราจะใช้เหตุผลในขั้นต่ำกว่าก่อน ต่อมาเมื่อได้รับประสบการณ์ทางสังคมใหม่ๆเพิ่มขึ้น สามารถเข้าใจความหมายของประสบการณ์เก่าได้ดีขึ้น จึงเกิดการเปลี่ยนแปลงทางความคิดและเหตุผล ทำให้การใช้เหตุผลในขั้นที่สูงมีมากขึ้น ส่วนเหตุผลในขั้นที่ต่ำกว่าจะได้รับการใช้น้อยลงทุกทีและถูกทิ้งไปในที่สุด (กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2547 : 213)

จากแนวคิดตามทฤษฎีนี้เชื่อว่าจริยธรรมของมนุษย์มีพัฒนาการตามระดับวุฒิภาวะ เพราะเกิดจากกระบวนการทางปัญญาซึ่งมีการเรียนรู้มากขึ้น และการเกิดจริยธรรมเป็นผลมาจากการใช้ปัญญาไตร่ตรอง

2.1.3 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์เกี่ยวกับพัฒนาการทางจริยธรรมของฟรอยด์

ฟรอยด์เชื่อว่า จริยธรรมของคนนั้นอยู่ในตนส่วนที่เรียกว่า ตนในคุณธรรม (Superego) ซึ่งเป็นตนที่ได้รับการขัดเกลาจากสังคม โดยฟรอยด์แบ่ง “ตน” ของมนุษย์เป็น 3 ระดับ (พรหมทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. 2547 : 160-161) ได้แก่

1. อิด (Id, Primitive Self) ได้แก่ ตนที่อยู่ในจิตใต้สำนึกของมนุษย์ เป็นตนที่มนุษย์มีมาพร้อมกำเนิด และเป็นตนที่เป็นแหล่งกำเนิดของแรงขับพื้นฐานทั้งหมด

2. อีโก้ (Ego, Present Self) ได้แก่ ตนในจิตใต้สำนึก และจิตใต้สำนึกบางส่วนที่เราอาจรับรู้ หรือได้รับรู้บางส่วนในขณะนี้

3. ซุปเปอร์อีโก้ (Super Ego, Self with Ethics) ได้แก่ ตนในจิตสำนึกเป็นส่วนมาก อาจมีจิตใต้สำนึกแฝงอยู่บ้าง เป็นตนที่ได้รับการขัดเกลาจากกฎเกณฑ์ของสังคมแล้ว แนวคิดของฟรอยด์เกี่ยวกับจริยธรรมมีข้อคิด 2 ข้อ ดังนี้

3.1 จริยธรรมมิได้ปลูกฝังมาโดยพระเจ้า แต่มาจากสังคม โดยเฉพาะจาก บิดามารดา

3.2 เอกลักษณะทางเพศมิใช่สิ่งที่ปรากฏทางชีววิทยาเท่านั้น แต่มาจาก อิทธิพลของความสัมพันธ์ในครอบครัว

จากความเชื่อของฟรอยด์จาก 2 ข้อข้างต้น อาจสรุปได้ว่า จริยธรรมในเด็กตาม ความคิดของฟรอยด์คือ การละอายในพฤติกรรมอันเกิดจากแรงขับ 2 ตัว ได้แก่ แรงขับทางเพศ และแรง ขับความก้าวร้าว ซึ่งทั้ง 2 แรงขับนี้จะผสมผสานกับการเลียนแบบเอกลักษณ์ของบิดาหรือมารดา โดย ฟรอยด์อธิบายว่า การเลียนแบบคือกระบวนการรับเอาบุคลิกภาพของบุคคลอื่นมาผนวกเข้าเป็นส่วน ของบุคลิกภาพของเด็กเอง

2.1.4 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของสกินเนอร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2544 : 471) กล่าวถึง สกินเนอร์มีความเชื่อว่า จริยธรรมมีรากฐานมาจากอิทธิพลของสังคมมากกว่าอิทธิพลทางพันธุกรรม ทฤษฎีนี้อธิบายว่า พฤติกรรมของบุคคลเกิดขึ้นโดยได้รับการชี้แนะและเสริมแรงจากสังคม เครื่องชี้แนะต่างๆของสังคมก็คือ กฎเกณฑ์ทางสังคม ด้วยเหตุนี้ถึงแม้บุคคลจะมีได้มีจริยธรรมตั้งแต่เกิดก็ตาม พัฒนาการทางจริยธรรม ของเขาก็จะเจริญงอกงาม โดยการที่เขาต้องปรับพฤติกรรมและอารมณ์ให้เข้ากับกฎเกณฑ์ทางสังคม โดยมีแรงกระตุ้นให้เขาปรับตัวมาจากความต้องการทางจิตวิทยา ซึ่งเป็นการเสริมแรงภายใน ดังนั้นเมื่อ เด็กโตขึ้นจะมีลักษณะพฤติกรรมเชิงจริยธรรมเป็นไปตามแนวโน้มโครงสร้างทางวัฒนธรรมในสังคมที่เขา อยู่

จากแนวคิดตามทฤษฎีทางสังคมของสกินเนอร์เชื่อว่า พัฒนาการทางจริยธรรม เป็นการคล้อยตามกฎเกณฑ์ทางสังคม ซึ่งมีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

2.1.5 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา (Bandura)

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2537 : 244-245) กล่าวถึง การเรียนรู้ พฤติกรรมทางจริยธรรมโดยการสังเกตได้พัฒนาโดยแบนดูรา โดยที่เขามีความเชื่อว่าคนเรานั้นส่วนใหญ่ แล้วมักเรียนรู้ผ่านกระบวนการสังเกตจากตัวแบบ ตัวแบบจะทำหน้าที่ทั้งในการระงับไม่ให้เกิดการแสดง พฤติกรรมบางอย่างที่ไม่เหมาะสม หรือไม่มีจริยธรรม ในขณะที่ตัวแบบก็อาจทำหน้าที่ในการช่วยให้ พฤติกรรมทางจริยธรรมของเด็กที่มีอยู่แล้วให้มีมากขึ้นด้วย ส่วนหน้าที่สุดท้ายของตัวแบบ คือ การ หยุดยั้ง การระงับ ของพฤติกรรมที่ถูกระงับไว้ไม่ให้เกิดแสดงออก การเรียนรู้โดยการสังเกตจากตัวแบบนี้ นอกจากจะมีผลต่อการให้เด็กได้เรียนรู้การแสดงพฤติกรรมเชิงจริยธรรมแล้ว ยังมีผลต่อการเรียนรู้การให้ เหตุผลเชิงจริยธรรมอีกด้วย แบนดูรามีความเชื่อว่าการที่让孩子เห็นตัวแบบที่หลากหลาย จะสามารถ เปลี่ยนแปลงเหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็ก จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือไม่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับ

สภาพแวดล้อมทางสังคมในขณะนั้น และในการเรียนรู้โดยการสังเกตจากตัวแบบนี้จะมีประสิทธิภาพได้ จะต้องพิจารณาองค์ประกอบทั้งหมด 4 ประการ ซึ่งได้แก่ กระบวนการตั้งใจ กระบวนการเก็บจำ กระบวนการกระทำ และกระบวนการจูงใจ

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา สรุปว่าจริยธรรมของบุคคลเกิดจากการเรียนรู้ทางสังคมในการถ่ายทอดทางสังคม พ่อ แม่ จะอบรมสั่งสอนเด็กให้รู้ว่าพฤติกรรมใดดีและควรกระทำ พฤติกรรมใดไม่ดีและไม่ควรกระทำ พ่อแม่ควรส่งเสริมและให้กำลังใจเด็ก เมื่อเด็กทำพฤติกรรมที่ดี หากเด็กทำพฤติกรรมไม่ดีก็อาจถูกตักเตือนหรือลงโทษ นอกจากนั้นพ่อแม่ยังแสดงแบบอย่างพฤติกรรมต่างๆ ให้เด็กเห็น เด็กมีโอกาสเก็บจำพฤติกรรมเหล่านั้นนำไปแสดงด้วย โดยนัยนี้การได้อยู่ในสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ดี จึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กได้มาก (ธีระพร อุวรรณโณ. 2526 : 61)

2.1.6 ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม

ดวงเดือน พันธุมนาวิน ผู้คิดทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม โดยดวงเดือน พันธุมนาวิน (2538 : 121) เสนอว่า ถ้าเปรียบเทียบพฤติกรรมต่างๆ ของคนดี คนเก่งเหมือนผลไม้บนต้น การจะให้ผลตกใหญ่หวานอร่อย ลำต้น ราก จะต้องสมบูรณ์ ลักษณะทางจิตใจ 5 ประการ จึงเปรียบเสมือนลำต้นไม้จริยธรรม ซึ่งเป็นสาเหตุของพฤติกรรม คือ

1. ทศนคติ คุณธรรม ค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของคนดี คนเก่ง
2. เหตุผลเชิงจริยธรรมหรือการเห็นแก่ผู้อื่น ส่วนรวมและหลักสากลมากกว่าเห็นแก่ตัว
3. ลักษณะมุ่งอนาคต สามารถคาดเหตุการณ์ไกลและสามารถควบคุมให้อุดหนุนได้อย่างเหมาะสม

4. ความเชื่ออำนาจในตนเองว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วจะต้องได้รับโทษ
5. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หรือความมุ่งมั่นบากบั่น พินฝ่าอุปสรรคจนประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

พฤติกรรมของคนดี คนเก่ง จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคคลมีลักษณะพื้นฐานทางจิต ซึ่งเปรียบเสมือนรากสำคัญของต้นไม้ ที่ชอบแสวงหาอาหารมาเลี้ยงต้นไม้ได้อย่างเต็มที่เมื่อขาดแคลน

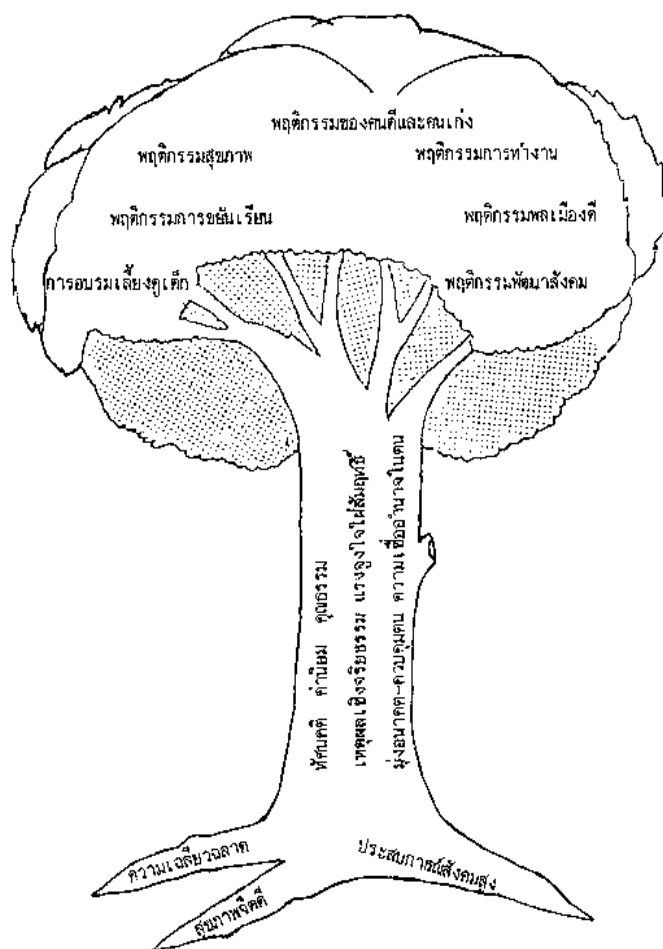
ลักษณะพื้นฐานทางจิตมี 3 ประการ คือ

1. สติปัญญา คือ ความเฉลียวฉลาด เหมาะสมกับอายุ เมื่อเกิดเป็นผู้ใหญ่ก็มีความสามารถทางการคิดที่เป็นนามธรรมขั้นสูงได้

2. ประสบการณ์ทางสังคม หมายถึง การเข้าใจมนุษย์และสังคม รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา

3. มีสุขภาพจิตดี ซึ่งหมายถึง การมีความวิตกกังวลน้อย หรือในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์

ลักษณะพื้นฐานทางจิตทั้ง 3 ประการนี้ เป็นสาเหตุสำคัญของการพัฒนาลักษณะทางจิตใจ 5 ประการที่ล้ำต้น และพฤติกรรมของคนดี คนเก่ง ซึ่งเป็นไม้ต้นต้น ในทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมมีลักษณะทางจิตใจและพฤติกรรมที่ต้องเสริมตั้งแต่เด็ก 2 ปีขึ้นไปควรพัฒนาการศึกษาให้กระทบพฤติกรรมที่ดีงามจนติดเป็นนิสัย

ภาพประกอบ 3 ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมแสดงจิตลักษณะพื้นฐานและองค์ประกอบทางจิตใจของพฤติกรรมทางจริยธรรม

ที่มา : ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2538). ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมสำหรับคนไทย : การวิจัยและการประยุกต์. หน้า 8.

จากทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมทั้ง 6 ทฤษฎีดังกล่าว สรุปได้ว่าพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กปฐมวัยจะเป็นไปตามขั้นตอน มีพัฒนาการตามชั้นอายุ นอกจากนั้นสิ่งแวดล้อมและบุคคลใกล้ชิดโดยเฉพาะพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูเป็นผู้มีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็ก ดังนั้นพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูผู้สอนควรคำนึงถึงหลักการเรียนรู้ของเด็กตามทฤษฎีดังกล่าว และทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็ก เพื่อให้เด็กได้ปฏิบัติตามแบบอย่างที่ดีจากผู้ใหญ่

2.2 ความหมายของคุณธรรมจริยธรรม

คำว่าคุณธรรมจริยธรรมมีความหมายต่างกันได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

“คุณธรรม” กับ “จริยธรรม” มีความหมายแตกต่างกัน คำว่า “คุณธรรม” แปลว่า ความดีเป็นคำที่มีความหมายเป็นนามธรรม ส่วนคำว่า “จริย” แปลว่า ความประพฤติหรือกิริยาที่ควรประพฤติ เป็นคำที่มีความหมายเป็นรูปธรรม ดังนั้นควรจะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของคำสองคำก่อน

ความหมายของคุณธรรม

มีผู้ให้ความหมายของคุณธรรมไว้ต่างกัันดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน (2525 : 187) ให้ความหมายว่า คุณธรรม หมายถึง สภาพคุณงามความดี

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2526 : 9) ให้ความหมายว่า คุณธรรม หมายถึง คุณงามความดีของบุคคลที่กระทำไปด้วยความสำนึกในจิตใจ โดยมีเป้าหมายว่าเป็นการกระทำความดี หรือพฤติกรรมที่ดี ซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคม เช่น ความเสียสละ ความมีน้ำใจ ความเกรงใจ ความมยุติธรรม และความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

วิไลวรรณ ชินพงษ์ (2539 : 9) ให้ความหมายว่า คุณธรรม หมายถึง คุณสมบัติที่เกี่ยวกับคุณงามความดีที่เกิดจากการกระทำของบุคคล ที่กระทำไปด้วยความสำนึกในจิตใจ โดยมีเป้าหมายว่า เป็นการกระทำความดีและเป็นพฤติกรรมที่ยอมรับของสังคม

สมพร เทพสิทธิ์า (2542 : 1) ให้ความหมายว่า คุณธรรม หมายถึง กุศลกรรมเป็นธรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์และความสุข

จากความหมายของคุณธรรมข้างต้นสรุปได้ว่า คุณธรรมเป็นลักษณะนิสัยที่ดีงามของคนทั่วไป ซึ่งเป็นเครื่องควบคุมความประพฤติของบุคคลให้แสดงออกตามที่ตนปรารถนา

ความหมายของจริยธรรม

จริยธรรมเป็นหลักการและแนวทางในการปฏิบัติตนที่สำคัญในการดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข คำว่า จริยธรรม มีผู้ให้ความหมายไว้ต่างกััน ดังนี้

ราชบัณฑิตสถาน (2542 : 291) ให้ความหมายไว้ว่า จริยธรรมคือธรรมที่เป็นข้อ

ประพจน์ปฏิบัติ ศีลธรรม กฎศีลธรรม

สมพร เทพสิทธา (2542 : 2) ให้ความหมายของจริยธรรมว่า จริยธรรมเป็นการประพจน์ในทางที่ดีงามที่แสดงออกจากคุณธรรมที่อยู่ในใจ เห็นและวัดได้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2545 : 445) ให้ความหมายว่า จริยธรรมเป็นหลักที่ช่วยให้บุคคลที่มีความรู้สึกผิดชอบชั่วดี และเป็นแนวทางในการตัดสินใจของบุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับวิธีการ เหตุผลและสิ่งที่ควรประพจน์ปฏิบัติ

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2547 : 211-212) ให้ความหมายว่า จริยธรรมเป็นการประพจน์ทางความคิด คำพูด การกระทำที่ดีที่ทำการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

พรพนทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (2547 : 160) ให้ความหมายว่า จริยธรรมเป็นการควบคุมพฤติกรรมมนุษย์ให้เข้ากับกฎเกณฑ์ หรือมาตรฐานความประพฤติได้ถูกต้องหรือดีงามที่กำหนดโดยสังคม

ประภาศรี สีหอำไพ (2550 : 18) ให้ความหมายของจริยธรรมว่า หลักความประพฤติที่อบรมกิริยา และปลูกฝังลักษณะนิสัยให้อยู่ในครรลองของคุณธรรมหรือศีลธรรม

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2552 : 399) กล่าวว่า การเข้าใจความหมายของคำว่า จริยธรรมมีความสำคัญมาก แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. จริยธรรม คือ หลักการหรือแนวทางปฏิบัติตน
2. จริยธรรม คือ การกระทำ หรือการแสดงออกในรูปของพฤติกรรม

จากความหมายของจริยธรรมธรรมข้างต้นสรุปได้ว่า จริยธรรมเป็นแนวทางแห่งความประพฤติปฏิบัติ และเป็นความรู้สึกผิดชอบชั่วดีของบุคคล เป็นการกระทำทั้งทางกาย วาจา และใจที่ดีงาม เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่นและสังคม

สรุปได้ว่า คุณธรรมและจริยธรรม หมายถึง สิ่งที่สังคมยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ดีงามเป็นคุณงามความดีที่สั่งสมอยู่ในจิตใจมาเป็นเวลานาน โดยผ่านประสบการณ์จากการเรียนรู้ การปฏิบัติ หรือจากการกระทำจนเคยชินเป็นนิสัย เป็นพฤติกรรมที่สามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งใดที่ควรทำ และสิ่งใดที่ควรละเว้น รวมถึงเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น

2.3 องค์ประกอบของคุณธรรมจริยธรรม

มีผู้กล่าวถึงองค์ประกอบของคุณธรรมจริยธรรมไว้ ดังนี้

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบปัจฉิม (2543 : 40-41) แบ่งพฤติกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม เป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. ความรู้เชิงจริยธรรม หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบ การกระทำที่ควรกระทำหรือไม่ควรกระทำ ค่านิยมของสังคม ซึ่งความรู้เชิงจริยธรรมนี้ขึ้นอยู่กับอายุ ระดับการศึกษาและ

สติปัญญา ส่วนใหญ่เด็กจะเริ่มเรียนรู้ตั้งแต่เกิด โดยเฉพาะในช่วงอายุ 2-10 ปี ซึ่งจะได้รับการปลูกฝังเป็นพิเศษ

2. ทักษะคติเชิงจริยธรรม หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ลักษณะพฤติกรรมต่างๆ ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามความรู้เชิงจริยธรรม

3. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การยกเหตุผลมาอ้างถึงการตัดสินใจในการกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งและเป็นเครื่องชี้ว่าพัฒนาการด้านจริยธรรมของบุคคลนั้นอยู่ในขั้นใด

4. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมาตามสังคมนิยมชมชอบ เช่น การเสียสละ การให้ทานหรืองดเว้นไม่แสดงพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ค่านิยมในสังคม เช่น การขโมย โกหก เป็นต้น

ธีราพร กุลนานันท์ (2544 : 8) กล่าวถึงองค์ประกอบทางจริยธรรมไว้ 3 มิติ ดังนี้

1. มิติของความรู้ คือ ความเข้าใจเหตุผลของความถูกต้องดีงาม ความสามารถในการตัดสินใจแยกความถูกต้องออกจากความไม่ถูกต้องได้ด้วยความคิด โดยใช้ความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมในการตัดสินใจว่าพฤติกรรมใดดี ถูกและควร พฤติกรรมใดไม่ดี ไม่ถูกหรือไม่ควรเป็นต้น

2. มิติของความรู้สึก คือ ส่วนประกอบของอารมณ์ความรู้สึก ได้แก่ ความพึงพอใจ ความเลื่อมใส ศรัทธา ความนิยมยินดีที่จะรับและนำจริยธรรมนั้นๆ มาเป็นแนวปฏิบัติ

3. มิติด้านความประพฤติ คือ เป็นส่วนของการแสดงพฤติกรรมต่อตนเองต่อผู้อื่น หรือสิ่งแวดล้อม ซึ่งสามารถแสดงออกให้เห็นว่า ถูกหรือไม่ถูก ควรหรือไม่ควรเพียงใด

สรุปได้ว่าองค์ประกอบของจริยธรรมประกอบด้วยความรู้ ทักษะคติ และเหตุผล แสดงออกมาให้เห็นเป็นพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลนั้นๆ และเป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอน

2.4 ความสำคัญของคุณธรรมจริยธรรม

คุณธรรมจริยธรรมเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบัน สังคมใดที่คนในสังคมขาดคุณธรรมจริยธรรม ย่อมเกิดปัญหาต่างๆ มากมาย ดังนั้นมีผู้กล่าวถึงความสำคัญของคุณธรรมจริยธรรมไว้ดังนี้

สาโรช บัวศรี (2526 : 41) สรุปว่า คุณธรรมจริยธรรมเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งของมนุษย์ เป็นเครื่องมือที่ควบคุมความประพฤติของมนุษย์ให้เป็นไปในทางที่ดี สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

ธีราพร กุลนานันท์ (2544) สรุปว่า จริยธรรมมีความสำคัญสำหรับเด็กปฐมวัยในการปูพื้นฐานลักษณะอันดีงามให้กับเด็ก ควรให้เด็กเกิดความรู้ความเข้าใจที่จะนำไปปฏิบัติให้เกิดเป็นนิสัย มี 3 ด้าน คือ

1. ด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Domain) คือ จริยธรรมที่เกี่ยวกับความรู้ ได้แก่ การเกิดความรู้ ความเข้าใจว่าสิ่งใดดี สิ่งใดถูกต้อง สิ่งใดควรทำ สิ่งใดควรยกเว้น
 2. ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) คือ จริยธรรมที่เกี่ยวกับจิตใจ ได้แก่ การเกิดความรู้สึกในมโนเชิงทางอารมณ์ที่สะท้อนออกมาในลักษณะทางการชอบ ไม่ชอบ อย่างเห็นความสำคัญ เต็มใจรับค่านิยมเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติจนเป็นนิสัย
 3. ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) คือ จริยธรรมที่เกี่ยวกับการปฏิบัติ ได้แก่ ความสามารถที่จะลงมือปฏิบัติด้วยกายหรือวาจา ในลักษณะนิสัยทางจริยธรรม
- สรุปได้ว่าคุณธรรมจริยธรรมมีความสำคัญต่อการพัฒนาคน คนที่มีคุณภาพและมีความสุข ต้องมีความรู้ควบคู่ไปกับคุณธรรมจริยธรรม ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเร่งปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับเด็กปฐมวัย เพื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพต่อไป

2.4.1 ความสำคัญของการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย

มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมสำหรับเด็กปฐมวัยไว้ดังนี้

สุมน อมรวิวัฒน์ และทิตินา แชมมณี (2527 : 54-55) กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาลักษณะนิสัยทางคุณธรรมจริยธรรมไว้ว่า จริยธรรมของประชาชนเป็นสิ่งแรกที่ทุกประเทศจะต้องคำนึงถึง เนื่องจากประชากรประเทศใดมีจริยธรรมสูง ประเทศนั้นก็สงบสุขและมีความเจริญรุ่งเรือง ในทางตรงกันข้ามหากประเทศใดมีประชากรที่มีจริยธรรมต่ำ ประเทศนั้นก็จะมีแต่ความวุ่นวายด้วยเหตุนี้จริยธรรมของประชาชนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุดต่อประเทศ นอกจากนั้นสุมน อมรวิวัฒน์และทิตินา แชมมณี ยังได้กล่าวถึงผลดีและผลเสียของการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมไว้ ดังนี้

2.4.1.1 ผลดีของการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม

สุมน อมรวิวัฒน์ และทิตินา แชมมณี (2527 : 56-58) กล่าวถึงผลดีของการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมไว้ว่าในประเทศที่เจริญแล้วได้มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในขั้นสูงมาก รวมทั้งประชากรส่วนใหญ่ของประเทศก็ยังมีจริยธรรมสูง ประเทศเหล่านั้นก็ยังปลูกฝังจริยธรรมให้แก่ประชาชนอย่างสม่ำเสมอและพยายามสนับสนุนให้ประชากรเป็นผู้มีจริยธรรมสูงขึ้นเรื่อยๆอยู่เสมอ นอกจากนั้นในประเทศที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมปานกลาง ยังคงต้องเน้นหนักในเรื่องการปลูกฝังจริยธรรมให้แก่ประชากรอย่างมากเช่นกันและต้องพยายามหาทางสนับสนุนให้ประชากรมีระดับของจริยธรรมที่สูงอีกด้วย ส่วนในประเทศที่ยังไม่เจริญ ประเทศที่มีการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับต่ำนั้น สิ่งแรกที่ต้องคำนึงถึงก็คือ การพัฒนาบุคคลซึ่งเป็นประชากรของประเทศให้เป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงเป็นประการแรก รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพด้านอื่นๆควบคู่กันไป เพื่อช่วยให้ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศเป็นผู้มีจริยธรรม และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุข มี

รูปแบบการคิดและค่านิยมที่จะช่วยเหลือสังคมและผู้อ่อนแอ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เมื่อปรากฏอยู่ในประชากรของประเทศ ย่อมทำให้สังคมนั้นประเทศนั้นมีความเจริญก้าวหน้าไปด้วย

2.4.1.2 ผลเสียของการขาดคุณธรรมจริยธรรม

สุมน อมรวิวัฒน์ และทีศนา เขมมณี (2527 : 56-58) กล่าวถึงส่วนผลเสียของการขาดจริยธรรมของบุคคลที่มีต่อสังคมที่เห็นได้ชัดที่สุด คือ ทำให้สังคมนั้นเกิดปัญหามากมาย เมื่อเกิดขึ้นแล้วก็จะกระทบกระเทือนสถาบัน องค์การทางสังคม และจะกระทบกระเทือนคนส่วนใหญ่ในสังคม คือจะก่อความเดือดร้อนให้กับคนส่วนมาก นอกจากนั้นการขาดจริยธรรมของบุคคลยังก่อให้เกิดผลเสียอีกประการหนึ่งคือทำให้ระบบของสังคมเสื่อมลง เช่น ครอบครัว โรงเรียน หน่วยงานทางศาสนา เป็นต้น โดยที่หน่วยงานทางสังคมเหล่านี้ไม่สามารถปฏิบัติตามบทบาทหรือหน้าที่ได้อย่างเต็มที่และสมบูรณ์ ทั้งนี้เนื่องจากบุคคลที่จะเป็นสมาชิกของหน่วยงานทางสังคมเหล่านั้น ได้ปรากฏให้เห็นถึงความล้มเหลวของระบบต่างๆในประเทศ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญในด้านนี้มาเป็นเวลานานมาก แต่ก็ถูกเพิกเฉยจากผู้บริหารประเทศ และผู้ที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับทำให้บุคคลในสังคมทุกเพศ ทุกวัย มองข้ามความสำคัญของจริยธรรม ประพฤติดนตามใจตัวเอง ขาดความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน นำมาซึ่งความเห็นแก่ตัวและเป็นบุคคลที่สร้างปัญหาให้กับสังคมในทุกๆด้าน เช่น ความสับสนวุ่นวายในสังคมไทยที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน จึงมีการปฏิรูประบบในสังคมใหม่ทุกระบบ เพื่อปรับโครงสร้างของสังคมให้บุคคลในสังคมประพฤติปฏิบัติตามหลักของจริยธรรม เมื่อประชาชนในประเทศทุกระดับมีจริยธรรมสูงจะทำให้ประเทศนั้นมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ทำให้บุคคลในประเทศนั้นเป็นบุคคลที่อยู่ในกฎเกณฑ์และระเบียบวินัยทางสังคม เคารพนับถือซึ่งกันและกัน
2. ทำให้บุคคลในประเทศนั้นมีแบบแผนในการประพฤติปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข ปราศจากการทะเลาะวิวาทซึ่งกันและกัน
3. ทำให้บุคคลในประเทศนั้นช่วยเหลือเกื้อกูลกัน อันจะนำมาซึ่งความสงบสุขในชีวิต
4. ทำให้ประเทศนั้นปราศจากอาชญากรรมและบุคคลที่มีปัญหาทางพฤติกรรมประเภทต่างๆ
5. ทำให้ประเทศนั้นสามารถพัฒนาประเทศได้อย่างรวดเร็วบนพื้นฐานของประชากรที่มีคุณภาพในด้านลักษณะนิสัยทางจริยธรรมที่อยู่ร่วมกัน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)

(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 2) กล่าวถึงลักษณะผู้เรียนตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สรุปเป็นสาระสำคัญได้ดังนี้

ลักษณะผู้เรียนที่พึงประสงค์ คือ ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และคนมีความสุข

คนดี คือ คนที่ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ มีจิตใจที่ตั้งงาม มีคุณธรรมจริยธรรม มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งด้านจิตใจและพฤติกรรมที่แสดงออก เช่น มีวินัย มีความเชื่อเพื่อเกื้อกูล มีเหตุผล ใฝ่หาที่ ซื่อสัตย์ พากเพียร ขยัน ประหยัด มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย เคารพความคิดเห็นและสิทธิผู้อื่น มีความเสียสละ รักษาสิ่งแวดล้อม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสันติสุข

คนเก่ง คือ คนที่มีสมรรถภาพสูงในการดำเนินชีวิต โดยมีความสามารถด้านใดด้านหนึ่ง หรือรอบด้าน หรือมีความสามารถพิเศษเฉพาะทาง เช่น ทักษะและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถด้านภาษา ศิลปะ ดนตรี กีฬา มีภาวะผู้นำ รู้จักตนเอง ควบคุมตัวเองได้ เป็นต้น เป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์ ทันโลก ทันเทคโนโลยี มีความเป็นไทย สามารถพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ และทำประโยชน์ให้เกิดแก่ตน สังคม และประเทศชาติได้

คนมีความสุข คือ คนที่มีสุขภาพดีทั้งกายและจิตใจ เป็นคนร่าเริงแจ่มใส ร่างกายแข็งแรง จิตใจเข้มแข็ง มีมนุษยสัมพันธ์ มีความรักต่อทุกสรรพสิ่ง มีอิสรภาพ ปลอดภัยจากการตกเป็นทาสของอบายมุข และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างพอเพียงแก่อัตภาพ

สรุปได้ว่า การปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อที่จะได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ พร้อมทั้งจะดำรงชีวิตอย่างมีสติ มีคุณธรรมจริยธรรม และนำพาสังคมไทยให้มีความสุข

2.5 คุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการสำหรับเด็กปฐมวัย

กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.2550) ประกาศนโยบายเร่งด่วนเรื่องเร่งรัดการปฏิรูปการศึกษา โดยยึดหลักคุณธรรมนำความรู้ โดยมีจุดเน้นเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดี มีความรู้ และอยู่ดีมีสุข ซึ่งได้กำหนดคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการไว้ดังนี้

1. **ขยัน** คือ ความตั้งใจเพียรพยายามทำหน้าที่การทำงานอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ อดทน ความขยันต้องปฏิบัติควบคู่กับการใช้สติปัญญาแก้ปัญหาจนเกิดผลสำเร็จ

ผู้ที่มีความขยัน คือ ผู้ที่ตั้งใจทำอย่างจริงจังต่อเนื่องในเรื่องที่ถูกที่ควร เป็นคนสู้งาน มีความพยายาม ไม่ท้อถอย กล้าเผชิญอุปสรรค รักงานที่ทำ ตั้งใจทำหน้าที่อย่างจริงจัง

2. **ประหยัด** คือ การรู้จักเก็บออมถนอมใช้ทรัพย์สินสิ่งของแต่พอควร พอประมาณ ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า ไม่ฟุ่มเฟือย ฟุ้งเฟ้อ

ผู้ที่มีความประหยัด คือ ผู้ที่ดำเนินชีวิตความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย รู้จักฐานะการเงินของตน คิดก่อนใช้ คิดก่อนซื้อ เก็บออม งดอบใช้ทรัพย์สินสิ่งของอย่างคุ้มค่า รู้จักทำบัญชีรายรับ รายจ่ายของตนเองอยู่เสมอ

3. **ซื่อสัตย์** คือ ประพฤติตรงไม่เอินเอียง ไม่มีเล่ห์เหลี่ยม มีความจริงใจ ปลอดภัยจากความรู้สึกลำเอียง หรืออคติ

ผู้ที่มีความซื่อสัตย์ คือ ผู้ที่มีความประพฤติตรง ทั้งต่อหน้าที่ ต่อวิชาชีพ ตรงต่อเวลา ไม่มีเล่ห์กลคดโกงทั้งทางตรงและทางอ้อม รับผิดชอบต่อตนเอง และปฏิบัติอย่างเต็มที่ถูกต้อง

4. **มีวินัย** คือ การยึดมั่นในระเบียบแบบแผน ข้อบังคับและข้อปฏิบัติ ซึ่งมีทั้งวินัย ในตนเองและวินัยต่อสังคม

ผู้ที่มีวินัย คือ ผู้ที่ปฏิบัติตนในขอบเขต กฎระเบียบของสถานศึกษา สถาบัน องค์กร สังคม และประเทศ โดยที่ตนเองยินดีปฏิบัติตามอย่างเต็มใจและตั้งใจ

5. **สุขภาพ** คือ เรียบร้อย อ่อนโยน มีกิจกรรมายาที่ดีงาม มีสัมมาคารวะ

ผู้ที่มีความสุขภาพ คือ ผู้ที่อ่อนน้อมถ่อมตนตามสถานภาพและกาลเทศะ ไม่ก้าวร้าว รุนแรง วางอำนาจข่มผู้อื่นทั้งโดยวาจาและท่าทาง แต่ในเวลาเดียวกันยังคงมีความมั่นใจในตัวเอง เป็นผู้ที่มีการยาท วางตนเหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย

6. **สะอาด** คือ ปราศจากความมัวหมองทั้งกาย ใจ และสภาพแวดล้อม ความผ่องใสเป็นที่เจริญตา ทำให้เกิดความสบายใจ

ผู้ที่มีความสะอาด คือ ผู้ที่รักษาร่างกาย ที่อยู่อาศัย สิ่งแวดล้อมถูกต้องตามสุขลักษณะ ผีกฝนจิตใจมิให้ขุ่นมัว มีความแจ่มใสอยู่เสมอ

7. **สามัคคี** คือ ความพร้อมเพรียงกัน ความกลมเกลียวกัน ความปรองดองกัน ร่วมใจกันปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามที่ต้องการ เกิดการงานอย่างสร้างสรรค์ ปราศจากการทะเลาะวิวาท ไม่เอาวัดเอาเปรียบกัน เป็นการยอมรับความมีเหตุผล ยอมรับความแตกต่างหลากหลายทางความคิด ความหลากหลายในเรื่องเชื้อชาติ ความกลมเกลียวกันในลักษณะเช่นนี้ เรียกอีกอย่างว่า ความสมานฉันท์

8. **มีน้ำใจ** คือ ความจริงใจที่ไม่เห็นแก่เพียงตนเอง แต่เห็นอกเห็นใจคุณค่าในเพื่อนมนุษย์ มีความเอื้ออาทรเอาใจใส่ ให้ความสนใจในความต้องการ ความจำเป็น ความทุกข์สุขของผู้อื่น และพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกัน

ผู้ที่มีน้ำใจ คือ ผู้ให้และผู้อาสาช่วยเหลือสังคม รู้จักแบ่งปัน เสียสละความสุขส่วนตัว เพื่อทำประโยชน์แก่ผู้อื่น เข้าใจ เห็นใจ ผู้ที่มีความเดือดร้อน อาสาช่วยเหลือสังคมด้วยแรงกายสติปัญญา ลงมือปฏิบัติการเพื่อบรรเทาปัญหา หรือร่วมสร้างสรรค์สิ่งดีงามให้เกิดขึ้นในชุมชน

สรุปได้ว่าคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการที่ควรปลูกฝังแก่เด็กปฐมวัยได้แก่ ความขยัน ความประหยัด ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ความสุภาพ ความสะอาด ความสามัคคี และความมีน้ำใจ

2.6 การปลูกฝังและเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมในเด็กปฐมวัย

การปลูกฝังคุณธรรมให้กับเด็กปฐมวัยเป็นเรื่องที่ควรเร่งปฏิบัติให้เกิดผลอย่างรวดเร็ว ได้มีผู้เสนอแนะคุณธรรมจริยธรรมที่ควรปลูกฝังในเด็กปฐมวัย ดังนี้

ราศี ทองสวัสดิ์ (2539 : 3) กล่าวว่าจริยธรรมที่ปรากฏในแนวการจัดประสบการณ์อนุบาล พอสรุปได้ดังนี้

1. วาจาสุภาพ
2. การมีสัมมาคารวะ
3. ความอดทน
4. การรู้จักกรอคอย
5. ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น
6. ความเพียร
7. ความรับผิดชอบ
8. ความเมตตากรุณา
9. การเป็นผู้ให้ ความเอื้อเฟื้อ
10. ความซื่อสัตย์ การไม่หยิบของผู้อื่นมาเป็นของตน
11. ความประหยัด
12. การให้อภัย
13. ความเกรงใจผู้อื่น

จริยธรรมที่ปรากฏในแนวการจัดประสบการณ์อนุบาล ได้แก่ วาจาสุภาพ การมีสัมมาคารวะ ความอดทน การรู้จักกรอคอย ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ความเพียร ความรับผิดชอบ ความเมตตากรุณา การเป็นผู้ให้ ความเอื้อเฟื้อ ความซื่อสัตย์ไม่หยิบของผู้อื่นมาเป็นของตน ความประหยัด การให้อภัย และความเกรงใจผู้อื่น

อ่ำไพ สุจริตกุล; และคนอื่นๆ (2531 : 421) กล่าวว่าไว้ในโครงการวิจัยวิธีการเลี้ยงดูเด็กตามวิถีชีวิตไทย สรุปได้ว่า คุณธรรมและจริยธรรมที่เหมาะสมกับเด็กในระดับอนุบาลไว้ 8 ประการ คือ

1. มีวินัย
2. มีสติกตัญญู
3. เมตตา
4. อดทน

5. ชื่อสัตย์

6. ประหยัด

7. ขยัน

คุณธรรมและจริยธรรมที่เหมาะสมกับเด็กในระดับอนุบาลมี 8 ประการตามที่กล่าวไว้ในโครงการวิจัยวิธีการเลี้ยงดูเด็กตามวิถีชีวิตไทย ดังนี้ มีวินัย มีสติกตัญญู เมตตา อุดม ชื่อสัตย์ ประหยัด และขยัน

วารภรณ์ รักรวิชัย (2535 : 114) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูเด็กกับพัฒนาการทางจริยธรรมจะมีความเกี่ยวข้องกัน ซึ่งจริยธรรมที่ควรปลูกฝังให้กับเด็กปฐมวัยมีดังนี้

1. มีระเบียบวินัยเคารพสิทธิของผู้อื่น
2. มีความซื่อสัตย์สุจริต
3. รู้จักเสียสละ
4. มีความกตัญญูกตเวที
5. มีความขยันหมั่นเพียร
6. มีความรับผิดชอบ
7. มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
8. สามารถควบคุมตนเองได้
9. การประหยัด

จริยธรรมที่ควรปลูกฝังให้กับเด็กปฐมวัยตามแนวทางการอบรมเลี้ยงดูเด็กมีดังนี้ มีระเบียบวินัยเคารพสิทธิของผู้อื่น มีความซื่อสัตย์สุจริต รู้จักเสียสละ มีความกตัญญูกตเวที มีความขยันหมั่นเพียร มีความรับผิดชอบ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ สามารถควบคุมตนเองได้ และการประหยัด
ทศนา แหมมณี; และคนอื่นๆ (2536 : 106 -107) กล่าวว่า จริยธรรมขั้นพื้นฐานที่ควรปลูกฝังให้เด็กไทยทุกคน คือ

1. การรักความจริง ไม่พูดปด ไม่ฉ้อฉล การรักษาคำมั่นสัญญา มีความกล้าที่จะยอมรับความจริง มีความละเอียดใจที่จะปิดความรับผิดชอบไปสู่ผู้อื่น
2. การไม่เบียดเบียนกัน ได้แก่ การเคารพในสิทธิและความชอบธรรมของผู้อื่น โดยมีความรัก ความเมตตา และรู้จักให้อภัยเป็นรากฐาน
3. รู้จักความพอดี ได้แก่ การมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่แบบเรียบง่าย ไม่ฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย และไม่โลภไม่หลง
4. ความมีน้ำใจ ได้แก่ การช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์โดยไม่หวังผลตอบแทน

จริยธรรมขั้นพื้นฐานที่ควรปลูกฝังให้เด็กไทยทุกคน คือ ไม่พูดปด การไม่เบียดเบียนกัน รู้จักความพอดี และความมีน้ำใจ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2545 : 117 -120) กล่าวถึงจริยธรรมที่ควรปลูกฝังสำหรับเด็กปฐมวัย ดังนี้

1. จริยธรรมต่อตนเอง หมายถึง จริยธรรมที่ชี้แนะการปฏิบัติต่อตนเองซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อเด็กเองโดยตรงและเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นโดยทางอ้อม ประกอบด้วยหัวข้อจริยธรรม 12 ข้อ และพฤติกรรมจําเพาะดังนี้

1.1 ความขยันหมั่นเพียร ประกอบด้วยพฤติกรรมจําเพาะ เช่น การทำงานหรือกิจกรรมที่ครูกำหนดให้เสร็จโดยรวดเร็ว การกระตือรือร้นที่จะมาโรงเรียนโดยไม่ต้องให้พ่อแม่เตือนหรือบังคับ การหมั่นฝึกกิจกรรมต่างๆเป็นเนืองนิตย์

1.2 ความอดทน ประกอบด้วยพฤติกรรมจําเพาะ เช่น อดทนต่อการพูดว่าของเด็กคนอื่น อดทนต่อการรังแกของเด็กอื่น อดทนต่อการถูกครูหรือผู้ใหญ่ว่ากล่าวและอบรมสั่งสอน อดทนต่อความแปรปรวนของอากาศเท่าที่เด็กจะทำได้

1.3 การควบคุมอารมณ์ของตน ประกอบด้วยพฤติกรรมจําเพาะเกี่ยวกับอารมณ์ที่ควรควบคุมได้แก่ ไม่แสดงความอิจฉาเพื่อนหากเพื่อนมีของเล่นสวยงาม ไม่แสดงความโกรธครูหรือพ่อแม่เมื่อถูกกล่าวหรือลงโทษ ไม่แสดงความเกลียดเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ไม่แสดงความกลัวในสิ่งที่ไม่ควรกลัว เช่น กลัวแมลงสาบ กลัวหนู (แต่ก็ควรมีความกลัวและสามารถหลีกเลี่ยงสิ่งที่ควรกลัว เช่น สุนัขที่เด็กไม่คุ้นเคยด้วย เป็นต้น)

1.4 มีระเบียบวินัยในตนเอง ประกอบด้วยพฤติกรรมจําเพาะ เช่น เด็กบอกว่าอยากทำอะไรให้สำเร็จ ครูก็ควรดูแลให้เด็กทำสิ่งนั้นให้สำเร็จให้ได้ เด็กอาจตั้งมาตรฐานในการทำงานให้กับตนเอง ครูก็ช่วยดูแลให้เด็กได้ทำตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ เป็นต้น

1.5 ความรับผิดชอบ ประกอบด้วยพฤติกรรมจําเพาะ เช่น ครูมอบหมาย สิ่งใดให้ทำ ซึ่งอาจเป็นการทำความสะอาดชั้นเรียน การจัดชั้นเรียน การเก็บของเล่นเข้าที่ ก็ทำสิ่งนั้นให้สำเร็จได้ตามที่ได้รับมอบหมาย

1.6 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ประกอบด้วยพฤติกรรมจําเพาะที่แสดงออกได้มากในงานศิลปะ เช่น การวาดภาพ การปะกระดาษ การปั้นดินน้ำมัน การระบายสี

1.7 การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ประกอบด้วยพฤติกรรมจําเพาะ เช่น หากมีเวลาว่างไม่นั่งอยู่เฉยโดยไม่ทำอะไร เด็กควรไปเล่นกับเพื่อน หรือเลือกทำกิจกรรมบางอย่างที่เด็กสนใจด้วยตนเอง

1.8 การช่วยเหลือตนเอง ประกอบด้วยพฤติกรรมจำเพาะ เช่น สามารถสวมและถอดเสื้อผ้ารองเท้าและถุงเท้าได้ด้วยตนเอง สามารถไปห้องน้ำ ห้องส้วม ห้องอาหารและอาบน้ำด้วยตนเองได้ สามารถตัดสินใจบางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง

1.9 มีสมาธิ ประกอบด้วยพฤติกรรมจำเพาะ เช่น สามารถนั่งฟังครูเล่านิทานได้ด้วยใจจดใจจ่อ อาจเป็นเวลาจาก 5-15 นาที สามารถทำกิจกรรมแต่ละอย่างด้วยตนเองได้เป็นเวลานานพอสมควร สามารถฟังการพูดของเพื่อนได้โดยตั้งใจ เป็นต้น

1.10 การรักษาความสะอาดเกี่ยวกับตนเอง ประกอบด้วยพฤติกรรมจำเพาะ เช่น รู้จักแปรงฟันเอง รู้จักล้างมือก่อนรับประทานอาหาร รักษาเล็บให้สะอาดอยู่เสมอ เป็นต้น

1.11 ประหยัด ประกอบด้วยพฤติกรรมจำเพาะ เช่น การไม่ซื้อของกินที่ไม่เป็นประโยชน์ให้สิ้นเปลืองเงินมาก ได้แก่ ของกินประเภทมีน้ำตาลเจือปนมาก การไม่ซื้อของที่นำมาหลอกขายเด็ก การไม่รับร่ำพ่อแม่ซื้อของที่มีราคาแพงให้

1.12 เชื่อถือทำกิจกรรมละปฏิบัติตามคำสอนของศาสนา ข้อนี้เป็นจริยธรรมข้อใหญ่ที่อาจเรียกได้ว่า ครอบคลุมจริยธรรมข้ออื่นๆเกือบทั้งหมด แต่อาจมีความแตกต่างในรายละเอียดปลีกย่อยของศาสนาแต่ละศาสนา เช่น พุทธศาสนา ศาสนาอิสลาม และศาสนาคริสต์

2. จริยธรรมต่อผู้อื่น หมายถึง จริยธรรมที่ชี้แนะการปฏิบัติต่อผู้อื่น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นโดยตรงและเป็นประโยชน์ต่อเด็กเองโดยทางอ้อม ประกอบด้วยหัวข้อจริยธรรม 8 ข้อ และพฤติกรรมจำเพาะ ดังนี้

2.1 ความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติตรงและจริงใจต่อผู้อื่น การไม่คดโกงและหลอกลวงผู้อื่น ประกอบด้วยพฤติกรรมจำเพาะ เช่น การพูดความจริง การไม่พูดปด การตรงต่อเวลา การจริงใจต่อผู้อื่น การไม่หยิบฉวย ลักขโมย หรือยักยอกของคนอื่น การไม่หลอกให้ผู้อื่นหลงเชื่อในสิ่งที่ไม่เป็นความจริง เป็นต้น

2.2 ความกตัญญูกตเวที กตัญญู หมายถึง การรู้อุปการะที่ผู้อื่นทำให้กับตน กตเวที หมายถึง การตอบแทนอุปการะที่ผู้อื่นให้กับตน ประกอบด้วยพฤติกรรมจำเพาะ เช่น การตอบแทนพระคุณครู โดยการเชื่อฟังตามคำกล่าวสั่งสอน การแสดงสัมมาคารวะต่อครูและพ่อแม่ตามความเหมาะสม การตอบแทนเพื่อนที่เคยช่วยเหลือตนมาก่อน เป็นต้น

2.3 ความเมตตา กรุณา เมตตา หมายถึง ความรักและปรารถนาจะให้ผู้อื่นเป็นสุข กรุณา หมายถึง ความสงสารและปรารถนาจะให้ผู้อื่นพ้นทุกข์ ประกอบด้วยพฤติกรรมจำเพาะ เช่น การดูแลและให้อาหารสัตว์ด้วยความเมตตา การพยาบาลสัตว์ การไม่รังแกสัตว์ การปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความรัก

2.4 ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ประกอบด้วยพฤติกรรมจำเพาะ เช่น การแบ่งปันของเล่น ขนมอบให้กับเพื่อน การแบ่งปันของใช้ให้กับเพื่อน เป็นต้น

2.5 การช่วยเหลือผู้อื่น ประกอบด้วยพฤติกรรมจำเพาะ เช่น การอาสาช่วยครู เพื่อนและพ่อแม่ในโอกาสต่างๆ

2.6 การมีสัมมาคารวะ ประกอบด้วยพฤติกรรมจำเพาะ เช่น การไหว้ครูเมื่อมาถึงโรงเรียนและกลับบ้าน การหยุดยืนตรงให้ครูผ่านไปก่อน เมื่อเดินสวนทางกับครู การไม่แสดงกิริยา วาจาดูหมิ่นครู เป็นต้น

2.7 การรู้จักเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ประกอบด้วยพฤติกรรมจำเพาะ เช่น การเล่นกับเพื่อนโดยไม่ทะเลาะหรือรังแกกัน การทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยไม่ขัดแย้งหรือทะเลาะกัน เป็นต้น

2.8 การเคารพสิทธิและหน้าที่ของผู้อื่น ประกอบด้วยพฤติกรรมจำเพาะ เช่น การเข้าคิวตามลำดับก่อนหลังในการทำสิ่งต่างๆ เช่น เข้าคิวรับอาหาร เข้าคิวส่งงานครู เข้าคิวรอลเล่นม้า เลื่อน ม้าหมุน ม้าโยก การไม่เล่นหยอกล้อกันในแถว การเชื่อฟังเด็กที่เป็นหัวหน้าชั้น เป็นต้น

3. จริยธรรมต่อสิ่งแวดล้อม หมายถึง จริยธรรมที่ชี้แนะการปฏิบัติต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ทั้งต่อตัวเด็กเองโดยทางตรงและทางอ้อม ประกอบด้วยเนื้อหาจริยธรรม 2 ข้อ และ พฤติกรรมจำเพาะ ดังนี้

3.1 การรักษาสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในสภาพที่ดี ประกอบด้วยพฤติกรรมจำเพาะ เช่น การรักษาความสะอาดของห้องเรียน การเก็บของเล่นในห้องให้ถูกที่ การดูแลรักษาต้นไม้ใน โรงเรียน การทำความสะอาดเก็บกวาดขยะในโรงเรียน เป็นต้น

3.2 การใช้ทรัพยากรจากสิ่งแวดล้อมอย่างประหยัด ทรัพยากรจากสิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งของต่างๆทุกชนิดที่มีขึ้น เช่น ดินสอ กระดาษสี ปากกา พู่กัน กาว เป็นต้น ซึ่งล้วนแต่เป็นของ ใช้สิ้นเปลืองที่เด็กควรใช้อย่างประหยัดให้เกิดประโยชน์เต็มที่

จริยธรรมที่ควรปลูกฝังสำหรับเด็กปฐมวัยมี 3 ประการ ได้แก่ จริยธรรมต่อตนเอง จริยธรรมต่อผู้อื่น และจริยธรรมต่อสิ่งแวดล้อม

กุหลยา ตันติผลาชีวะ (2547 : 212) กล่าวถึงจริยธรรมที่ปลูกฝังในเด็กมี 2 ประการ คือ

1. จริยธรรมภายในตน ได้แก่ รับผิดชอบ ริเริ่มสร้างสรรค์ ช่วยเหลือตนเอง ประหยัด และรู้จักดูแลตนเอง

2. จริยธรรมสากล เป็นจริยธรรมที่มีต่อผู้อื่น การนับถือผู้อื่น การตรงต่อเวลา

สรุปได้ว่าการปลูกฝังและเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมในเด็กปฐมวัยเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งคุณธรรมจริยธรรมพื้นฐานที่ควรเร่งปลูกฝังได้แก่คุณธรรมจริยธรรมต่อตนเอง คุณธรรมจริยธรรมต่อผู้อื่น และคุณธรรมจริยธรรมต่อสิ่งแวดล้อม

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมจริยธรรมในเด็กปฐมวัย

งานวิจัยในประเทศ

ภัททิยา กฤษณะพันธุ์ (2540 : บทคัดย่อ) ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมที่มีต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กอายุ 5-6 ปี โดยนำคุณธรรม 4 ประการ คือ ความมีระเบียบวินัย ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความขยันหมั่นเพียร และการประหยัด มาจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมเสริมแผนการจัดการประสบการณ์ประจำวัน พบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมเสริมแผนการจัดการประสบการณ์ปกติ มีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนได้รับการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม

กวรรณิการ์ พงศ์เลิศวุฒิ (2547 : 65) ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมเล่นนิทานประกอบละครสร้างสรรค์ต่อความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า เด็กที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่นนิทานประกอบละครสร้าง ก่อนและระหว่างจัดกิจกรรมโดยเฉลี่ยรวมและจำแนกรายด้านในแต่ละช่วงสัปดาห์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และอัตราการเปลี่ยนแปลงระหว่างก่อนและระหว่างจัดกิจกรรมเพิ่มขึ้นตลอดเวลา 8 สัปดาห์

ศศิรินทร์ นิลจันทร์ (2547 : 55) ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมเล่นนิทานที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยในชุมชนแออัดคลองเตย พบว่า เด็กที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่นนิทานในแต่ละช่วงสัปดาห์ดับคะแนนพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .01$ และมีการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองในด้านความรับผิดชอบ ความซื่อตรง การตรงต่อเวลา และการควบคุมตนเองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $< .01$

ลัดดาวลีย์ ยรรยงสง่า (2548 : บทคัดย่อ) ศึกษาการพัฒนาชุดนิทานเพื่อการส่งเสริมจริยธรรมของเด็กวัยเตาะแตะ อายุ 2-3 ปี ดำเนินการวิจัยโดยการสร้างชุดนิทานเกี่ยวกับการส่งเสริมจริยธรรมของเด็กวัยเตาะแตะ ประกอบด้วยนิทาน 9 เรื่อง และทดสอบประสิทธิภาพของชุดนิทาน ผลการศึกษาพบว่า 1)คุณภาพของชุดนิทานเกี่ยวกับลักษณะรูปเล่ม การจัดทำภาพประกอบ เนื้อเรื่อง สาระ และการใช้ภาษาอยู่ในระดับดีถึงดีมาก 2) ประสิทธิภาพของชุดนิทานที่ส่งเสริมจริยธรรมด้านความเมตตา ความเอื้อเฟื้อและวาจาสุภาพ ประเมินผลจากคำถามท้ายเรื่องและการประเมินระดับการรับรู้ด้านจริยธรรม พบว่า สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ E1/E2 (80/80) คือ 98.0/86.1 แสดงว่าชุดนิทานมีประสิทธิภาพสูงเพียงพอที่จะนำไปใช้ 3) การพัฒนาระดับการรับรู้ด้านจริยธรรมของเด็กวัยเตาะแตะ (2-3 ปี) ในด้านความเมตตา ความเอื้อเฟื้อ และวาจาสุภาพ หลังการตัดสินใจกิจกรรมเล่นนิทานโดยใช้ชุด

นิทาน ทั้งโดยรวมและรายด้านสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานโดยใช้ชุดนิทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า คุณธรรมจริยธรรมเป็นหลักประพฤติปฏิบัติที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในสังคม ซึ่งควรเริ่มปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมตั้งแต่ระดับปฐมวัย เพื่อเด็กจะได้ประพฤติปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมตามพัฒนาการ และดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข

งานวิจัยในต่างประเทศ

แบลท และโคลเบอร์ก (Kohlberg, 1975 : 52-53; citing Blatt ; & Kohlberg. n.d : unpage) ทดลองและพัฒนาการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้วยวิธีอภิปรายกลุ่มในห้องเรียน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 4 ห้องเรียนและแต่ละห้องเรียนนั้นประกอบด้วยผู้เรียนซึ่งมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม 3 ชั้น คือ การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับชั้น 2-4 การฝึกนั้นใช้วิธีอภิปรายกลุ่มในหมู่นักเรียนด้วยกัน โดยใช้สถานการณ์ที่เป็นปัญหาทางจริยธรรม โดยวิธีการอภิปรายกลุ่มนั้น ทำให้กลุ่มทดลองมีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่ากลุ่มควบคุม และเมื่อทดสอบอีกครั้งหลังจากการฝึกหนึ่งปีก็ยังพบว่าเหตุผลเชิงจริยธรรมของกลุ่มทดลองยังสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ไอลอน และโรเบอร์ต (ธิติมา เรื่องสกุล. 2550 : 40; อ้างอิงจาก Ayllon ; Roberts. 1974 : 71-76) ศึกษาวิธีการลดปัญหาระเบียบวินัยในชั้นเรียนและให้แสดงพฤติกรรมสนใจเรียนมากขึ้น โดยการเสริมแรงพฤติกรรมที่อยู่ในระเบียบวินัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 5 ที่มีพฤติกรรมไม่มีระเบียบวินัยในชั้นเรียนในขณะที่ครูให้อ่าน พบว่า การเสริมแรงด้วยระเบียบวินัยสามารถลดพฤติกรรมก่อกวนชั้นเรียนและเพิ่มพฤติกรรมการอ่านด้วย

เมิร์ต (ภาวิณี มณีพรรัตน์. 2551 : 19; อ้างอิงจาก Mearcks. 2001) กล่าวว่า จากการศึกษาพัฒนาการด้านคุณธรรมจริยธรรมของเด็กเร่ร่อนที่อาศัยอยู่ในบ้านพักชั่วคราวในเขตเมืองอายุระหว่าง 5-12 ปี พบว่า พัฒนาการด้านคุณธรรมจริยธรรมซึ่งวัดโดยใช้เครื่องมือประเมินพัฒนาการทางวัฒนธรรมของเดอทีน และพิม (Kurtines-Pimm) พบว่า พัฒนาการทางคุณธรรมจริยธรรมจะสูงสุดเมื่ออายุ 8 ปี และคงที่เมื่ออายุ 11 ปี หลังจากนั้นจะลดลงเมื่อเทียบกับกลุ่มตัวอย่างปกติ พบว่า พัฒนาการทางคุณธรรมจริยธรรมของเด็กเร่ร่อนที่มีอายุ 9 ขวบหรือมากกว่านี้มีแนวโน้มที่แตกต่างกันในทางลบ

คุณธรรมจริยธรรมเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางด้านจิตใจและพฤติกรรมที่แสดงออก การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมต้องเริ่มปูพื้นฐานตั้งแต่ระดับปฐมวัย เด็กที่ได้รับการปลูกฝังทางด้านคุณธรรมจริยธรรม รวมทั้งพัฒนาการด้านต่างๆอย่างเหมาะสม จะเป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาขั้นต่อไปได้อย่างมั่นคง ดังนั้นผู้ปกครอง ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย ควรส่งเสริมและพัฒนา

คุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรม นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ดีขึ้น และเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่
คุณภาพมีคุณธรรมจริยธรรมที่ดีต่อไปในอนาคต

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย มีรายละเอียดในการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 และ 2 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในเขตกรุงเทพมหานครชั้นใน ปีการศึกษา 2553 ทั้งหมด 21 เขต จำนวน 2,322 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 และ 2 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในเขตกรุงเทพมหานครชั้นใน ปีการศึกษา 2553 จำนวน 382 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Sampling) ดังนี้

1. กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ (2551 : 151) สำหรับศึกษาค่าเฉลี่ยของประชากร ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ความคลาดเคลื่อน (E) $\pm 10\%$ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 345 คน
2. สุ่มเขตในกรุงเทพมหานครชั้นใน มีจำนวนทั้งหมด 21 เขต โดยสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) มาร้อยละ 25 ได้จำนวนเขตเพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 5 เขต
3. จากข้อ 2 สุ่มกลุ่มตัวอย่างโรงเรียน เขตละ 3 โรงเรียน ด้วยการจับสลาก ได้โรงเรียนทั้งสิ้น 15 โรงเรียน
4. สุ่มผู้ปกครองเด็กปฐมวัยจากโรงเรียนที่สุ่มได้อย่างมีสัดส่วน จำนวน 382 คน

ตาราง 3 จำนวนผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเขตและโรงเรียน

เขต	ชื่อโรงเรียน	จำนวนผู้ปกครอง ของเด็กปฐมวัย	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง
เขตพระนคร	1.โรงเรียนวัดมกุฏกษัตริยาราม	163	27
	2.โรงเรียนวัดราชบพิศ	176	29
	3.โรงเรียนวัดอินทรวีหาร	75	13
เขตบางคอแหลม	1.โรงเรียนวัดไผ่เงินโชติณาราม	341	56
	2.โรงเรียนวัดราชสิงขร	254	42
	3.โรงเรียนวัดลาดบัวขาว	131	21
เขตปทุมวัน	1.โรงเรียนสวนลุมพินี	192	32
	2.โรงเรียนวัดปทุมวนาราม	128	21
	3.โรงเรียนวัดดวงแข	105	17
เขตบางรัก	1.โรงเรียนวัดหัวลำโพง	113	18
	2.โรงเรียนวัดสวนพลู	79	13
	3.โรงเรียนวัดม่วงแค	33	6
เขตยานนาวา	1.โรงเรียนวัดช่องลม	227	37
	2.โรงเรียนวัดดอกไม้	197	32
	3.โรงเรียนวัดปริวาส	108	18
		2,322	382

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 1 ชุด สำหรับสอบถามความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานะของผู้ปกครอง ได้แก่ ระดับการศึกษา และอาชีพของผู้ปกครอง เป็นข้อคำถามที่มีลักษณะเป็นการตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยและคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย

แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของผู้ปกครอง ข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบ มาตรา
ประเมินค่า 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยใช้เกณฑ์การให้น้ำหนักดังนี้

คะแนน 5 แทน มีความต้องการมากที่สุด

คะแนน 4 แทน มีความต้องการมาก

คะแนน 3 แทน มีความต้องการปานกลาง

คะแนน 2 แทน มีความต้องการน้อย

คะแนน 1 แทน มีความต้องการน้อยที่สุด

แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย
ข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราประเมินค่า 5 ระดับ ได้แก่ เป็นประจำสม่ำเสมอ เกือบทุกครั้ง
ค่อนข้างบ่อย นานๆครั้ง และไม่เคยพบเห็นเลย โดยใช้เกณฑ์การให้น้ำหนักดังนี้

คะแนน 5 แทน พบเห็นพฤติกรรมนี้อย่างสม่ำเสมอ หรือทุกครั้ง

คะแนน 4 แทน พบเห็นพฤติกรรมนี้เกือบทุกครั้ง

คะแนน 3 แทน พบเห็นพฤติกรรมนี้ค่อนข้างบ่อย

คะแนน 2 แทน พบเห็นพฤติกรรมนี้นานๆครั้ง

คะแนน 1 แทน ไม่เคยพบเห็นพฤติกรรมนี้

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือสำหรับใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับความต้องการของผู้ปกครอง และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
กับความต้องการ

2. ศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมของเด็กปฐมวัย

3. เขียนข้อคำถาม ผู้วิจัยได้จัดข้อคำถามเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับสถานะของผู้ปกครอง ได้แก่ ระดับการศึกษา และอาชีพของผู้
ผู้ปกครอง เป็นข้อคำถามที่มีลักษณะเป็นการตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควร
ปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยและคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ปรากฏด้าน
คุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย ได้แก่ ความขยัน ความประหยัด ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย
ความสุภาพ ความสะอาด ความสามัคคี และความมีน้ำใจ ได้ข้อคำถามจำนวน 60 ข้อ

4. นำแบบสอบถามฉบับร่างข้างต้น เสนอประธานคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท
เพื่อตรวจแก้ไขด้านภาษาและเนื้อหาของแบบสอบถาม

5. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือจากคณบดี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปติดต่อผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเองเพื่อแจ้งความประสงค์เกี่ยวกับการตรวจสอบแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะสำหรับปรับปรุงแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามจำนวน 60 ข้อ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ที่มีประสบการณ์ในด้านการศึกษาปฐมวัย เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ ครอบคลุม ความถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม โดยตัดสินตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิลาสลักษณ์ ชัยวัลลี อาจารย์ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพรธณ ธีรพงษ์ หัวหน้าภาควิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญญาพร อุนากุล หัวหน้ากลุ่มปฐมวัย โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 60 ข้อ คัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า IOC ระหว่าง 0.60-1.00 ซึ่งได้แบบสอบถามทั้งหมด 50 ข้อ จำแนกเป็นรายด้านได้แก่

6.1 ด้านความขยัน	มีจำนวน 4 ข้อ	มีค่า IOC เท่ากับ 0.60 ถึง 1.00
6.2 ด้านความประหยัด	มีจำนวน 8 ข้อ	มีค่า IOC เท่ากับ 0.60 ถึง 1.00
6.3 ด้านความซื่อสัตย์	มีจำนวน 8 ข้อ	มีค่า IOC เท่ากับ 0.60 ถึง 1.00
6.4 ด้านความมีวินัย	มีจำนวน 6 ข้อ	มีค่า IOC เท่ากับ 0.60 ถึง 1.00
6.5 ด้านความสุภาพ	มีจำนวน 8 ข้อ	มีค่า IOC เท่ากับ 0.60 ถึง 1.00
6.6 ด้านความสะอาด	มีจำนวน 5 ข้อ	มีค่า IOC เท่ากับ 0.60 ถึง 1.00
6.7 ด้านความสามัคคี	มีจำนวน 3 ข้อ	มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ
6.8 ด้านความมีน้ำใจ	มีจำนวน 8 ข้อ	มีค่า IOC เท่ากับ 0.60 ถึง 1.00

นำแบบสอบถามไปปรับปรุงตามคำแนะนำ โดยปรับปรุงด้านภาษาและเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และหลักการศึกษาศึกษาปฐมวัย

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว จำนวน 50 ข้อ ไปทดลองกับผู้ปกครองที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.97

8. นำแบบสอบถามที่ผ่านขั้นตอนในข้อที่ 7 นำไปใช้จริงในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตกรุงเทพมหานครชั้นใน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยเสนอให้ผู้บริหารโรงเรียนอนุบาล เพื่อขออนุญาตในการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนอนุบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตกรุงเทพมหานครชั้นใน

2. เมื่อผู้บริหารอนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูลได้ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับฝ่ายที่รับผิดชอบด้านนี้ เพื่อขอความร่วมมือในการแจกแบบสอบถาม

2.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้โรงเรียนต่างๆด้วยตนเอง จำนวน 450 ชุด และขอความอนุเคราะห์ให้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยได้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแบบสอบถามผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากคุณครูเป็นผู้แจกและเก็บแบบสอบถามคืนจากผู้ปกครอง

3. เมื่อดำเนินการตามข้อ 2.2 แล้ว ผู้วิจัยไปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเองจากโรงเรียนต่างๆ ภายในระยะเวลา 2 เดือน ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 28 กุมภาพันธ์ 2554 ได้รับคืนมา 400 ชุด คิดเป็นร้อยละ 88.89% ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 แล้วพิจารณาแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ได้จำนวน 382 ชุด

4. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยพิจารณาแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ของการตอบเฉพาะ จำนวน 382 ชุดแรก นำไปวิเคราะห์ข้อมูล และทดสอบหาค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวและสถานภาพทั่วไปของผู้ปกครอง วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านความขยัน ด้านความประหยัด ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ความสุภาพ ความสะอาด ความสามัคคี และความมีน้ำใจ ซึ่งมีลักษณะข้อคำถามให้เลือกตอบแบบมาตราส่วนเทียบค่า 5 ระดับ ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความต้องการอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	มีความต้องการอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด

3. วิเคราะห์พฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความประหยัด ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ความสุภาพ ความสะอาด ความสามัคคี และความมีน้ำใจ ซึ่งมีลักษณะข้อคำถามให้เลือกตอบแบบมาตราส่วนเทียบค่า 5 ระดับ ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	พฤติกรรมที่ปรากฏอยู่ในระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	พฤติกรรมที่ปรากฏอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	พฤติกรรมที่ปรากฏอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	พฤติกรรมที่ปรากฏอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	พฤติกรรมที่ปรากฏอยู่ในระดับมากที่สุด

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย ใน 8 ด้าน คือ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความประหยัด ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ความสุภาพ ความสะอาด ความสามัคคี และ ความมีน้ำใจ จำแนกตามระดับการศึกษา ใช้การแจกแจงแบบที (t-test) และอาชีพของผู้ปกครอง ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD (Fisher's Least – Significant Different)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติสำหรับการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Content Validity) ของแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อของแบบสอบถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ โดยใช้สูตร (บุญเชิด ภิญญอ นันตพงษ์. 2545 : 95)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อแบบสอบถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของความคิดเห็นในแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach) มีสูตรดังนี้ (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. 2545 : 131)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{S^2} \right)$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	K	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนแต่ละข้อของแบบสอบถาม
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับของแบบสอบถาม

2. สถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน คือค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

1) ค่าเฉลี่ย มีสูตรดังนี้ (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. 2545 : 36)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีสูตรดังนี้ (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. 2521 : 56)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวอย่างยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรมากกว่า 2 ระดับ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียวและทดสอบนัยสำคัญโดยใช้ F – test มีสูตรดังนี้ (บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์. 2521 : 109)

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
	MS_B	แทน	ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_W	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

2.3 เปรียบเทียบความต้องการของผู้ปกครองกับพฤติกรรมที่ปรากฏของเด็กปฐมวัย โดยใช้ t – test for Dependent Samples. (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2538: 104)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
	D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	N	แทน	จำนวนคู่ของคะแนน
	$\sum D$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของผลต่างของคะแนน
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของทั้งสองของผลต่างของคะแนน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์แทนความหมายต่างๆ ดังนี้

\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบ t-test เพื่อใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม
F	แทน	ค่าสถิติทดสอบ F-test เพื่อใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามความมุ่งหมายในการวิจัยดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย ตามระดับการศึกษา และอาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยกับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ปกครองของนักเรียนระดับปฐมวัยที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 และ 2 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในเขตกรุงเทพฯ ชั้นในปีการศึกษา 2553 ที่ได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำแนกตามระดับการศึกษา และอาชีพของผู้ปกครอง ดังปรากฏตามตาราง 4

ตาราง 4 สถานภาพของผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา และอาชีพของผู้ปกครอง

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. อาชีพ		
1.1 รับราชการ รัฐวิสาหกิจ	11	2.88
1.2 ค้าขาย	220	57.59
1.3 รับจ้าง และอื่นๆ	151	39.53
รวม	382	100.00
2. ระดับการศึกษา		
2.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี หรืออนุปริญญา	354	92.67
2.2 ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี	28	7.33
รวม	382	100.00

จากตาราง 4 พบว่า เมื่อจำแนกตามอาชีพ กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 57.59 รองลงมาคือ อาชีพรับจ้างและอื่นๆ จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 39.53 ส่วนที่น้อยที่สุดคืออาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.88

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี หรือ อนุปริญญา จำนวน 354 คน คิดเป็นร้อยละ 92.67 และมีเพียง 28 คน ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 7.33

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย เปรียบเทียบตามระดับการศึกษา และอาชีพของผู้ปกครอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test ดังปรากฏตามตาราง 5 - 15

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย โดยรวมและรายด้าน

ข้อ	คุณธรรมพื้นฐาน	พฤติกรรมที่ต้องการปลูกฝัง			พฤติกรรมที่ปรากฏ		
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.	ด้านความขยัน	4.14	0.33	มาก	3.52	0.56	มาก
2.	ด้านความประหยัด	4.09	0.22	มาก	3.38	0.47	ปานกลาง
3.	ด้านความซื่อสัตย์	4.15	0.26	มาก	3.34	0.59	ปานกลาง
4.	ด้านความมีวินัย	4.35	0.33	มาก	3.71	0.49	มาก
5.	ด้านความสุภาพ	4.30	0.31	มาก	3.55	0.54	มาก
6.	ด้านความสะอาด	4.32	0.29	มาก	3.56	0.49	มาก
7.	ด้านความสามัคคี	4.00	0.24	มาก	3.57	0.49	มาก
8.	ด้านความมีน้ำใจ	4.30	0.36	มาก	3.57	0.50	มาก
	รวม	4.20	0.29	มาก	3.53	0.52	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการทั้ง 8 ด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านความมีวินัยมีระดับความต้องการสูงสุด และด้านความสามัคคี มีระดับความต้องการต่ำที่สุด และพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มี 6 ด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความขยัน ความมีวินัย ความสุภาพ ความสะอาด ความสามัคคี และความมีน้ำใจ และมี 2 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านความประหยัด และด้านความซื่อสัตย์

เมื่อเปรียบเทียบระดับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย พบว่าเกือบทุกด้านสอดคล้องกันในระดับมาก ยกเว้นด้านความประหยัด และด้านความซื่อสัตย์ ผู้ปกครองมีความต้องการปลูกฝังคุณธรรมนี้ในระดับมาก แต่พฤติกรรมที่ปรากฏของเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรม
ที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย
ด้านความขยัน

ข้อ	พฤติกรรมด้านคุณธรรม	พฤติกรรมที่ต้องการปลูกฝัง			พฤติกรรมที่ปรากฏ		
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านความขยัน							
1.	ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จ	4.11	0.43	มาก	3.46	0.68	ปานกลาง
2.	ช่วยงานบ้านตามความสามารถ	4.05	0.41	มาก	3.27	0.67	ปานกลาง
3.	กระตือรือร้นที่จะไปโรงเรียนทุกวัน	4.10	0.34	มาก	3.76	0.83	มาก
4.	อ่านหนังสือทุกวัน	4.29	0.46	มาก	3.57	0.64	มาก
รวม		4.14	0.33	มาก	3.52	0.56	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านความขยันของเด็กปฐมวัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพฤติกรรม พบว่าพฤติกรรมที่ผู้ปกครองต้องการให้ปลูกฝังคือทำงานที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จและช่วยงานบ้านตามความสามารถอยู่ในระดับมาก แต่พฤติกรรมที่ปรากฏของเด็กปฐมวัยใน 2 ด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรม
 ที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย
ด้านความประหยัด

ข้อ	พฤติกรรมด้านคุณธรรม	พฤติกรรมที่ต้องการปลูกฝัง			พฤติกรรมที่ปรากฏ		
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านความประหยัด							
1.	ทุกครั้งที่ได้รับประทานอาหารจะ รับประทานจนหมด	4.14	0.36	มาก	3.31	0.53	ปานกลาง
2.	ปิดน้ำทุกครั้งเมื่อไม่ใช้	4.03	0.19	มาก	3.42	0.57	ปานกลาง
3.	ปิดไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้าทันที เมื่อไม่ใช้	4.01	0.37	มาก	3.27	0.72	ปานกลาง
4.	ไม่ทำลายของให้เกิดความเสียหาย	4.04	0.40	มาก	3.43	0.64	ปานกลาง
5.	รักษาสິงของที่ใช้ร่วมกับผู้อื่น	4.09	0.47	มาก	3.47	0.65	ปานกลาง
6.	รักษาดูแลอุปกรณ์การเรียนของตน	4.18	0.38	มาก	3.48	0.58	ปานกลาง
7.	อยากซื้อของเล่นชิ้นใหม่เมื่อชิ้นเก่า เกิดชำรุด	4.15	0.45	มาก	3.58	0.73	มาก
8.	รู้จักนำของที่ใช้แล้วกลับมาใช้อีก	4.09	0.42	มาก	3.09	0.85	ปานกลาง
รวม		4.09	0.22	มาก	3.38	0.47	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านความ
 ประหยัดโดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ในขณะที่พฤติกรรมที่ปรากฏของเด็กปฐมวัยด้านความ
 ประหยัดโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพฤติกรรม พบว่าพฤติกรรมที่ปรากฏ
 ของเด็กปฐมวัยมีเพียงข้อเดียวคืออยากซื้อของเล่นชิ้นใหม่เมื่อชิ้นเก่าเกิดชำรุดอยู่ในระดับมาก
 เช่นเดียวกับความต้องการของผู้ปกครองที่ต้องการปลูกฝัง

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรม
ที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย
ด้านความซื่อสัตย์

ข้อ	พฤติกรรมด้านคุณธรรม	พฤติกรรมที่ต้องการปลูกฝัง			พฤติกรรมที่ปรากฏ		
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านความซื่อสัตย์							
1.	รู้ว่าสิ่งใดเป็นของตนเองและสิ่งใด เป็นของผู้อื่น	3.94	0.36	มาก	3.37	0.63	ปานกลาง
2.	ไม่แย่งหรือหยิบของผู้อื่นมาเป็น ของตนเอง	4.14	0.35	มาก	3.58	0.55	มาก
3.	พูดและตอบคำถามด้วยความ เป็นจริง	4.33	0.49	มาก	3.43	0.50	ปานกลาง
4.	เก็บของผู้อื่นได้แล้วคืนเจ้าของหรือ บอกพ่อแม่	4.42	0.52	มาก	3.13	0.71	ปานกลาง
5.	รักษาคำพูดที่พูดกับผู้อื่น	4.22	0.48	มาก	3.27	0.68	ปานกลาง
6.	ไม่ใช้ความแค้นที่เอาสิ่งของตน ต้องการจากน้อง	3.93	0.37	มาก	3.01	0.97	ปานกลาง
7.	ทำหน้าที่ตามที่ตกลงกับพ่อแม่	4.15	0.39	มาก	3.45	0.77	ปานกลาง
8.	ไม่พูดเพื่อให้ตนเองพ้นผิด	4.04	0.34	มาก	3.47	0.73	ปานกลาง
รวม		4.15	0.26	มาก	3.34	0.59	ปานกลาง

จากตาราง 8 พบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านความซื่อสัตย์โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ในขณะที่พฤติกรรมที่ปรากฏของเด็กปฐมวัยด้านความซื่อสัตย์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพฤติกรรม พบว่าพฤติกรรมที่ปรากฏของเด็กปฐมวัยเพียงมีข้อเดียวคือไม่แย่งหรือหยิบของผู้อื่นมาเป็นของตนเองอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกับความต้องการของผู้ปกครองที่ต้องการปลูกฝัง

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรม
ที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย
ด้านความมีวินัย

ข้อ	พฤติกรรมด้านคุณธรรม	พฤติกรรมที่ต้องการปลูกฝัง			พฤติกรรมที่ปรากฏ		
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านความมีวินัย							
1.	แต่งกายถูกระเบียบของ โรงเรียน	4.54	0.52	มากที่สุด	4.42	0.56	มาก
2.	ทำงานที่ได้รับมอบหมายได้	4.01	0.31	มาก	3.69	0.59	มาก
3.	มีความประณีตในการทำงาน	3.81	0.46	มาก	3.33	0.79	ปานกลาง
4.	ช่วยเหลือตนเองในกิจวัตร ประจำวันได้	4.57	0.55	มากที่สุด	3.67	0.56	มาก
5.	เก็บของเล่น ของใช้หลังจาก เล่นหรือใช้เสร็จ	4.57	0.57	มากที่สุด	3.36	0.77	ปานกลาง
6.	เข้าแถวตามลำดับก่อนหลัง ในการรับของจากผู้ใหญ่	4.62	0.53	มากที่สุด	3.80	0.76	มาก
รวม		4.35	0.33	มาก	3.71	0.49	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านความมีวินัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมด้านความมีวินัยที่ผู้ปกครองต้องการปลูกฝังในระดับมากที่สุด จำนวน 4 ข้อ คือ เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังในการรับของจากผู้ใหญ่ ช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวันได้ เก็บของเล่น ของใช้หลังจากเล่นหรือใช้เสร็จ และแต่งกายถูกระเบียบของโรงเรียน ส่วนข้อที่เหลืออยู่ในระดับมาก พฤติกรรมที่ปรากฏด้านความมีวินัยของเด็กปฐมวัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพฤติกรรม พบว่า มีเพียง 2 ข้อพฤติกรรมที่อยู่ในระดับปานกลาง คือมีความประณีตในการทำงาน และเก็บของเล่นของใช้หลังจากเล่นหรือใช้เสร็จ

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับ พฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย **ด้านความสุภาพ**

ข้อ	พฤติกรรมด้านคุณธรรม	พฤติกรรมที่ต้องการปลูกฝัง			พฤติกรรมที่ปรากฏ		
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านความสุภาพ							
1.	ยกมือไหว้เมื่อพบผู้ใหญ่	4.65	0.50	มากที่สุด	4.27	0.81	มาก
2.	พูดจาไพเราะ	4.64	0.50	มากที่สุด	3.48	0.66	ปานกลาง
3.	ไม่รบกวนผู้อื่นด้วยถ้อยคำไม่สุภาพ	4.47	0.52	มาก	3.80	0.77	มาก
4.	ขอโทษเมื่อทำผิด	4.14	0.41	มาก	3.54	0.65	มาก
5.	ไม่ได้ตอบเมื่อผู้อื่นทำผิดต่อตน	4.15	0.43	มาก	3.66	0.60	มาก
6.	รู้จักฟังเมื่อผู้อื่นพูด	4.10	0.41	มาก	3.35	0.75	ปานกลาง
7.	รู้จักรอให้ผู้อื่นพูดจบก่อนที่ตนจะพูด	4.09	0.40	มาก	3.25	0.79	ปานกลาง
8.	มีมารยาทในการรับประทานอาหาร เช่น ไม่วิ่งเล่นขณะรับประทานอาหาร	4.13	0.45	มาก	3.04	0.87	ปานกลาง
รวม		4.30	0.31	มาก	3.55	0.54	มาก

จากตาราง 10 พบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านความสุภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมด้านความสุภาพที่ผู้ปกครองต้องการปลูกฝังในระดับมากที่สุด จำนวน 2 ข้อ คือ ยกมือไหว้เมื่อพบผู้ใหญ่ และพูดจาไพเราะ ด้านอื่นได้แก่ ไม่รบกวนผู้อื่นด้วยถ้อยคำไม่สุภาพ ขอโทษเมื่อทำผิด ไม่ได้ตอบเมื่อผู้อื่นทำผิดต่อตน รู้จักฟังเมื่อผู้อื่นพูด รู้จักรอให้ผู้อื่นพูดจบก่อนที่ตนจะพูด และมีมารยาทในการรับประทานอาหาร อยู่ในระดับมาก

พฤติกรรมที่ปรากฏด้านความสุภาพของเด็กปฐมวัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพฤติกรรม พบว่ามีอยู่ 4 ข้อพฤติกรรมที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ พูดจาไพเราะ รู้จักฟังเมื่อผู้อื่นพูด รู้จักรอให้ผู้อื่นพูดจบก่อนที่ตนจะพูด และมีมารยาทในการรับประทานอาหาร เช่น ไม่วิ่งเล่นขณะรับประทานอาหาร ด้านอื่นได้แก่ ยกมือไหว้เมื่อพบผู้ใหญ่ ไม่รบกวนผู้อื่นด้วยถ้อยคำไม่สุภาพ ขอโทษเมื่อทำผิด และไม่ได้ตอบเมื่อผู้อื่นทำผิดต่อตนอยู่ในระดับมาก

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับ พฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย **ด้านความสะอาด**

ข้อ	พฤติกรรมด้านคุณธรรม	พฤติกรรมที่ต้องการปลูกฝัง			พฤติกรรมที่ปรากฏ		
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านความสะอาด							
1.	ล้างมือก่อนและหลังรับประทานอาหาร	4.61	0.51	มากที่สุด	3.86	0.77	มาก
2.	ไม่รับประทานอาหารหกเลอะเทอะ	4.12	0.43	มาก	3.10	0.80	ปานกลาง
3.	รู้จักเลือกรับประทานอาหารที่สะอาด	4.59	0.52	มากที่สุด	3.58	0.76	มาก
4.	ไม่ขีดเขียนผนังห้อง โต๊ะ เก้าอี้ ให้เกิดความสกปรก	4.02	0.43	มาก	3.44	0.80	ปานกลาง
5.	ทิ้งเศษกระดาษและขยะลงในถังขยะ	4.25	0.50	มาก	3.84	0.56	มาก
รวม		4.32	0.29	มาก	3.56	0.49	มาก

จากตาราง 11 พบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านความสะอาดโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมด้านความสะอาดที่ผู้ปกครองต้องการปลูกฝังในระดับมากที่สุด จำนวน 2 ข้อ คือ ล้างมือก่อนและหลังรับประทานอาหาร และรู้จักเลือกรับประทานอาหารที่สะอาด นอกนั้นอยู่ในระดับมาก พฤติกรรมที่ปรากฏด้านความสะอาดของเด็กปฐมวัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เพียง 2 ข้อพฤติกรรมที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ไม่รับประทานอาหารหกเลอะเทอะ และไม่ขีดเขียนผนังห้อง โต๊ะ เก้าอี้ ให้เกิดความสกปรก นอกนั้นอยู่ในระดับมาก

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับ
พฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย
ด้านความสามัคคี

ชื่อ	พฤติกรรมด้านคุณธรรม	พฤติกรรมที่ต้องการปลูกฝัง			พฤติกรรมที่ปรากฏ		
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านความสามัคคี							
1.	ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้	4.02	0.25	มาก	3.64	0.49	มาก
2.	ช่วยเหลือผู้อื่นตามกำลังของตน	4.04	0.42	มาก	3.62	0.49	มาก
3.	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	3.93	0.35	มาก	3.43	0.72	ปานกลาง
	รวม	4.00	0.24	มาก	3.57	0.49	มาก

จากตาราง 12 พบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านความสามัคคีโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อที่ว่ารับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเพียงข้อเดียวที่ผู้ปกครองมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ในขณะที่พฤติกรรมที่ปรากฏของเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับ
พฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย
ด้านความมีน้ำใจ

ข้อ	พฤติกรรมด้านคุณธรรม	พฤติกรรมที่ต้องการปลูกฝัง			พฤติกรรมที่ปรากฏ		
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านความมีน้ำใจ							
1.	บริจาคเงินหรือสิ่งของช่วยเหลือ ผู้อื่น	4.47	0.54	มาก	3.57	0.51	มาก
2.	แบ่งปันของเล่นและสิ่งของให้ผู้อื่น อย่างเต็มใจ	4.53	0.56	มากที่สุด	3.61	0.56	มาก
3.	พูดจาปลอบโยนเมื่อผู้อื่นร้องไห้	3.94	0.41	มาก	3.26	0.69	ปานกลาง
4.	นำอาหารไปเลี้ยงสัตว์	4.06	0.33	มาก	3.70	0.66	มาก
5.	ไม่รังแกสัตว์	4.45	0.52	มาก	3.86	0.57	มาก
6.	ไม่รังแกและทำร้ายผู้อื่นให้เสียใจ ทั้งทางกายและทางวาจา	4.49	0.59	มาก	3.74	0.66	มาก
7.	ช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่ต้องร้องขอ	4.45	0.53	มาก	3.51	0.78	มาก
8.	ชักชวนเพื่อนร่วมทำกิจกรรมด้วย	3.99	0.29	มาก	3.29	0.82	ปานกลาง
	รวม	4.30	0.36	มาก	3.57	0.50	มาก

จากตาราง 13 พบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านความ
มีน้ำใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมด้านความมีน้ำใจที่
ผู้ปกครองต้องการปลูกฝังในระดับมากที่สุดคือแบ่งปันของเล่นและสิ่งของให้ผู้อื่นอย่างเต็มใจ นอกนั้น
อยู่ในระดับมาก

พฤติกรรมที่ปรากฏด้านความมีน้ำใจของเด็กปฐมวัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อ พบว่า มีเพียง 2 ข้อพฤติกรรมที่อยู่ในระดับปานกลาง คือพูดจาปลอบโยนเมื่อผู้อื่นร้องไห้ และ
ชักชวนเพื่อนร่วมทำกิจกรรมด้วย นอกนั้นอยู่ในระดับมาก

ตาราง 14 เปรียบเทียบพฤติกรรมที่ต้องการปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยในผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

พฤติกรรมด้าน คุณธรรม	พฤติกรรมที่ต้องการปลูกฝัง				t	พฤติกรรมที่ปรากฏ				t
	ระดับการศึกษา					ระดับการศึกษา				
	ต่ำกว่า		ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี			ต่ำกว่า		ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี		
	ปริญญาตรี หรืออนุปริญญา	ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี หรืออนุปริญญา	สูงกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี หรืออนุปริญญา	สูงกว่าปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านความซื่อสัตย์	4.13	0.31	4.29	0.45	-2.607*	3.51	0.57	3.49	0.54	0.252
2. ด้านความประหยัด	4.09	0.21	4.15	0.34	-1.443	3.38	0.46	3.38	0.56	0.029
3. ด้านความซื่อสัตย์	4.15	0.25	4.09	0.32	1.251	3.34	0.59	3.33	0.65	0.088
4. ด้านความมีวินัย	4.36	0.33	4.27	0.36	1.392	3.70	0.49	3.76	0.52	-0.591
5. ด้านความสุภาพ	4.30	0.31	4.30	0.32	0.000	3.55	0.55	3.59	0.52	-0.395
6. ด้านความสะอาด	4.32	0.29	4.29	0.29	0.624	3.57	0.49	3.54	0.55	0.318
7. ด้านความสามัคคี	4.00	0.23	3.98	0.37	0.478	3.57	0.49	3.51	0.52	0.593
8. ด้านความมีน้ำใจ	4.31	0.35	4.13	0.36	2.710*	3.57	0.50	3.59	0.51	-0.228

จากตาราง 14 พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย ด้านความซื่อสัตย์และด้านความมีน้ำใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยด้านความซื่อสัตย์ ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี มีความต้องการสูงกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีหรืออนุปริญญา ส่วนในด้านความมีน้ำใจ ผู้ปกครองที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีหรืออนุปริญญา มีความต้องการปลูกฝังคุณธรรมด้านความมีน้ำใจสูงกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน และเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการไม่แตกต่างกัน

ตาราง 15 เปรียบเทียบพฤติกรรมที่ต้องการปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยในผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน

	พฤติกรรมที่ต้องการปลูกฝัง		พฤติกรรมที่ปรากฏ	
	F	ความแตกต่างรายคู่	F	ความแตกต่างรายคู่
1. ด้านความขยัน	6.332*	1.ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ กับ ค้าขาย 2.ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ กับ รับจ้าง และอื่นๆ	0.261	-
2. ด้านความประหยัด	1.412	-	0.158	-
3. ด้านความซื่อสัตย์	0.730	-	0.203	-
4. ด้านความมีวินัย	0.042	-	0.039	-
5. ด้านความสุภาพ	0.543	-	0.113	-
6. ด้านความสะอาด	0.031	-	0.188	-
7. ด้านความสามัคคี	0.417	-	1.747	-
8. ด้านความมีน้ำใจ	1.819	-	0.362	-

จากตาราง 15 พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยด้านความขยันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ หรือ รัฐวิสาหกิจ มีความต้องการปลูกฝังคุณธรรมสูงกว่า อาชีพค้าขาย และอาชีพรับจ้างและอื่นๆ ส่วนด้านอื่นๆไม่แตกต่างกันและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการทุกด้านไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังกับพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย วิเคราะห์ข้อมูลโดย t-test ดังปรากฏตามตาราง 16

ตาราง 16 เปรียบเทียบความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังกับพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย วิเคราะห์ข้อมูลโดย t-test

คุณธรรมพื้นฐาน	พฤติกรรมที่ต้องการปลูกฝัง		พฤติกรรมที่ปรากฏ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านความขยัน	4.14	0.33	3.52	0.56	18.679*
2. ด้านความประหยัด	4.09	0.22	3.38	0.47	26.606*
3. ด้านความซื่อสัตย์	4.15	0.26	3.34	0.59	24.472*
4. ด้านความมีวินัย	4.35	0.33	3.71	0.49	21.267*
5. ด้านความสุภาพ	4.30	0.31	3.55	0.54	23.348*
6. ด้านความสะอาด	4.32	0.29	3.56	0.49	25.682*
7. ด้านความสามัคคี	4.00	0.24	3.57	0.49	15.574*
8. ด้านความมีน้ำใจ	4.30	0.36	3.57	0.50	23.186*

จากตาราง 16 พบว่าพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยกับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกด้าน โดยความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังสูงกว่าพฤติกรรมที่ปรากฏของเด็กปฐมวัย

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ทำให้ทราบถึงความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย รวมไปถึงพฤติกรรมที่ปรากฏจริงด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนในการจัดการศึกษาได้อย่างสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง อีกทั้งเป็นประโยชน์ในการปรับเกณฑ์คุณภาพให้ครอบคลุมกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กปฐมวัยตามเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาด้านคุณธรรมตามที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปผลของการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย จำแนกตามระดับการศึกษา และอาชีพของผู้ปกครอง
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย
4. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย จำแนกตามระดับการศึกษา และอาชีพของผู้ปกครอง
5. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยกับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย

สมมติฐานในการวิจัย

การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย มีการกำหนดสมมติฐานไว้ดังนี้

1. ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยแตกต่างกัน
2. ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยแตกต่างกัน

3. เด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการแตกต่างกัน
4. เด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีพฤติกรรมด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการแตกต่างกัน
5. ความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยกับพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ของเด็กปฐมวัยแตกต่างกัน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 และ 2 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในเขตกรุงเทพมหานครชั้นใน ปีการศึกษา 2553 ทั้งหมด 21 เขต จำนวน 2,322 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 และ 2 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในเขตกรุงเทพมหานครชั้นใน ปีการศึกษา 2553 จำนวน 382 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Sampling) ดังนี้

1. กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของศิริชัย กาญจนวาสีและคณะ (2551 : 151) สำหรับศึกษาค่าเฉลี่ยของประชากร ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ความคลาดเคลื่อน (E) $\pm 10\%$ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 345 คน
2. สุ่มเขตในกรุงเทพมหานครชั้นใน มีจำนวนทั้งหมด 21 เขต โดยสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) มาร้อยละ 25 ได้จำนวนเขตเพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 5 เขต
3. จากข้อ 2 สุ่มกลุ่มตัวอย่างโรงเรียน เขตละ 3 โรงเรียน ด้วยการจับสลาก ได้โรงเรียนทั้งสิ้น 15 โรงเรียน
4. สุ่มผู้ปกครองเด็กปฐมวัยจากโรงเรียนที่สุ่มได้อย่างมีสัดส่วน จำนวน 382 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 และ 2 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ในเขตกรุงเทพมหานครชั้นใน ปีการศึกษา 2553 จำนวนทั้งหมด 450 คน โดยการแจกแบบสอบถามไปจำนวน 450 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 400 ชุด คิดเป็นร้อยละ 88.89% ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 แล้วพิจารณาแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ได้จำนวน 382 ชุด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับสอบถามความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานะของผู้ปกครอง ได้แก่ ระดับการศึกษา และอาชีพของผู้ปกครอง เป็นข้อคำถามที่มีลักษณะเป็นการตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย มีเนื้อหาครอบคลุม 8 ด้าน ได้แก่ ความขยัน ความประหยัด ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ความสุภาพ ความสะอาด ความสามัคคี และความมีน้ำใจ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนเทียบค่า 5 ระดับ จำนวน 50 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.97

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้แบบสอบถามทั้งหมดกลับคืน ผู้วิจัยพิจารณาความสมบูรณ์ของการตอบแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูล และทดสอบหาค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทำการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวและสถานภาพทั่วไปของผู้ปกครองวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏใน 8 ด้าน โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏใน 8 ด้าน คือด้านความขยัน ความประหยัด ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ความสุภาพ ความสะอาด ความสามัคคี และความมีน้ำใจ จำแนกตามระดับการศึกษา ใช้การแจกแจงแบบที (t-test) และอาชีพใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD (Fisher's Least – Significant Different)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย พบว่า

1.1 ผู้ปกครองมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าผู้ปกครองมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ทั้ง 8 ด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านความมีวินัยมีระดับความต้องการสูงสุด และด้านความสามัคคี มีระดับความต้องการต่ำที่สุด

1.2 ผู้ปกครองมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย จำแนกเป็นรายด้านและรายชื่อพฤติกรรม ดังนี้

1.2.1 ด้านความขยัน พบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านความขยันของเด็กปฐมวัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพฤติกรรม พบว่าพฤติกรรมที่ผู้ปกครองต้องการให้ปลูกฝังเป็นอันดับแรก คือ อ่านหนังสือทุกวัน

1.2.2 ด้านความประหยัด พบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านความประหยัดโดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพฤติกรรม พบว่าพฤติกรรมที่ผู้ปกครองต้องการให้ปลูกฝังเป็นอันดับแรก คือ รักษาและดูแลอุปกรณ์การเรียนของตน

1.2.3 ด้านความซื่อสัตย์ พบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านความซื่อสัตย์โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพฤติกรรม พบว่าพฤติกรรมที่ผู้ปกครองต้องการให้ปลูกฝังเป็นอันดับแรก คือ พูดและตอบคำถามด้วยความเป็นจริง

1.2.4 ด้านความมีวินัย พบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านความมีวินัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมด้านความมีวินัยที่ผู้ปกครองต้องการปลูกฝังในระดับมากที่สุด จำนวน 4 ข้อ คือ เข้าแถวตามลำดับ ก่อนหลังในการรับของจากผู้ใหญ่ ช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวันได้ เก็บของเล่น ของใช้หลังจากเล่น หรือใช้เสร็จ และแต่งกายถูกระเบียบของโรงเรียน ส่วนข้อที่เหลืออยู่ในระดับมาก

1.2.5 ด้านความสุภาพ พบว่าผู้ปกครองมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านความสุภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมด้านความสุภาพที่ผู้ปกครองต้องการปลูกฝังในระดับมากที่สุด จำนวน 2 ข้อ คือ ยกมือไหว้เมื่อพบผู้ใหญ่ และพูดจาไพเราะ นอกนั้นอยู่ในระดับมาก

1.2.6 ด้านความสะอาด พบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านความสะอาดโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมด้านความสะอาดที่ผู้ปกครองต้องการปลูกฝังในระดับมากที่สุด จำนวน 2 ข้อ คือ ล้างมือก่อนและหลังรับประทานอาหาร และรู้จักเลือกรับประทานอาหารที่สะอาด นอกนั้นอยู่ในระดับมาก

1.2.7 ด้านความสามัคคี พบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านความสามัคคีโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมด้านความสามัคคีที่ผู้ปกครองต้องการปลูกฝังเป็นอันดับแรก คือ ช่วยเหลือผู้อื่นตามกำลังของตน

1.2.8 ด้านความมีน้ำใจ พบว่าผู้ปกครองมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านความมีน้ำใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมด้านความมีน้ำใจที่ผู้ปกครองต้องการปลูกฝังในระดับมากที่สุด คือ แบ่งปันของเล่นและสิ่งของให้ผู้อื่นอย่างเต็มใจ นอกนั้นอยู่ในระดับมาก

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย พบว่า

2.1 พฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย มี 6 ด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความขยัน ความมีวินัย ความสุภาพ ความสะอาด ความสามัคคี และความมีน้ำใจ และมี 2 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านความประหยัด และด้านความซื่อสัตย์

2.2 พฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย จำแนกเป็นรายด้าน และรายข้อพฤติกรรม ดังนี้

2.2.1 ด้านความขยัน พบว่า พฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมที่ปรากฏของเด็กปฐมวัยด้านความขยัน คือ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จและช่วยงานบ้านตามความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง นอกนั้นอยู่ในระดับมาก

2.2.2 ด้านความประหยัด พบว่าพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมที่ปรากฏของเด็กปฐมวัยด้านความประหยัดเพียงข้อเดียว คือ อดอยากซื้อของเล่นชิ้นใหม่เมื่อชิ้นเก่าเกิดชำรุดอยู่ในระดับมาก นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

2.2.3 ด้านความซื่อสัตย์ พบว่า พฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมที่ปรากฏของเด็กปฐมวัยด้านความซื่อสัตย์เพียงข้อเดียว คือ ไม่แย่งหรือหยิบของผู้อื่นมาเป็นของตนเองอยู่ในระดับมาก นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

2.2.4 ด้านความมีวินัย พบว่า พฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมที่ปรากฏของเด็กปฐมวัยด้านความมีวินัยที่ปรากฏเป็นอันดับแรก คือ แต่งกายถูกระเบียบของโรงเรียน

2.2.5 ด้านความสุภาพ พบว่า พฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมที่ปรากฏของเด็กปฐมวัยด้านความสุภาพที่ปรากฏเป็นอันดับแรก คือ ยกมือไหว้เมื่อพบผู้ใหญ่

2.2.6 ด้านความสะอาด พบว่า พฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมที่ปรากฏของเด็กปฐมวัยด้านความสะอาดที่ปรากฏเป็นอันดับแรก คือ ล้างมือก่อนและหลังรับประทานอาหาร

2.2.7 ด้านความสามัคคี พบว่า พฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมที่ปรากฏของเด็กปฐมวัยด้านความสามัคคีที่ปรากฏเป็นอันดับแรก คือ ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้

2.2.8 ด้านความมีน้ำใจ พบว่า พฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมที่ปรากฏของเด็กปฐมวัยด้านความมีน้ำใจที่ปรากฏเป็นอันดับแรก คือ ไม่รังแกสัตว์

3. การเปรียบเทียบความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย จำแนกตามระดับการศึกษาและอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า

3.1 ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย ด้านความขยันและด้านความมีน้ำใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยด้านความขยัน ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี มีความต้องการสูงกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีหรืออนุปริญญา ส่วนในด้านความมีน้ำใจ ผู้ปกครองที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีหรืออนุปริญญา มีความต้องการปลูกฝังคุณธรรมด้านความมีน้ำใจสูงกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านอื่นๆไม่แตกต่างกัน

3.2 ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยด้านความขยันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ หรือ วิชาชีพสาขาอื่น มีความต้องการปลูกฝังคุณธรรมสูงกว่าอาชีพค้าขาย และอาชีพรับจ้างและอื่นๆ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านอื่นๆไม่แตกต่างกัน

4. การเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย จำแนกตามระดับการศึกษาและอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า

4.1 เด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยมีระดับการศึกษาไม่แตกต่างกัน ส่งผลให้เด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการไม่แตกต่างกัน

4.2 เด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีพฤติกรรมด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยมีอาชีพไม่แตกต่างกัน ส่งผลให้เด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีพฤติกรรมด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการไม่แตกต่างกัน

5. การเปรียบเทียบความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังกับพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย พบว่าพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยกับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกด้าน โดยความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังสูงกว่าพฤติกรรมที่ปรากฏของเด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การอภิปรายผล

จากการศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลจากการศึกษาพบว่า ความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้ปกครองคาดหวังให้บุตรมีความรู้ทางวิชาการควบคู่ไปกับการมีคุณธรรมจริยธรรมพื้นฐานของเด็กปฐมวัยในทุกๆด้าน ได้แก่ ความขยัน ความประหยัด ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ความสุภาพ ความสะอาด ความสามัคคี และความมีน้ำใจ ซึ่งการที่เด็กได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม สติปัญญา คุณธรรมจริยธรรมในทิศทางที่ถูกต้องจะเป็นรากฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาขั้นต่างๆไปได้อย่างมั่นคง ดังนั้นในช่วงแรกของชีวิตเด็กควรที่จะได้รับการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมมากกว่าช่วงอื่น สอดคล้องกับหลักทฤษฎีของลอเรนส์ โคลเบอร์ก (สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์, 2550 : 1; อ้างอิงจาก Lawrence Kohlberg) ที่กล่าวว่า เด็กปฐมวัยซึ่งมีอายุในช่วง 2-7 ปี เด็กอยู่ในขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ แต่เด็กในวัยนี้เริ่มมีระดับคุณธรรมจริยธรรม ถ้าพ่อแม่ ครู สั่งสอนว่าสิ่งใดถูกต้องควรทำ สิ่งใดไม่ถูกต้องไม่ควรทำ เด็กจะเลียนแบบในสิ่งที่ดีที่พ่อแม่และครูปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ต้องการเหมาะสม และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมนึก แกะระหัน (2541 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคำชะอี สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมุกดาหาร ด้านความสามัคคี ความเมตตากรุณา ความมีระเบียบวินัยในตนเอง ความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร ความเสียสละพบว่า พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านความสามัคคี ความเมตตากรุณา ความมีระเบียบวินัยในตนเอง ความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร และความเสียสละ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการในระดับมากทุกด้าน โดยด้านความมีวินัยมีระดับความต้องการสูงสุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ผู้ปกครองมีความต้องการให้โรงเรียนส่งเสริมคุณธรรมด้านความมีวินัย เนื่องจากเป็นคุณธรรมที่มีความสำคัญในการดำรงชีวิต สอดคล้องกับการวิจัยของ จิตรา ชนะกุล (2539 : 23; อ้างอิงจาก Mussen.1969 : 335. 513-514) ศึกษาความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์กิจกรรมในวงกลมแบบกลุ่มย่อย พบว่า การฝึกวินัยให้แก่เด็กโดยการใช้เหตุผล และให้ความรัก เป็นการฝึกวินัยที่ให้ผลดีที่สุด และช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางสมองของเด็ก และสอดคล้องกับ ศศิพันธ์ นิลจันทร์ (2547 : บทคัดย่อ) ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเล่นิทานที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยในชุมชนแออัดคลองเตย ผลการศึกษาพบว่าเด็กปฐมวัยในชุมชนแออัดคลองเตย หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมเล่นิทานมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ .01 สำหรับด้านความสามัคคี เป็นคุณธรรมที่ผู้ปกครองมีระดับความต้องการต่ำสุด อาจเป็นเพราะว่าเด็กในวัยนี้ยังยึดตนเองเป็นสำคัญไม่รู้จักเห็นอกเห็นใจผู้อื่น สอดคล้องกับ กมลจันทร์ ชื่นฤทธิ (2550 : 86) ที่ศึกษาการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมประกอบเพลงคุณธรรมตามพระราชดำรัส พบว่า ในแต่ละช่วงการจัดกิจกรรมการ เด็กมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองด้านความสามัคคีสูงขึ้น ในสัปดาห์ที่ 3-6 ส่งผลให้เด็กมีความสามัคคีในการทำงาน หรือทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม สามารถปฏิบัติตนในการเป็นผู้นำผู้ตามได้ ทำงานร่วมกันสำเร็จตามที่ได้รับมอบหมายสูงขึ้น

2. ผลจากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนได้จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมพื้นฐานทุกด้านให้แก่เด็กปฐมวัย ดังที่สิริมา ภิญญอนันต์พงษ์ (2538 : 64) กล่าวว่า ครูมีบทบาทสำคัญ ครูเป็นผู้จัดเตรียมอุปกรณ์โดยการสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ธรรมชาติของกระบวนการเรียนรู้เชื่อว่า เด็กเรียนรู้จากการเสริมแรง การลงโทษ การสังเกต และการเลียนแบบ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีเพียง 2 ด้านที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านความประหยัด และด้านความซื่อสัตย์ อาจเป็นเพราะว่าในการปลูกฝังคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัยส่วนใหญ่ จะเป็นในรูปของนามธรรมมากกว่ารูปธรรม จึงทำให้มองเห็นคุณธรรมในเด็กปฐมวัยค่อนข้างยาก ส่วนใหญ่จะมองเห็นได้ชัดในระดับประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา ตามหลักทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจต์ ที่กล่าวว่า กระบวนการที่ทำให้เด็กเปลี่ยนแปลงพัฒนาการย่อมขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลในการที่จะรับรู้กฎเกณฑ์และลักษณะต่างๆทางสังคมนั่นเอง เพียเจต์ได้แบ่งขั้นตอนการพัฒนาทางจริยธรรมออกเป็น 4 ขั้นตามช่วงอายุ โดยขั้นของเด็กปฐมวัยจะอยู่ในขั้นที่ 2 คือ ช่วงอายุ 2-8 ปี เป็นขั้นที่เด็กสามารถปรับสภาพแวดล้อมและบทบาทของตนเองต่อผู้อื่น

3. ผลการเปรียบเทียบระดับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย โดยรวมและรายด้านจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า

3.1 ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย ด้านความขยันและด้านความมีน้ำใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยด้านความขยันผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี มีความต้องการสูงกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีหรืออนุปริญญา ส่วนในด้านความมีน้ำใจ ผู้ปกครองที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีหรืออนุปริญญา มีความต้องการปลูกฝังคุณธรรมด้านความมีน้ำใจสูงกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ สมบัติ สังวาลย์สวय (2550 : 99) ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนธัญรัตน์ จังหวัดปทุมธานี พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมในการส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองที่มีความรู้ในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี ถือเป็นผู้มีความรู้และความสามารถในการถ่ายทอดให้บุตรหลานมีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรมและเป็นคนดีของสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของชนิดา ชื่นวัด (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการปฏิรูปสถานศึกษา โรงเรียนวัดคลองชัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษাপทุมธานี เขต 2 พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมในการปฏิรูปสถานศึกษาโรงเรียนวัดคลองชัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุมาลี มีพงษ์ (2538 : บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนอนุบาลเอกชนที่มีชั้นประถมศึกษา เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง และมีบุตรหลานในอุปการะจำนวนอย่างน้อย 1 คนมากที่สุด โดยมีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ผู้ปกครองส่วนใหญ่จะเลือกโรงเรียนที่อยู่ใกล้บ้าน มีครูผู้สอนที่มีความรู้ดีทางอนุบาล สัดส่วนครูที่เหมาะสมและมุ่งเตรียมความพร้อมด้านพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญาส่วนด้านอื่นๆนอกเหนือจากคุณธรรมด้านความขยัน และด้านความมีน้ำใจไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของชาญศักดิ์ เสงสมบุรณ์ (2533 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กที่มีต่อการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับ มามี โชติมา (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาความต้องการของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลโชติมา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร พบว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความต้องการในการจัดการศึกษาของโรงเรียนโชติมาไม่แตกต่างกัน

3.2 ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยด้านความขยันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ หรือ รัฐวิสาหกิจ มีความต้องการปลูกฝังคุณธรรมสูงกว่า อาชีพค้าขาย และอาชีพรับจ้างและอื่นๆ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เยาวนุช ทานาม (2545 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสอนภาษาจีนพบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันมีความต้องการเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยของ สุวรรณา วลัยอักษรลิขิต (2547 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาปฐมวัย โรงเรียนเปรมฤทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ด้านอาชีพผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเปรมฤทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่นๆไม่แตกต่างกัน สำหรับพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการทุกด้านไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยโดยรวมและรายด้านจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ผลปรากฏว่า

4.1 เด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยมีระดับการศึกษาไม่แตกต่างกัน ส่งผลให้เด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการไม่แตกต่างกัน

4.2 เด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีพฤติกรรมด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยมีอาชีพไม่แตกต่างกัน ส่งผลให้เด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีพฤติกรรมด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการไม่แตกต่างกัน

5. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยกับความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกด้าน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่า ผู้ปกครองมีความต้องการให้โรงเรียนจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้เด็กปฐมวัยในทุกๆด้าน สอดคล้องกับ สุขุมาล เกษมสุข (2548 : 66-69) กล่าวว่า กิจกรรมการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมแก่เด็กนั้น ครูเป็นผู้มีโอกาสที่จะปลูกฝังให้แก่เด็กต่อบิตามารดา เพราะเมื่อเด็กอยู่ในโรงเรียนเด็กจะใกล้ชิดกับครูมาก อีกทั้งยังเป็นหน้าที่ของครูโดยตรงในการอบรมปลูกฝังจริยธรรมควบคู่ไปกับการสั่งสอนความรู้ทางวิชาการ ด้วย ซึ่งขัดแย้งกับพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย ซึ่งพัฒนาการของเด็กจะก้าวหน้า

ตามลำดับได้เมื่อเด็กมีประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง จากประสาทสัมผัสต่างๆ จากความคิด พุด และลงมือกระทำ ดังนั้นผู้ใหญ่ควรส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก โดยให้เด็กได้มีโอกาสเรียนรู้จากการสัมผัสสำรวจ ทดลอง และค้นพบ สิ่งแวดล้อม การเล่น การลงมือกระทำ การทำงานตามกำลังและการเอาใจใส่ดูแล ตอบสนองให้เด็กมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้ใหญ่เพื่อให้เด็กรู้ถึงการยอมรับและมีความรู้สึกมั่นคงในสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรที่ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้และพัฒนาการด้านอื่นๆ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. จากการศึกษพบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ดังนั้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะทางโรงเรียนและผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมในการส่งเสริมคุณธรรมให้แก่เด็กปฐมวัยในทุกๆ ด้าน ด้วยการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย รวมไปถึงการเป็นแม่แบบที่ดีในการดำรงชีวิต เพื่อปลูกฝังให้เด็กมีคุณธรรมจริยธรรมตั้งแต่วัยปฐมวัย และเติบโตเป็นคนดีที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคต

2. จากการศึกษพบว่าพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ดังนั้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะให้ครูจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้เด็กปฐมวัยอย่างสม่ำเสมอ และส่งเสริมให้ปฏิบัติคุณธรรมจริยธรรมอย่างสม่ำเสมอเช่นกัน

3. จากการศึกษพบว่า ระดับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับสูงกว่าพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยในทุกด้าน และทุกรายข้อพฤติกรรม ดังนั้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการให้การศึกษาสำหรับผู้ปกครองเด็กปฐมวัย ทั้งทางด้านความรู้ เจตคติ การเป็นตัวอย่างที่ดี รวมทั้งการสร้างความร่วมมือกับบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดูแลเด็กที่ดีและถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพัฒนาการด้านต่างๆ เช่น ด้านร่างกาย ด้านสังคม ด้านสติปัญญา เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังในด้านอื่นๆ ของเด็กปฐมวัย เช่น ความรับผิดชอบ ความอดทน ความกตัญญู เป็นต้น

3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย ในกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ เช่น ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนเอกชน ฯลฯ

4. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมของผู้ปกครองเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมในการดำเนินชีวิต

5. ควรมีการศึกษารูปแบบการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการส่งเสริมคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย

6. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคต่อการปลูกฝังคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). *หลักสูตรก่อนประถมศึกษา พุทธศักราช 2540 (อายุ 3-6 ปี)*.
 กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). *8 คุณธรรมพื้นฐาน*. (โปสเตอร์).
 กมลจันทร์ ชื่นฤทธิ. (2550). *การพัฒนาความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรม
 ประกอบเพลงคุณธรรมตามพระราชดำรัส*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาปฐมวัย).
 กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กมลลา ลำพูน. (2542). *การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเด็กก่อนวัยอนุบาลเกี่ยวกับการ
 จัดบริการดูแลเด็กก่อนอนุบาลในโรงเรียนสาธิตของสถาบันราชภัฏ*. ปรินญาณิพนธ์
 กศ.ม.(การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
 ถ่ายเอกสาร.
- กวรรณิการ์ พงศ์เลิศวุฒิ. (2547). *ผลของการจัดกิจกรรมเล่นนิทานประกอบละครสร้างสรรค์ต่อความ
 มีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ :
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2544,ตุลาคม). *การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับโรงเรียน*. *วารสารการศึกษา
 ปฐมวัย*.4(3) : 16-21. กรุงเทพฯ : เอดิชั่นเพรสโปรดักส์.
- .(2545, กรกฎาคม). *การจัดการศึกษาห้รับวัยเตาะแตะ*. *วารสารการศึกษาปฐมวัย*.
 6(3) : 64-75. กรุงเทพฯ : เอดิชั่นเพรสโปรดักส์.
- .(2546). *รูปแบบการบ้านที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมร่วมกับเด็ก*. สาขาการศึกษาปฐมวัย. คณะ
 ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- .(2547). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ : เอดิชั่นเพรสโปรดักส์.
- .(2551). *การศึกษาสำหรับผู้ปกครองเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ : เบน-เบส บุ๊คส์.
- คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้. (2543). *ปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้เรียนสำคัญที่สุด*.พิมพ์ครั้งที่ 5.
 กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- จิตตินันท์ เดชะคุปต์. (2537). *แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับพัฒนาการและการเตรียมความพร้อมของเด็ก
 ปฐมวัย : แนวการศึกษาชุดวิชาหลักการและแนวคิดทางการศึกษาปฐมวัย*. สาขา
 ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จิตรา ชนะกุล. (2539). *ความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์กิจกรรมใน
 วงกลมแบบกลุ่มย่อย*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
 วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- จิตรา วิเชียร. (2551). *ความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กไทย*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฉันทนา ภาคบงกช. (2531). *เอกสารประกอบการศึกษาวិชา ปว. 541 การศึกษาสำหรับผู้ปกครอง*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชนิดา ชื่นวัต. (2549). *การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการปฏิรูปสถานศึกษา โรงเรียนวัดคลองชั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาญศักดิ์ เสงสมบุรณ์. (2533). *ความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กที่มีต่อการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทรา*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชำเลื่อง วุฒิจันทร์. (2524). *หลักการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2524). *จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- .(2538). *ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมสำหรับคนไทย: การวิจัยและการประยุกต์*. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน; และเพ็ญแข ประจวบจันทน์. (2520). *จริยธรรมของเยาวชนไทย*. กรุงเทพฯ : รายงานการวิจัย ฉบับที่ 21 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- .(2523). *จริยธรรมของเยาวชนไทย*. รายงานการวิจัย ฉบับที่ 21 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- .(2543). *พฤติกรรมศาสตร์ เล่ม 2 จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ทิสนา เขมมณีนี; และคณะ. (2536). *หลักการและรูปแบบการพัฒนาเด็กปฐมวัยตามวิถีไทย*. กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่งานวิจัย ฝ่ายวิจัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธิติมา เรืองสกุล. (2550). *ความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรมของเด็กปฐมวัย*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ธีระพร อูวรรณโณ. (2526). *แล้วจะเสริมสร้างจริยธรรมกับคนวัยใด*. ครุศาสตร์. 11(14) : 1 – 6
 กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีราพร กุลนานันท์. (2544). *การพัฒนาลักษณะนิสัยทางจริยธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย*. นครสวรรค์ :
 สถาบันราชภัฏนครสวรรค์.
- นภเนตร ธรรมบวร. (2549). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทิยา น้อยจันทร์. (2548). *การประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย*. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 ราชภัฏนครสวรรค์. นครปฐม : นิตินัย.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2521). *สถิติการศึกษา*. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- (2545). *ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมินการศึกษา*
 (หน่วย 3). นนทบุรี : สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประภาศรี สีหอำไพ. (2550). *พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม*. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ :
 สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2541). *จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภณ. (2542). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- พรทิพย์ สวิล. (2537). *การจัดกิจกรรมการสอนของครูกับความพร้อมทางการเรียนของเด็กก่อนวัย*
เรียนในโรงเรียนอนุบาลรัฐบาลและเอกชน. ปริญญาโท กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย)
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พรณี ช.เจนจิต. (2538). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : คอมแพคท์พริ้นท์ .
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. (2547). *ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชญาดา ดำแก้ว. (2549). *ความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนคณิตศาสตร์สำหรับเด็ก*
ปฐมวัย. ปริญญาโท กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พัชรี สวนแก้ว. (2536). *การแนะแนวผู้ปกครองเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ : ดวงกมล.
- (2540). *พ่อแม่และครู*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาโรงเรียนสาธิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 ครูสวนดุสิต.
- (2545). *จิตวิทยาพัฒนาการและการดูแลเด็กปฐมวัย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ดวงกมล.

- ภาวิณี มณีเนิพรัตน์. (2551). *การวิเคราะห์เนื้อหาโฆษณาทางโทรทัศน์ด้านจริยธรรมของเด็กปฐมวัย*
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภัททิยา กฤษณะพันธุ์. (2540). *ผลของการใช้กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมที่มีต่อการลดพฤติกรรม
ก้าวร้าวของเด็กปฐมวัย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต หลักสูตรและการสอน
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- มามี ไชติมา(2546). *การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียน
อนุบาลโชติมา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มาลีรัตน์ บุญอนันตบุตร. (2549). *การปลูกฝังจริยธรรมเด็กปฐมวัย*. *วารสารการศึกษาปฐมวัย*.
8(2) : 10-13.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2536). *เอกสารการสอนชุดวิชา หลักการและแนวคิดทางการ
ศึกษาปฐมวัย*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2537). *ประมวลสาระชุดวิชาหลักการและแนวคิดทางการปฐมวัยศึกษา หน่วยที่ 5-8
สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2544). *เอกสารการสอนชุดวิชา การพัฒนาพฤติกรรมเด็ก หน่วยที่ 1-7 สาขา
ศึกษาศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดอรุณการพิมพ์.
- _____. (2545). *เอกสารการสอนชุดวิชา การสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตระดับปฐมวัยศึกษา
หน่วยที่ 8-15 สาขาศึกษาศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : แสงจันทร์การพิมพ์.
- เยาวนุช ทานาม. (2545). *การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัด
การศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสอนภาษาจีน*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.
(การศึกษาปฐมวัย) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่าย
เอกสาร.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2542). *การจัดการศึกษาปฐมวัย*. กรุงเทพฯ : แม็ค.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525* พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ
: อักษรเจริญทัศน์.
- _____. (2542). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542*. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์ พลับ
ลิขชิง.

- ราศี ทองสวัสดิ์. (2533). *แนวการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัยศึกษา : ฝึกอบรมครูและผู้เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- _____. (2539). *เอกสารอบรมเชิงปฏิบัติการ กลยุทธ์การสอนอนุบาล*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัฐดาว พิศาลพงศ์. (2549). *การพัฒนาจริยธรรมและความฉลาดทางอารมณ์เริ่มที่เด็กปฐมวัย*. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- รัตนา กิจเกื้อกูล. (2550). *ความต้องการของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 1*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จำเพย แดงประไพ. (2550). *ความต้องการของผู้ปกครองต่อบริการในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบล อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ลัดดาวัลย์ ยรรยงสง่า. (2548). *การพัฒนาชุดนิทานเพื่อการส่งเสริมจริยธรรมของเด็กวัยเตาะแตะ*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วรรณุช เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา. (2547). *ความต้องการของผู้ปกครองที่นับถือศาสนาอิสลามที่มีต่อการส่งเสริมพัฒนาการทางสังคมของเด็กปฐมวัยในโรงเรียน*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วราภรณ์ รักวิชัย. (2535). *การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ : แสงศิลป์การพิมพ์.
- _____. (2540). *การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : ต้นอ่อน.
- วราภรณ์ วิธานธรรม. (2533). *ความคาดหวังต่อหลักสูตรอนุบาลศึกษาของผู้ปกครองเด็กก่อนวัยเรียน โรงเรียนอนุบาลรัฐบาลและโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วาไร เพ็งสวัสดิ์. (2542). *การวิจัยการศึกษาปฐมวัย*. สกลนคร : โปรแกรมวิชาการวัดผลทางการศึกษา คณะครุศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วิไลวรรณ ชินพงษ์. (2539). *การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณธรรมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครู*.

- ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(การวัดและการศึกษา). ม.ป.พ.
- วัชรารภรณ์ พัยค์มณี. (2546). การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ด้านการจัดการศึกษาปฐมวัย ในอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศศิพันธ์ นิลจันทร์. (2547). ผลของการจัดกิจกรรมเล่นิทานที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยในชุมชนแออัดคลองเตย. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริชัย กาญจนวาสีและคณะ. (2551). การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2526). ปรัชญาและคุณธรรมสำหรับครู. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรบัณฑิตวิทยาลัย.
- สมนึก แกระหัน. (2541). พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอดำชะอี สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดมุกดาหาร. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมบัติ สังวาลย์สวอย. (2550). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนธัญรัตน์ จังหวัดปทุมธานี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมพร เทพลีธา. (2542). คุณธรรมและจริยธรรม. กรุงเทพฯ : สมชายการพิมพ์.
- สาโรช บัวศรี. (2526). จริยธรรมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2549). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554). กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). แผนการศึกษาแห่งชาติ. (2545-2559) สำนักนายกรัฐมนตรี.
- _____. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : บริษัทพริกหวานกราฟฟิคจำกัด.
- สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี) : คู่มือ

- หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (สำหรับเด็ก 3-5 ปี). พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สิริมา ภิญญอนันตพงษ์. (2538). *แนวการจัดประสบการณ์ปฐมวัยศึกษา*. กรุงเทพฯ :
อีเลคทรอนิคส์.
- _____. (2545). *การวัดและประเมินแนวใหม่ : เด็กปฐมวัย* กรุงเทพฯ : การศึกษาปฐมวัย
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2550). *การพัฒนาคุณธรรมของเด็กปฐมวัยด้วยวิธีสอนโดยใช้ชุดนิทานชาดก*. กรุงเทพฯ :
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุขุมาล เกษมสุข. (2548). *การปลูกฝังจริยธรรมแก่เด็ก*. กรุงเทพฯ : โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ฝ่ายประถม.
- สุนน อมรวีวัฒน์ . (2524). *หลักการสอนจริยศึกษาในเอกสารการสอนชุดวิชาการกลุ่มสร้างเสริม
ลักษณะนิสัย*. หน่วยที่ 1-7. รวบรวมโดยมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพฯ : อีดีทีเพาเวอร์พอยท์.
- สุนน อมรวีวัฒน์; และทีศนา เขมมณี. (2537). *หลักการสอนจริยธรรม*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุมาลี คุ่มชัยสกุล. (2543). *บทบาทของครูและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการศึกษาของเด็ก
ปฐมวัยในเขตเมืองเชียงใหม่*. รายงานการวิจัย. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2552). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณ วลัยจักรลิขิต. (2547). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาปฐมวัย
โรงเรียนปรเมถุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษา
ปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2538). *จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540). *ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนา
กระบวนการคิดค้นแบบการเรียนรู้ทางด้านหลักการ ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ :
สำนักนายกรัฐมนตรี.
- อรุณี หรอดาล. (2536). *ผู้ปกครองกับการจัดการศึกษาปฐมวัยศึกษา*. ใน *ประมวลสาระชุดวิชา
หลักการและแนวคิดทางการปฐมวัยศึกษา* หน่วยที่ 13. หน้า 6-80. นนทบุรี :

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

อำไพ สุจริตกุล และคนอื่นๆ. (2531). *คุณธรรมของสังคมเริ่มต้นที่ไหน*. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Kohlberg, L. (1975). "Moral Education for a Society in Moral Transition," *Education
Leadership*. 33(1) : 52-53 ; October, 1975.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง

การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝัง และพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย ได้แก่ ความขยัน ความประหยัด ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ความสุภาพ ความสะอาด ความสามัคคี และความมีน้ำใจ ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับครูในการจัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง แบบสอบถามนี้จะเก็บเป็นความลับไม่มีผลกระทบเสียหายแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนั้นจึงใคร่ขอความกรุณาได้โปรดตอบข้อความทุกข้อตามความเป็นจริงโดยไม่เว้นข้อใดข้อหนึ่งไว้ และกรุณาส่งกลับคืนเพื่อประโยชน์ต่อการวิจัยต่อไป

แบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อความคำถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัยและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย

แบบสอบถาม
เรื่อง
การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝัง
และพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ ผู้ตอบได้แก่ ผู้ปกครองที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย ในโรงเรียนอนุบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร
2. แบบสอบถามความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย
 - ตอนที่ 1 เป็นข้อความถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 เป็นข้อความถามความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็ก ปฐมวัย
3. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับและจะเสนอผลการวิจัยโดยส่วนรวม และขอความกรุณาจากท่านได้ตอบทุกข้อ คำตอบของท่านจะมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาของเด็กปฐมวัยเป็นอย่างมาก

แบบสอบถาม
เรื่อง
การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝัง
และพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดลงเครื่องหมาย / ลงในช่อง.....หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. ระดับการศึกษาสูงสุดของท่าน

..... ต่ำกว่าปริญญาตรี หรือ อนุปริญญา

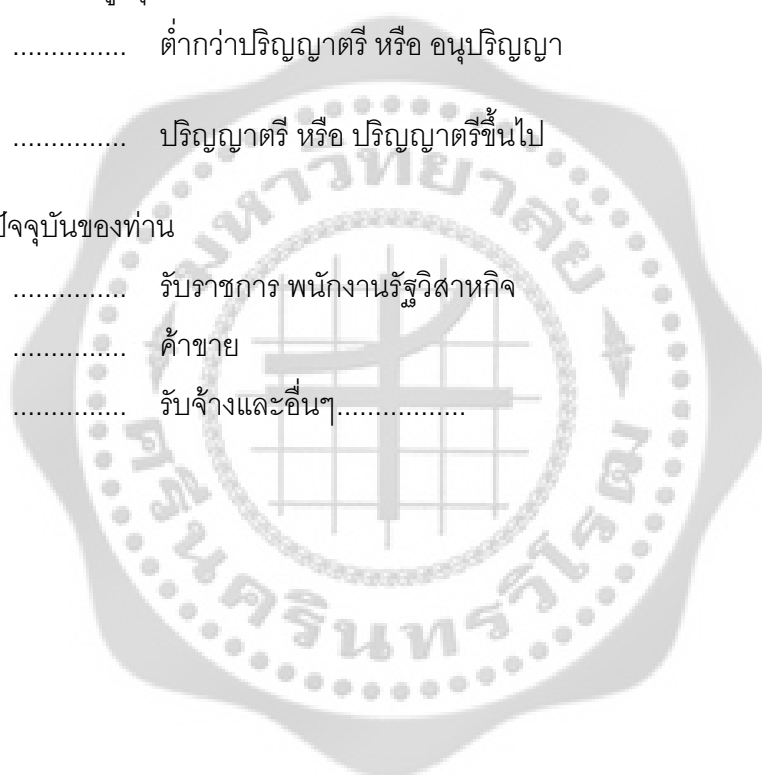
..... ปริญญาตรี หรือ ปริญญาตรีขึ้นไป

2. อาชีพปัจจุบันของท่าน

..... รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

..... ค้าขาย

..... รับจ้างและอื่นๆ.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กปฐมวัย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างให้ตรงกับความต้องการของท่านมากที่สุดตามระดับคะแนน 5 ระดับ ดังนี้

ถ้าท่านมีความต้องการมากที่สุด	ให้ทำเครื่องหมายในระดับ 5
ถ้าท่านมีความต้องการมาก	ให้ทำเครื่องหมายในระดับ 4
ถ้าท่านมีความต้องการปานกลาง	ให้ทำเครื่องหมายในระดับ 3
ถ้าท่านมีความต้องการน้อย	ให้ทำเครื่องหมายในระดับ 2
ถ้าท่านมีความต้องการน้อยที่สุด	ให้ทำเครื่องหมายในระดับ 1

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างให้ตรงกับพฤติกรรมที่ปรากฏทางด้านคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของเด็กของท่านมากที่สุด ตามระดับคะแนน 5 ระดับ ดังนี้

ถ้าท่านพบเห็นพฤติกรรมนี้ทุกครั้งเป็นประจำสม่ำเสมอ	ให้ทำเครื่องหมายในระดับ 5
ถ้าท่านพบเห็นพฤติกรรมนี้เกือบทุกครั้ง	ให้ทำเครื่องหมายในระดับ 4
ถ้าท่านพบเห็นพฤติกรรมนี้ค่อนข้างบ่อย	ให้ทำเครื่องหมายในระดับ 3
ถ้าท่านพบเห็นพฤติกรรมนานๆครั้ง	ให้ทำเครื่องหมายในระดับ 2
ถ้าท่านไม่เคยพบเห็นพฤติกรรมนี้เลย	ให้ทำเครื่องหมายในระดับ 1

ข้อ	พฤติกรรมด้านคุณธรรม	ความคิดเห็นของผู้ปกครอง									
ข้อ	พฤติกรรมด้านคุณธรรม	ระดับความต้องการปลูกฝัง					ระดับพฤติกรรมที่ปรากฏ				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านความซื่อสัตย์											
1.	ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จ										
2.	ช่วยงานบ้านตามความสามารถ										
3.	กระตือรือร้นที่จะไปโรงเรียนทุกวัน										
4.	อ่านหนังสือทุกวัน										
ด้านความประหยัด											
5.	ทุกครั้งที่ได้รับประทานอาหารจะรับประทานจนหมด										
6.	ปิดน้ำทุกครั้งเมื่อไม่ใช้										
7.	ปิดไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้าทันทีเมื่อไม่ใช้										
8.	ไม่ทำลายของให้เกิดความเสียหาย										
9.	รักษาสินของที่ใช้ร่วมกับผู้อื่น										
10.	รักษาดูแลอุปกรณ์การเรียนของตน										
11.	อยากซื้อของเล่นชิ้นใหม่เมื่อชิ้นเก่าเกิดชำรุด										
12.	รู้จักนำของที่ใช้แล้วกลับมาใช้อีก										
ด้านความซื่อสัตย์											
13.	รู้ว่าสิ่งใดเป็นของตนเองและสิ่งใดเป็นของผู้อื่น										
14.	ไม่แย่งหรือหยิบของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง										
15.	พูดและตอบคำถามด้วยความเป็นจริง										
16.	เก็บของผู้อื่นได้แล้วคืนเจ้าของหรือบอกพ่อแม่										

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวัดและประเมินผล เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิลาสลักษณ์ ชิววัลลี
อาจารย์ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพรรณ ธีรพงษ์
หัวหน้าภาควิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญญาพร อนุากุล
หัวหน้ากลุ่มสาระปฐมวัย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวสุธาทิพย์ วิเชียรวัฒนชัย
วันเดือนปีเกิด	16 มิถุนายน 2522
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	507/217 ถ.สาธุประดิษฐ์ แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2539	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์
พ.ศ. 2543	ศิลปศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. 2551	ศึกษาศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
พ.ศ. 2554	การศึกษามหาบัณฑิต(การศึกษาปฐมวัย) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ